

Prokletí, která nebyla zlomena

REBECCA BROWN, M.D.
a DANIEL YODER

Nezištné rozmnožování a kopírování povoleno autorem.
Všechna ostatní práva vyhrazena:
Pro více info. Kontaktujte www.SpiritLessons.com

Obsah

Předmluva k českému vydání

1. Nevyřešené problémy .....
2. Legální půda .....
3. Zděděná prokletí .....
4. „Nedotýkejte se“ .....
5. Narušení teritoriálních práv .....
6. Rituální kletby .....
7. Situační kletby .....
8. Jak jednat se zlodějem .....
9. Odvolací soud .....

Předmluva k českému vydání

Kniha Rebecy Brownové a jejího manžela Daniela Yodera navazuje na předchozí dvě knihy Rebecy Brownové *Přišel osvobodit zajaté* a *Připrav se k boji*, které obě již vyšly v českém jazyce ve vydavatelství Josef Tůma.

Kniha se zabývá tím, jak mají křesťané lámat prokletí či kletby satana spočívající na jednotlivcích, rodinách nebo i sborech či církvích. Snad si řeknete, že něco takového není třeba – vždyť to vše vyřešil Ježíš svou smrtí na kříži Golgoty. Přesto je v životech křesťanů mnoho nevyřešených problémů – duchovně nerostou, jsou sužováni různými nemocemi, tragickými událostmi. Rodiny dlouhodobě trápí alkoholismus, rozvody a další rány. Sbory nerostou, štěpí se a rozpadají. Příčinou bývá většinou hřích, ale někdy i prokletí, které dosud nebylo zlomeno.

Za kletbami stojí satan, který přestože byl poražen, dosud nesložil zbraně a ve své nenávisti zarytě bojuje proti Bohu i člověku. Následující řádky nám mají přiblížit, jaký je náš nepřítel a proti komu vedeme svůj boj.

Jeden z nejvýše postavených andělů v nebi se pro svou slávu a nádheru (odtud *lat.* Lucifer) v pýše pozvedl proti Bohu. Ctižádost a pýcha vedla ke svévoli a ta ke vzpouře. Do této vzpoury strhl Lucifer i část andělů. Stal se z něj satan (*hebr.* protivník) a z jeho andělů zlí duchové či démoni.

Bůh stvořil člověka ke svému obrazu a určil mu, aby vládl nad Božím stvořením – sem patří i satan a jeho démoni (jako stvoření, které poznalo svatého a dobrého Boha, a přece se postavilo proti němu). Vlára člověka se ovšem nevztahovala na anděly, kteří přímo podléhají rozkazům samotného Boha.

Satan, Boží protivník, se postavil také proti člověku a svedl jej k hříchu. Tak se z něj stal i protivník člověka, celého lidského rodu. Vlára nad stvořením, která patřila člověku, se zmocnil lži, podvodem a lstí – „VÍ Bůh, že v den, kdy pojíte z ovoce stromu uprostřed ráje, budete jako bohové... Nezemřete!“ (Gn 3,3-6) Skrze pád člověka však vstoupila na zem smrt.

Satanova vlára je založena na lži, lsti, podvodu a loupeži (uchvátil něco, co Bůh vyhradil pro člověka). Tuto vládu si udržuje tím, že oslepuje mysl lidí (2K 4,4) a svádí celý svět (Zj 12,9), zotročuje člověka hříchem (2Tm 2,26), strachem (Žd 2,15) a mocí smrti (Žd 2,14). Ke svým zlým cílům používá i Boží zákon – obviňuje člověka s cílem ho zničit. Bible ho nazývá „pokušitel“ (1Te 3,5) „bůh tohoto světa“ (2K 4,4), vládce tohoto světa (J 14,30), „d'ábel“, *řec.* diabolos = pomlouvač; „vrah“, „lhář a otec lži“ (J 8,44) a „žalobce našich bratří“ (Zj 12,10). Ježíš shrnuje jeho charakteristiku označením „ten zlý“ (Matouš 13,19).

Bůh satana k vládě nad tímto světem a stvořením neoprávnil, nedal mu k ní právo. Jeho vládu pouze toleruje. Satan jako stvoření není rovnocenným partnerem vůči Bohu ani na něm není nezávislý – je mu podřízen a bez jeho svolení nemůže člověku ubližovat. Víme, že satan může člověka zkoušet a tříbit – nemá k tomu ovšem právo! Každou zkoušku si musí u Boha vyprosít (viz Jób ve SZ i Šimon Petr v NZ). Je to Bůh, který rozhoduje, zda mu to dovolí a v jakém rozsahu!

Satan je vládcem mocné říše, která stojí proti Božímu království. Za prvé je vládcem nadzemských mocí, tj. říše démonů, kteří plní jeho příkazy. Skrže ně působí po celém světě, i když sám není všudypřítomný. Za druhé je „vládcem tohoto světa“, mravně zlého systému tohoto světa – tu jde o vládu nad lidmi na zemi. To dokládá 1J 5,19: „Celý svět je pod mocí Zlého.“ Jeho klasickou zbraní proti člověku je „žádost očí, žádost těla a pýcha života“ (1J 2,16).

Svůj plán, který měl při stvoření – aby člověk vládl nad stvořením (tj. i nad satanem) – Bůh nezměnil. První člověk zde žalostně selhal. Proto Bůh posílá svého jednorozeného Syna v těle na zem. Ježíš je ten pravý člověk, který je obrazem Božím. Přišel, aby zmařil skutky ďáblovy, nastolil království Boží a vysvobodil zajaté ze satanova panství. Svou potupnou smrtí na kříži zaplatil za hříchy lidstva, triumfoval nad satanem a jeho mocnostmi (Kol 2,15) a zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla (Žd 2,14).

Jakkoli je satan poražen, Bůh ho po celá staletí snášel a dovoluje mu člověka zkoušet. Proto Boží slovo Kristovým následovníkům prikazuje: „Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti tělu a krvi, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.“ (Ef 6,11-12) Když byl Ježíš na této zemi, vítězil nad satanem Božím slovem. I my ho dnes máme porážet „mečem Ducha, jenž jest slovo Boží“.

Svým učedníkům – těm, kteří ho následují – dává Ježíš moc šlapat na hady a štíry a na veškerou moc nepřítele, a nic jim neuškodí (L 10,19). Úkolem církve je vyhánět demony a mařit satanovo dílo, dokud nebude svržen z nebe. V tomto úkole je třeba vytrvat, dokud se to nestane. Bůh by ho mohl snadno svrhnout sám, ale tuto práci svěřil církvi. Kristovou smrtí na kříži byl satan o d s o u z e n , nyní má být skrže království Boží s v r ž e n z nebe. Když se tak stane, zazní mocný hlas v nebi: „Nyní se stala záchrana, moc a kralování našeho Boha a pravomoc jeho Krista.“ (Zj 12,10)

Satan bude na tisíc let uvržen do propasti a nastane tisíciletá Kristova vláda na zemi. Potom bude satan na krátký čas propuštěn a znovu se pokusí svést národy k boji proti Bohu a proti svatým, ale od Boha z nebe sestoupí oheň a pohltí je. A ďábel bude s demony uvržen do ohnivého jezera hořícího sírou, kde bude trýzněn dnem i nocí na věky věků a spolu s ním i všichni, které svedl (jejichž jména nejsou zapsána v knize života). Toto bude konečný soud a konečné vítězství.

Pak první nebe a první země pomínou a nastane nové nebe a nová země. A od Boha z nebe sestupuje svaté město, nový Jeruzalém, kde Bůh bude bydlet s lidmi a setře každou slzu a nebude tam smrt ani pláč, ani křik ani bolest. A noci tam nebude, neboť to město osvětluje Boží sláva. A nevejde do něho nic nečistého, jen ti, kteří jsou napsáni v knize života Beránkova. A služebníci jeho budou k r a l o v a t na věky věků (Zj 21 a 22).

Proto Bůh hledá učedníky, kteří uznávají Kristovu vládu, jeho k r á l o v s t v í ve svém životě. Chce, abychom uznali, že Ježíši je dána veškerá moc na nebi i na zemi – i v našem životě. Když to uznáme, poslušně se mu poddáme a budeme ochotni jít, kamkoli nás povede. Proto Ježíš říká: „Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale ten, kdo činí vůli Otce mého, kterýž v nebesích jest.“ (Mt 7,21)

Mnohým Ježíš v onen den řekne: „Odejděte ode mne, činitelé nepravosti!“ Někteří z nich Ježíši dokonce řeknou, že v jeho jménu vymítali demony! Vítězství nad satanem tedy nespočívá jen v tom, že ve jménu Ježíše vyháníme zlé duchy, ale především v čistém životě pod Ježíšovou vládou – k němuž ovšem patří i vyhánění démonů (Mk 16,17).

Ještě několik poznámek k vlastní knize. Autoři často používají výraz „legální právo“. Říkají, že křesťané svým hřichem, neznalostí Slova, vstupem na území, kde se provozují okultní praktiky, či porušením slibů dávají satanu „legální právo“, aby na ně zaútočil, napadl je, uvalil na ně prokletí. Slovo „legální“ je tu nadbytečné – stačí jen „právo“. Samotný pojem „právo“ totiž znamená *legální nárok opírající se o ustanovení zákona*.

Jak jsme již uvedli, k vládě nad člověkem Bůh nedal satanovi právo. Satan tuto vládu uchvátil podvodem a lstí – ukradl ji. To je základ jeho vlády a působení mezi lidmi. Ano, satan používá proti člověku Boží zákon, takže to opravdu vypadá, že jedná podle práva. Připomeňme si ovšem, že samotným základem jeho vlády je lež, podvod, lest a moc smrti. Tento základ je nesprávný. A nesprávný je i jeho cíl – chce tě zničit. Ježíš to vystihl slovy: „Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil, ale já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“ (Jan 10,10) K tomuto cíli (krást, mordovat a hubit) tedy satan zneužívá Boží zákon. Zato základem Boží vlády je spravedlnost a soud a jeho cílem pro tebe je život, hojný život.

Na str. xxx je věta: „Často dáváme satanu legální právo, aby nás okrádal.“ K tomu je třeba uvést: ke krádeži nelze dát legální právo. Krást lze pouze protiprávně! Zloděj nekrade právem! To by nebyl zloděj. A kniha – i Písmo samo – mluví o satanu jako o zloději.

V shora uvedených kontextech proto výraz „dáváme satanu legální právo“ lze lépe vyjádřit slovy „dáváme mu příležitost / možnost / otevřené dveře / prostor“ nebo „mu dovolujeme“, aby na nás zaútočil, napadl nás či uvalil na nás prokletí.

Velmi zajímavá a podnětná je myšlenka, že někdy – když procházíme dlouhým obdobím trápení a zkoušek – je třeba předstoupit před Boha nejen jako před našeho nebeského Otce, ale také jako před Soudce celého vesmíru, aby náš případ rozhodl a uzavřel.

Můžeme mít sice výhrady k některým pasážím, ale kniha Rebeccy Brownové a Daniela Yodera jako celek nás vede k tomu, abychom uznali Kristovo království ve svém životě a žili pod jeho vládou. Takovým dává Kristus ve svém jménu moc šlapat na hady a štíry a na veškerou moc nepřitele. Čas, který nám zde Bůh dal, máme využít nejen k službě slova, šíření evangelia a nejrůznějším aktivitám, ale především k tomu, abychom se naučili činit jeho vůli a vládnout s Kristem jako jeho spoludědicové – chceme-li s ním vládnout i v novém Jeruzalémě.

překladaťelé

První kapitola

Nevyřešené problémy

Mnozí křesťané chodí pravidelně do církve a z celého srdce se snaží vést zbožný život. Avšak navzdory veškerému jejich úsilí se zdá, že vše se rozpadá. Bez ohledu na to, jak se snaží nebo kolik rad vyslechnou, zdá se, že nic nepomáhá. Kolikrát jste například vyslechli poznámku: „Dokud jsem

nepřijal Ježíše Krista, šlo všechno docela hladce. Potom snad všechno, co mohlo skončit špatně, také špatně skončilo!“ Snad jsi to konstatoval i ty sám.

Někteří křesťané nemohou pochopit, proč – navzdory všemu, co dělají – se jejich děti obracejí proti nim i proti Bohu a jdou přímo do záhuby. Jiní radostně přijímají Pána, nějakou dobu duchovně rostou, ale pak zjistí, že nedokážou setrvat v úzkém obcenství s Pánem. Zdá se, že nedokážou číst a studovat bibli ani se modlit, takže nakonec ztratí zájem a odpadnou. Opět jiní celý život zápasí s tím, že vždy znovu začínají s Pánem a pak zase od něj odcházejí – nikdy se jim nedaří vytvořit a udržet s ním trvalý a pevný vztah.

A pak tu jsou věřící, kteří rok co rok bojují s nejrůznějšími nemocemi a tragickými událostmi. Ať se sebevíc modlí, věří a chodí na bohoslužby se službou uzdravování – nic to na jejich životě nezmění ani nespraví. Konflikt jen pokračuje, aniž by jim Pán dal nějaké řešení nebo zjevení, proč nevíteží.

Nesčetné rodiny sužují duševní nemoci, sebevraždy, alkoholismus, různé tělesné nemoci, rozvod, krvesmlstvo, bída a podobná neštěstí. Tento nekonečný cyklus devastace ve vlastních rodinách nejsou často schopni prolomit ani ti, kteří přicházejí k Pánu.

Tyto problémy postihují jak jednotlivce, tak celé církve a sbory. Mnoho církví (sborů) je poznamenáno rozvody nebo jinými podobnými problémy. Mnozí léta zápasí, ale nikdy neprospívají a duchovně nerostou. Sbory se duchovně neprohlubují ani jim nepřibývá členů. Často se štěpí a mění pastory. A třebaže se zdá, že někdy dochází k probuzení a početně rostou, brzy se vše rozpadne, lidé odcházejí a sbor končí tam, kde začal. Proč se tento destruktivní cyklus stále opakuje?

Tato deprimující situace může vyplývat z řady faktorů, a často přehlíženou příčinou je prokletí spočívající na dané osobě nebo rodině, které dosud nebylo zlomeno. Také nad mnoha církvemi či sbory někdo vyslovil prokletí. To je velmi zanedbávaná oblast.

I dříve jsme poznali různá prokletí a museli se s nimi vypořádat. Jak rozšířený je tento problém v Kristově těle, jsme si uvědomili, teprve když jsme tuto látku začali vyučovat na našich seminářích. Byli jsme ohromeni, jak lidé reagovali na informace o nezlomených kletbách projevujících se v jejich životě. Dostalo se nám té výsady, že jsme mohli vidět, jak se v důsledku tohoto učení mnoho životů dramaticky změnilo.

Zbraně našeho bojování jsou mocné skrze Ježíše Krista – jestliže víme, kdy a jak je používat. Tato kniha vám má pomoci rozpoznat onen skrytý boj ve vašem životě, abyste skrze našeho Pána Ježíše Krista mohli získat úplné vítězství.

Definice prokletí

Co je přesně prokletí? Nejprve se podívejme na definici v slovníku:

prokletí je modlitba nebo invokace (zařikávání) s cílem někomu ublížit nebo způsobit újmu; zlo nebo neštěstí, které přichází jakoby v odezvu na modlitbu anebo jako odplata; příčina velké újmy nebo neštěstí

proklít znamená použít proti někomu hrubým a nestoudným způsobem jazyk, rouhat se; vzývat božskou nebo nadpřirozenou moc, aby na někoho seslala újmu či mu ublížila; extaticky a často sprostými slovy zatracovat; přivodit někomu velké zlo,

sužovat, trápit

*(Merriam-Webster's Collegiate Dictionary,
Electronic Edition © 1994, 1995)*

Je-li nad někým vysloveno prokletí, cílem je způsobit mu újmu, ublížení a zkázu – někdy až smrt.

V písmech Starého zákona je mnoho odkazů na prokletí nebo kletby či zlořečení. Nový zákon nám říká, že Ježíš Kristus přišel a zemřel na kříži, a tak zvítězil nad satanem, abychom mohli být od různých prokletí svobodní (viz Galatským 3,13). Ježíš dal svým služebníkům moc, aby v jeho jménu tato prokletí lámali.

Nevědomost není požehnáním

Proč různá prokletí křesťany dosud tak srážejí a sužují? Odpověď zní – pro nevědomost. Nemůžeš zápasit v boji, který nevidíš, ba ani nevíš o jeho existenci. Nemůžeš porazit nepřítele, když ani nevíš, že na tebe právě útočí. Boží slovo říká:

⁶ *Můj lid zajde, protože odmítá poznání.*
Ozeáš 4,6

¹³ *Proto bude můj lid vystěhován, neboť nemá poznání. I nejváženější budou hladovět, jeho hlučící dav bude prahnout žízni.*

¹⁴ *Podsvětí roztáhne svůj chřtán a dokořán rozevře svou tlamu.*
Izaiáš 5,13-14

¹² *Být ve stínu moudrosti je jako být ve stínu peněz, avšak užitečnější je moudrost poznat: ta zachovává život tomu, kdo ji má.*
Kazatel 7,12

¹¹ *Abychom nebyli oklamáni od satana. Nebo nejsou nám jeho myšlení neznámá.*
2. Korintským 2,11 (BK)

Písma jasně uvádějí, že Boží lid bude trpět a dostane se do zajetí, jestliže bude setrvávat v nevědomosti a hříchu. To se vztahuje i na prokletí. Křesťané si často neuvědomují, že nad jejich životem někdo vyslovil různá prokletí. To znamená, že se s tím neumějí vypořádat, a diví se, proč je stále pronásledují různá soužení.

Lidé nejčastěji argumentují takto: „Myslím si, že Bůh by mě nečinil zodpovědného za něco, o čem nic nevím. Myslím si, že by nedovolil, aby na mne dopadlo nějaké prokletí, když si nejsem vědom, že dělám něco špatně.“

Drazí bratři a sestry, musíme vás upozornit, že Bůh od vás skutečně bude vyžadovat účty ze všeho, co je v jeho Slovu. V Bibli nám poskytl hojně informací. K Bibli máme přístup všichni. Proto jsme bez výmluvy. Podívejme se na tato místa v Písmu:

¹⁷ *Jestliže se někdo prohřeší a dopustí se něčeho proti kterémukoli Hospodinovu příkazu, co se dělat nesmí, aniž to věděl, provinil se a ponese následky své nepravosti.*
Leviticus 5,17

¹¹ *Ten lid nic nechápe; proto ten, který jej učinil, se nad ním neslituje, jeho Tvůrce se nad ním nesmiluje.*
Izaiáš 27,11

¹⁹ *Slyš země: Hle, já uvedu na tento lid zlé věci, ovoce jejich úmyslů, neboť nevěnovali pozornost mým slovům a můj zákon si zprotivili.*
Jeremiáš 6,19

⁶ *Můj lid zajde, protože odmítá poznání. Ty jsi zavrhl poznání a já zavrhnu tebe; nebudeš mým knězem. Zapomněls na zákon svého Boha; i já zapomenu na tvé syny.*
Ozeáš 4,6

Jestliže nečteš a nestuduješ Boží slovo, pak zavrhuješ poznání. Důsledky tohoto hříchu jsou vskutku vážné. Avšak jestliže činíme pokání a máme Ducha svatého, který v nás přebývá, aby nám pomohl, sloužíme Bohu, který je milosrdný a rychlý k odpuštění.

Zdroj pravého poznání

Než náš Spasitel a Pán vstoupil k Bohu Otci, zaslíbil nám veliký dar, dar Ducha svatého. Jestliže prosíme, Duch svatý nám ukáže pravdu a připomene nám hříchy, na které jsme zapomněli, takže je můžeme vyznat a být od nich očištěni. Zjeví nám všechna prokletí, která v našem životě působí – stačí jen o to prosit.

⁷ [Ježíš] *Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám.*

⁸ *On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud:*

⁹ *Hřích v tom, že ve mne nevěří;*

¹⁰ *spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespatříte;*

¹¹ *soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen.*

¹² *Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli.*

¹³ *Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.*
Jan 16,7-13

Mnoho lidí se ptá: „Jak můžu znát své hříchy, na které jsem už zapomněl? Opět ti říkám: pros Ducha svatého, aby ti je ukázal.

Máš ve svém životě, rodině nebo církvi nějaké nevyřešené problémy? Je možné, že zdrojem těchto problémů je nějaké nezlomené prokletí. Modli se a pros Ducha svatého, aby ti zjevil všechna prokletí, která v tvém životě mohou působit. On bude věrný a udělá to.

Prosím, zastav se a udělej si právě teď čas na modlitbu. Popros Ducha svatého, aby ti pomohl porozumět všemu, co budeš v této knize a v citovaných verších číst. To může provždy změnit tvůj život.

Druhá kapitola

Legální půda

Když Bůh vedl syny Izraele do zaslíbené země, Kanánu, věděl, že všichni obyvatelé této země jsou zapleteni do služby démonům a do jejich uctívání. Prostřednictvím Mojžíše vydal svému lidu pečlivé a podrobné pokyny, aby se při vstupu do této země nenechali svést k uctívání démonů ani neutrpěli újmu z žádného prokletí.

Starý zákon obsahuje mnoho informací, které bychom dnes měli uplatňovat my sami. Když se izraelský národ od pokynů Hospodina odvrátil, dopadly na něj kletby různých ran, hladu, moru a zhouby. Totéž se odehrává v životě dnešních křesťanů. Již nejsme pod zákonem, který byl vydán Mojžíšovi. Ježíš naplnil zákon a osvobodil nás – stojíme teď pod novou smlouvou, která je v jeho krvi (viz Galatským 4,5; Matouš 5,17-18). Avšak duchovní principy vydané synům Izraele ve Starém zákoně platí dodnes. Uctívání démonů a magie jsou všude kolem nás, právě tak jako tomu bylo v Kanánu. Satan se nezměnil. On a jeho sluhové si ve snaze, abychom je nerozpoznali, jen oblékli třpytivé roucho sofistiky. Udělali bychom dobře, kdybychom respektovali pokyny, které Bůh vydal vůdcům Izraele:

²³ *A lid můj budou rozdílu učiti mezi svatým a nesvatým, též mezi nečistým a čistým at' je učí rozeznávati.*
44,23 (BK) Ezechiel

Je to smutné, ale zjistili jsme, že jen velmi málo křesťanů má nějaké povědomí o věcech, které Pán prohlašuje za nečisté. A tak jsou jejich životy a domovy zaneřáděny nečistými věcmi, které umožňují, aby v jejich životě působila různá prokletí.

Mojžíš učil syny Izraele rozdílu mezi svatým a nesvatým. Toto poznání jim umožnilo rozlišit, které věci jim přinesou požehnání a které prokletí.

¹⁵ *Hled', předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo...*

¹⁹ *Dovolávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo.*
Deuteronomium 30,15.19

Je jasné, že to, zda náš život bude úspěšný a požehnaný, nebo neúspěšný a zlořečený, bude záviset na tom, jak známe Pánovo učení.

Druhy prokletí

Nejprve si udělejme přehled různých druhů prokletí (zlořečení). Pak detailně probereme každé zvlášť. Budeme zkoumat tyto tři typy prokletí:

- prokletí od Boha
- prokletí od satana nebo jeho služebníků s legálním právem zlořečit
- prokletí od satana nebo jeho služebníků bez legálního práva zlořečit

První dva typy prokletí je možno zlomit pouze po pokání z hříchů, které k nim zavedly příčinu. Třetí typ je možno snadno zlomit ve jménu Ježíše.

Co různá prokletí sledují

Prokletí mají dvojí účel:

- Prokletí, která posílá satan nebo jeho služebníci, mají vždy způsobit újmu, ublížení, ztrátu, zkázu, zhoubu a (často) smrt.
- Prokletí, která posílá Bůh, slouží k tomu, aby Bůh upoutal pozornost daného člověka a přivedl ho k tomu, aby se odvrátil od svých zlých cest a obrátil se k Bohu a svůj život očistil. Jestliže na to člověk nereaguje, bude zničen a nakonec zahyne.

Analýza různých prokletí

Co nám řekne rozbor prokletí? Při prokletích od satana nebo jeho služebníků jsou vždy zapojeni démonští duchové. Když je vyslovena nějaká kletba, jsou k určité osobě či rodině za určitým účelem poslání démonští duchové. Kletba je spouštěcím mechanismem, démonští duchové pak přivozují naplnění této kletby.

Prokletí od Boha mohou být různá. Prokletím od Boha může být přímé ublížení, přírodní katastrofa, nemoci, neplodnost i ekonomický kolaps. Příležitostně Bůh dopouští, aby satan posílal demony na lidi s cílem jim ublížit a zničit je. Jindy Bůh může přimět lidi, kteří jsou služebníky satana, aby přemáhali a ničili – příkladem je invaze armád cizích národů.

Zdroje či kořeny prokletí

Existují různé zdroje prokletí. Budeme zkoumat následující kořeny různých prokletí:

- Dědictví:
  - ◆ hříchy předků

- ◆ porušení zasvěcení, které bylo dáno satanu
- ◆ předkové přijali prokletí, které dopadá na život potomků
- ◆ setrvávání v hříších předků

- Zapletení se do nečistých a nesvatých věcí:
  - ◆ přinesení prokletých předmětů domů nebo do kanceláře
  - ◆ manipulace s nesvatými věcmi
    - ◆ vzdávání cti démonickým bohům
    - ◆ honička za démonickými módními výstřelky

- Porušení teritoriálních práv:
  - ◆ styk se satanovou půdou
  - ◆ vstup do bitvy se satanem bez konkrétního příkazu od Boha
  - ◆ bydlení na nečisté či zlořečené půdě
  - ◆ bydlení v nečistém či zlořečeném obydlí

- Provádění démonických rituálů:
  - ◆ prostřednictvím okultních kreseb
  - ◆ přímo prostřednictvím duchovní říše
  - ◆ prostřednictvím osobních věcí
  - ◆ napojením se na zvířata a domácí mazlíčky
  - ◆ prostřednictvím prokletých darů

- Jiné situace či jednání:
  - ◆ vysmívání se satanu a jeho zesměšňování
  - ◆ účast na jídle obětovaném modlám
  - ◆ nenávisť, žárlivost a nesprávně vyjádřené slovo
  - ◆ okolnosti, které se nám vymkly z rukou
  - ◆ porušení přísah (slibů) daných Bohu

Často dáváme satanu legální právo, aby na nás zaútočil, protože jsme se – vědomě či nevědomě – zapletli do situací, které mu otevírají dveře právě natolik, aby získal možnost vstupu. Z tohoto zdroje pochází většina prokletí. Teprve když toto právo skrze pokání a očištění zrušíme, můžeme prokletí zrušit.

Než se budeme zabývat tím, jak různá prokletí zlomit, je třeba ukázat, jak můžeme satanu dávat legální právo napadnout nás a uvrhnout na náš život prokletí.

Satanova legální práva

V sedmé kapitole knihy Jozue najdeme podrobný příklad toho, jak satan může získat legální právo k tomu, aby nás napadl, i když o tom ani nemáme tušení. Aktualizujme si to na historii Izraelců ještě před tím, než to bylo zaznamenáno v knize Jozue. Mojžíš je již vyvedl z Egypta. Pak čtyřicet let putovali pouští. Mojžíš zemřel a Hospodin vložil vůdcovství Izraele na Jozue. Učinil zázrak a rozdělil Jordán tak, že přes řeku mohli přejít. Jozuovi a synům Izraele slíbil, že za ně bude bojovat a dá jim vítězství, ale toto zaslíbení mělo podmínku. Touto podmínkou z Boží strany bylo, že budou poslouchat jeho příkazy.

Prvním městem, které měli dobýt, bylo Jericho. Z vojenského hlediska to bylo jedno z nejsilnějších měst v civilizovaném světě té doby. Bylo velmi důkladně opevněno. Normálně vzato, synové Izraele neměli šanci je porazit. Ale – jak všichni ten příběh znáte – zdi Jericha padly a město bylo poraženo Boží zázračnou mocí. Hospodin Izraelcům konkrétně přikázal, aby si z Jericha nic nebrali. Jinými slovy, neměli brát žádnou kořist.

A teď se podívejme na sedmou kapitolu knihy Jozue:

¹ *Izraelci se při provádění klatby dopustili zpronevěry. Akán, syn Karmiho, syna Zabdiho, syna Zerachova z pokolení Judova, vzal něco z věcí propadlých klatbě. Proto vzplanul Hospodin proti Izraelcům hněvem.*
Jozue 7,1

Ostatní synové Izraele o tom, že Akán zhřešil, nevěděli. Nikdo o tom nevěděl, jen Bůh – a kdo ještě? Samozřejmě satan. Před Bohem své hříchy skrýt nemůžeme, protože on zná naše srdce i mysl (viz 1. Samuelova 16,7; 1. Paralipomenon 28,9; Římanům 8,27; Židům 4,12), třebaže o nich nikdo jiný neví. Avšak jakmile již podle těchto myšlenek jednáme – bez ohledu na to, jak je tajíme – nemůžeme svůj hřích skrýt ani před satanem.

Další bitvu měli Izraelci vybojovat proti malému městu Aj. Vůdcové se sešli k poradě, jakou strategii zvolit. Řekli si: „Podívejte, muži jsou vyčerpaní dobýváním Jericha. Není třeba, aby se utahali všichni. Vezměme jen své nejoddanější zbožné muže a pojďme Aj dobýt.“ Do boje proti Aj vyšla elitní skupina 3 000 vybraných mužů. Vždyť nikde se tu nepraví, že by některý z těchto mužů chodil v hříchu. Celým srdcem byli oddáni službě Hospodinu.

Čtěme dále:

⁴ *I vydalo se tam z lidu na tři tisíce mužů, ale museli před ajskými muži utéci.*

⁵ *Ajští mužové z nich pobili asi třicet šest mužů. Pronásledovali je před branou až k lomům a na stráni je pobíjeli. Lid ztratil odvahu, rozplynula se jako voda.*
Jozue 7,4-5

Jozue a vůdcové byli ohromeni! Nemohli to pochopit. Po úžasném vítězství nad Jerichem sotva mohli uvěřit, že se vojsko vrátilo rozdrčené a poražené. Bůh jim slíbil vítězství! Ustoupil ze svého slova? Změnil své rozhodnutí? Nemyslitelné!

⁶ *Tu roztrhl Jozue své roucho, padl před Hospodinovou schránou tváří k zemi, ležel tak až do večera spolu s izraelskými staršími a házeli si prach na hlavu.*

⁷ *Jozue lkal: „Ach, Panovníku Hospodine, proč jsi vlastně převedl tento lid přes Jordán? Chceš nás vydat do rukou Emorejců, aby nás zahubili? Kéž bychom byli raději zůstali na druhé straně Jordánu!*

⁸ *Dovol prosím, Panovníku, co mám říci, když se Izrael dal na útěk před svými nepřáteli?*

⁹ *Až to uslyší Kenaanci a ostatní obyvatelé země, obklíčí nás a vyhladí naše jméno ze země. Co pak učiníš pro své veliké jméno?“* Jozue 7,6-9

Jozue prožíval stejné pochybnosti a strach jako my, když na nás přijde nějaká pohroma. Udělal, co bychom udělali i my. Rozplakal se a kvílel před Hospodinem jako my. Něco v našem životě není v pořádku a koho z toho ihned obviňujeme? Přece Boha! „Ach Pane, jak jsi mohl dopustit, aby se to

stalo mně?“ pláčeme a sténáme a přitom žádáme své pastory a všechny, na které si vzpomeneme, aby se za nás modlili. Ani se nad tím nepozastavíme, že by ten problém mohl být u nás. *Kéž bychom byli raději zůstali na druhé straně Jordánu!* (verš 7) Nezní vám to, jako bychom to říkali my sami? Naši první reakcí je sebelítost a obviňování Boha. Od Jozuovy doby se lidské pokolení ani trochu nezměnilo.

Ale všimněte si, jak odpovídá Hospodin Jozuovi:

¹⁰ *Hospodin řekl Jozuovi: „Vstaň! Co je s tebou, že jsi padl na tvář?“*

¹¹ *Izrael zhřešil. Přestoupili mou smlouvu, kterou jsem jim vydal. Vzali z věci propadlých klatbě, kradli, zatajili to a uložili mezi své věci.*

¹² *Proto nemohou Izraelci před svými nepřáteli obstát a obracejí se před svými nepřáteli na útěk, protože sami propadli klatbě. Nebudu už s vámi, jestliže ze svého středu nevymýtíte to, co propadlo* *klatbě.“*
Jozue 7,10-12

V táboře byl hřích, který dával satanovi a jeho služebníkům legální právo na Izraelce zaútočit a porazit je. Když neposloucháme Boha, nejenže hřešíme, ale dáváme satanu legální právo nás napadnout. Často si neuvědomujeme, že sloužíme Bohu, který je naprosto spravedlivý. Nejenže je spravedlivý k nám, svému vlastnímu lidu, ale je spravedlivý také k satanu a jeho služebníkům. Když dáváme satanu právo nás napadnout, Bůh nebude zasahovat.

Proto je životně důležité, abychom znali Boží slovo. Jestliže neznáme Slovo, budeme hřešit a poskytovat satanu a jeho služebníkům legální právo uvalit na nás prokletí.

⁹ *Jak si udrží mladík [nebo dívka] svou stezku čistou? Musí se vždy držet tvého slova.*

¹⁰ *Dotazuji se na tvoji vůli celým srdcem, nedej, abych zbloudil od tvých přikázání.*

¹¹ *Tvou řeč uchovávám ve srdci, nechci proti tobě hřešit.*
Žalm 119,9-11

Jak prokletí zlomit

Teď, když víme, jak nám satan může zlořečit, a známe i jiné zdroje prokletí, můžeme se zabývat tím, jak takové kletby zlomit. Konkrétní kroky, které je třeba učinit, závisejí na druhu prokletí.

Je-li dané prokletí od Boha, následuj tyto kroky:

- **Krok 1:** Uznej hřích svůj a hříchy svých předků. Pak je vyznej Bohu a čiň z nich pokání. Pros o odpuštění a očištění. Odděl se od hříchu a věcí, které jsou Bohu odporné. Změň svůj život!
- **Krok 2:** Pros Boha, aby prokletí, které uvalil na tvůj život, odňal.
- **Krok 3:** Přikaz všem démonům, kteří skrze tyto hříchy vstoupili do tvého života, aby ve jménu Ježíše ihned odešli.

Je-li dané prokletí od satana a má právo tak činit, je třeba udělat tyto kroky:

- **Krok 1:** Uznej a vyznej hřích, který umožnil satanu nebo jeho služebníkům uvalit na tebe prokletí. Čiň pokání a pros Boha o odpuštění a očištění.
- **Krok 2:** Nahlas převezmi ve jménu Ježíše Krista autoritu (pravomoc) nad daným prokletím a přikaz mu, aby bylo zlomeno.
Příklad: „Ve jménu Ježíše Krista, přebírám autoritu nad prokletím _____ a přikazuji, aby bylo **ted'** zlomeno!“
- **Krok 3:** Přikaz všem démonským duchům spojeným s tímto prokletím, aby tě ve jménu Ježíše Krista ihned opustili.
Příklad: „Ve jménu Ježíše Krista přikazuji všem démonským duchům spojeným s tímto prokletím, aby mě **ted'** opustili!“

Jestliže na tebe satan uvalil prokletí, aniž by k tomu měl legitimní právo, pak udělej tyto kroky:

Krok 1: Nahlas převezmi ve jménu Ježíše Krista autoritu nad prokletím a přikaz mu, aby bylo ihned zlomeno.

Příklad: „Ve jménu Ježíše Krista, přebírám autoritu nad prokletím _____ a přikazuji, aby bylo **ted'** zlomeno!“

Krok 2: Přikaz všem démonským duchům spojeným s tímto prokletím, aby tě ihned opustili.

Příklad: „Ve jménu Ježíše Krista přikazuji všem démonským duchům spojeným s tímto prokletím, aby mě **ted'** opustili!“

To jsou základní kroky ke zlomení různých prokletí. V některých konkrétních případech, jimiž se budeme zabývat, poskytneme podrobnější postup podle konkrétních okolností.

Autorita a zodpovědnost

Žel, někteří křesťané věří, že s prokletími si vůbec nemusí dělat starosti. Mají za to, že se s nimi vypořádá Bůh. Avšak Ježíš nám výslovně řekl, že nám dává moc (autoritu) nad satanem a jeho říší (viz Lukáš 10,19; Marek 16,17 a 2. Korintským 7,1). S autoritou přichází i zodpovědnost. Je to naše zodpovědnost, abychom lámali všechna prokletí na nás poslaná. Ježíš Kristus nám k tomu dal moc a očekává, že tuto autoritu, kterou nám dal v mém jménu, uplatníme.

Třetí kapitola

Zděděná prokletí

Prokletí je možno zdědit. Přechází z generace na generaci. V této kapitole se budeme z biblického hlediska zabývat tím, jak se prokletí dědí, jaké typy prokletí jsou a jak s nimi jednat.

Hříchy předků

Hříchy našich předků mohou mít na náš život ničivý dopad. Lidé proti sobě bojují, nenávidí se a nacházejí se ve vleklých sporech. To často vyústí v to, že na celou rodinu nebo celou rodinnou linii je uvaleno nějaké prokletí.

Lidé, kteří se zaprodali do služby satanu, dobře rozumějí, co znamená dědictví. Když na nějakou rodinu uvalují prokletí, určitě do kletby zahrnou všechny potomky. Touží zničit celou rodinnou linii, nejen pouze jednotlivce. Tak je tomu často v rodinách, kde se po celé generace předávaly různé formy duševních nemocí nebo určitých tělesných nemocí.

Je pro vaši rodinu charakteristický určitý problém, který přechází z generace na generaci? Rozvody? Krvesmilstvo? Bída? Nezvadatelné výbuchy hněvu? Skepse? Potom je třeba položit si otázku, zda tu snad nejde o prokletí celé rodiny, a hledat Boha.

My v Americe jsme ztratili pojem o tom, co znamená dědictví. Písmo však jasně ukazuje, že dědictví a rodiny jsou pro Boha velmi důležité:

⁹ *Jenom si dej pozor a velice se střež zapomenout na ty věci, které jsi viděl na vlastní oči, aby nevytizely z tvého srdce po všechny dny tvého života. Seznam s nimi [uč jim] své syny i vnuky.*

¹⁰ *Nezapomeň na ten den, kdy jsi stál před Hospodinem, svým Bohem, na Chorébu, kdy mi řekl Hospodin: „Shromáždí mi lid a dám jim slyšet svá slova, aby se mě naučili bát všechny dny svého života na zemi a učili tomu i své syny.“* Deuteronomium 4,9-10

⁶ *A tato slova, která ti dnes přikazují, budeš mít v srdci.*

⁷ *Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat.*
Deuteronomium 6,6-7

⁵ *Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.* Exodus 20,5

¹⁹ *Dovolávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, **abys byl živ ty i tvé potomstvo.***
Deuteronomium 30,19

To je jen několik veršů z mnohých, které jasně ukazují, jakou důležitost Bůh přikládá spojení mezi generacemi. Jen pro to, že jsme na toto spojení zapomněli, neznamená to, že na to zapomněl Bůh. Bůh se tohoto spojení nevzdal. Vlastně – ať si to uvědomujeme či nikoliv – dosud na tomto základě jedná! Koncept mezigeneračních vazeb neztratil ani satan a jeho služebníci. To většinu z nás staví do velké nevýhody.

Nedávný průzkum organizace *Focus on the Family* ukázal, že téměř v každé denominaci je 50 % domovů s pouze jedním rodičem! Mnoho dětí zná pouze jednoho rodiče. Rozdělené rodiny a několiknásobná manželství zcela rozbíjejí rodinné vazby či povědomí o rodinném rodokmenu.

Někteří z nás vědí něco o životě svých prarodičů. Velmi málo z nás má vůbec nějaké povědomí o našich praprarodičích. Většinou však o historii své rodiny nevíme téměř nic. Jestliže se lidé řídí Božím

slovem, pak své děti pilně učí historii vlastní rodiny, zejména tomu, co Bůh konal v životech našich předků – o tom, jaká požehnání i zlořečení předkové prožívali.

Tato neznalost historie vlastní rodiny má vážný dopad na naše životy. Za prvé, nejsme schopni učit se ze zkušeností svých předků – ať dobrých nebo zlých. Naše víra tak není budována na základě onoho zázračného díla, které Bůh konal v životě našich předků. A navíc, nevíme nic o kletbách, které jsme skrze jejich hříchy zdědili. I my nakonec chodíme ve stejných hříších jako naši otcové, a v důsledku toho také sklízíme stejné potíže.

Podívejme se na knihu Leviticus, do 26. kapitoly, kde je to jasně ilustrováno. Bůh vyjmenovává synům Izraele všechny ty hrozné věci, které se budou dít, když se odvrátí od služby jemu: hlad, sucho a pobití od vojsk, která je napadnou, přičemž ti, kdo přežijí, budou odvléčeni jako zajatci cizích národů. I po všech těchto kalamitách potíže těch, kteří přežijí, nekončí.

³⁸ *Zahynete mezi pronárody a pohltní vás země vašich nepřátel.*

³⁹ *Kterí z vás zůstanou, zaniknou pro svou nepravost v zemích svých nepřátel, a také pro nepravosti svých otců zaniknou.*
Leviticus 26,38-39

Ti, kteří přežili, budou skomírat v nepravostech svých otců! Kolik lidí dnes hyne v nepravostech svých otců, aniž by si toho byli vědomi! Pro nepravosti otců ničí satan celé národy.

Podívejme se na příklad ze současné doby. Ve africké Rwandě jeden kmen povstal proti druhému a zmasakroval tisíce lidí. Lid utlačovaného kmene uprchl do táborů v Zairu. Tam v utečeneckých táborech další tisíce zemřely na cholera. Svět žasl a v hrůze sledoval, jak americká televize CNN celé toto divadlo natáčela. Pak se situace obrátila. K moci ve Rwandě přišel utlačovaný kmen a začal masakrovat první kmen. Tisíce lidí z prvního kmene opět přechalo do utečeneckých táborů v Zairu.

V únoru 1995 jsme měli promluvit v africkém národě Pobřeží slonoviny. Když jsme tam letěli, pročítali jsme si jedny evropské noviny. Reportér, který navštívil utečenecké tábory obou kmenů, napsal fascinující článek. Stále znovu kladl uprchlíkům stejnou otázku: „Teď, když válka ve Rwandě skončila, myslíte, že se můžete vrátit a žít s lidmi druhého kmene v míru?“

Odpověď byla bez výjimky pokaždé stejná: „Ne, s nimi nemůžeme žít v míru nikdy – dokud nebude pomstěna krev našich zabitých.“

A začarovaný kruh pokračuje! Nemyslíte, že by se ti lidé v utečeneckých táborech měli z těch strašných věcí, které prožili, poučit a uznat, že boj mezi kmeny není k ničemu? Nezabývali se však hříchy svých otců a praotců, a tak dál budou umírat ve svých nepravostech. V satanově říši krev volá po krvi, a tak se tohle zabíjení nikdy nezastaví.

Když jsme sloužili na Pobřeží slonoviny, setkali jsme se s několika křesťany, kteří tam přijeli krátce předtím z Libérie. Tam vypukly boje mezi kmeny. Byli přinuceni dívat se, jak jejich rodiny masakruje druhý kmen. Všichni byli křesťané, ale hynuli v nepravostech svých otců.

Celý africký kontinent se vyznačuje boji mezi kmeny. V roce 1995 došlo ke kmenovým nepokojům a masakrům v Keni. Totéž jsme ze sdělovacích prostředků viděli v Somálsku. Lidé v Africe se nikdy nerozešli s hříchy svých otců. V důsledku toho je každý kmen ovládán určitými démonskými bohy. Démoni nenávidí lidi a jsou odhodláni je vyhladit! Celé dějiny Afriky jsou neustálým válčením a

vražděním mezi kmeny. Dokud se křesťané nespojí jako jedno tělo a nebudou volat k Bohu v pokání za hříchy uctívání démonů, za nenávisť a prolévání krve i u kmenů svých předků, kletby plynoucí z hříchů otců nebudou z jejich života odstraněny. Při těchto masakrech jsou vyvražďováni křesťané i nekřesťané. Hynou v nepravostech svých otců (Leviticus 26,39).

Chvála Bohu, je tu řešení! Za všechny naše hříchy zaplatil Ježíš Kristus svou smrtí na kříži. A Bůh ve svém Slovu také objasňuje, jak tento hrozný koloběh prolomit.

⁴⁰ *Pak budou vyznávat nepravost svou i nepravost svých otců, zpronevěru, jíž se na mně dopustili, a že mi odporovali.*

⁴¹ *Proto i já jsem se jim postavil na odpor a zavedl jsem je do země jejich nepřátel, dokud nebude jejich neobřízané srdce zkrušeno a dokud neodpykají své provinění.*

⁴² *I připomenu si svou smlouvu s Jákobem a též svou smlouvu s Izákem, také si připomenu svou smlouvu s Abrahamem, i tu zemi si připomenu.*
Leviticus 26,40-42

Pošle tě Bůh pro hříchy tvých otců a praotců do pekla? Ne! Avšak jejich hříchy a z toho plynoucí prokletí tě budou sužovat, dokud s nimi nezačneš jednat skrze Ježíše Krista. Jak se oddělíš od hříchů svých předků? Tak, že tyto nepravosti vyznáš – jasně uznáš před Bohem jako hříchy (1. Janův 1,9) a pak poprosíš Pána, aby tě od nich zcela oddělil.

Studium Starého zákona ti ukáže, že vždy, když v Izraeli došlo k probuzení, židovský národ nejprve vyznával nepravosti svých otců. Podívejme se, co dělal lid v době Nehemiáše. Nehemiáše poslal Bůh, aby připravil lid k opětovnému vybudování hradeb kolem Jeruzaléma. Lid upadl do hříchu a provázal je nezdár. Vlastně upadli do stejných hříchů, které právě sedmdesát let předtím přivedly jejich otce a praotce do zajetí. Potřebovali probuzení. Potřebovali, aby kletba soudu z nich byla sňata. Podívejme se, co dělali:

¹ *Dvacátého čtvrtého dne tohoto měsíce se Izraelci shromáždili k postu v zíněných rouchách a s prstí na hlavě.*

² *Izraelcovi potomci se oddělili ode všech cizinců. Stáli a vyznávali své hříchy i nepravosti svých otců.*

³ *Povstávali ze svých míst, když četli čtyřikrát za den z knihy Zákona Hospodina, svého Boha, a čtyřikrát se vyznávali a klaněli Hospodinu, svému Bohu.* Nehemiáš 9,1-3

Prorok Daniel tomu rozuměl. Věděl, že je blízko čas, kdy se má zbytek lidu vrátit ze zajetí do Jeruzaléma, ale věděl také, že nejprve musí být z lidu sňato toto prokletí. To se mohlo stát jen skrze pokání. Přečtěte si prosím devátou kapitolu Daniela a všimněte si nádherné Danielovy modlitby pokání. Uvádíme zde jen několik veršů:

¹⁶ *Panovníku, nechť se prosím podle tvé veškeré spravedlnosti odvrátí tvůj hněv a tvé zlořečení od tvého města Jeruzaléma, tvé svaté hory, neboť pro naše hříchy a viny našich otců je Jeruzalém a tvůj lid tupen všemi, kteří jsou kolem nás.*

¹⁷ *Nyní tedy, Bože náš, slyš modlitbu svého služebníka a jeho prosby o smilování a rozjasni tvář nad svou zpustošenou svatyní kvůli sobě, Panovníku.*

Daniel 9,16-17

Také kniha Ezdráš v deváté kapitole demonstruje, jak Izraelci vyznávali hříchy svých otců. Ezdráš jasně viděl, že lid hyne v nepravostech svých otců i svých vlastních. Podle Ezdráše hříchy otců a hříchy synů jsou těsně propojeny. Doporučujeme ti, aby sis udělal čas a přečetl si celou tuto kapitolu. Uvedeme jen jeden verš z této modlitby:

⁷ *Ode dnů našich otců až dodnes jsme se velice proviňovali. Po své nepravosti jsme byli spolu se svými králi a kněžími vydáni do rukou králů zemí, pod meč, do zajetí, v loupež i k veřejnému zahanbení, jak je tomu i dnes.*
Ezdráš 9,7

Biblické záznamy ukazují, že Bůh si takové modlitby pokání vždy vážil a znovu dal národu Izraele probuzení a zdar. Skrže modlitby pokání a vyznání hříchů otců byly tyto kletby sňaty z lidu i ze země.

Žel, lidé dnes nevědí o svých otcích skoro nic, natož aby znali jejich hříchy. Tyto hříchy však ovlivňují jejich život, ať už o nich vědí nebo ne. Dnešní křesťané toto povědomí ztratili. To, že se hříchy svých otců nezabývají ani je nevyznávají, bývá často příčinou toho, že jejich snaha tato zděděná prokletí zlomit končí krachem.

Zděděná prokletí mohou postihovat jednotlivce, rodiny, církve, města, státy, geografické oblasti nebo národy. Uvedeme příklad, jak zhoubně může takové zděděné prokletí působit na člena rodiny.

Mám přítelkyni, s kterou jsem si nějakou dobu psala. Sandy je křesťanka, která celým srdcem slouží Pánu. Před několika měsíci jsem od ní dostala dopis, že neví, co to s ní je, ale že je vážně nemocná. Její řádky mě velice zarmoutily, protože příznaky, které mi popisovala, odpovídaly symptomům rakoviny slinivky břišní.

Okamžitě jsem jí zavolala. Řekla mi, že ten den právě byla u lékaře vyzvednout si výsledek tomografického vyšetření. Řekl jí, že snímek ukazuje v slinivce břišní něco jako velký nádor, který je s největší pravděpodobností zhoubný. Byla objednána do nemocnice na chirurgii, aby jí udělali biopsii toho nádoru a zjistili, zda je to opravdu rakovina. Lidem s rakovinou slinivky břišní v takovém stadiu se obvykle dávají jen tři až šest měsíců života. Pro tento stav není známa žádná účinná terapie.

Zeptala jsem se Sandy, zda s určitostí ví, že je Boží vůle, aby zemřela. Odpověděla: „Totéž jsem se ptala Pána. Ale abych byla upřímná, mám takové bolesti a můj manžel má takové starosti a zármutek, že nejsem schopná slyšet jasnou odpověď. Ale hluboko v nitru cítím, že má práce pro Pána ještě není skončená.“

Moje odpověď zněla: „Sandy, Pán zná tvoje srdce. Ví, že chceš konat jeho vůli. V tom můžeš spočinout. Jestli od Boha nemáš jasnou odpověď, že si tě chce vzít k sobě teď, pak věřím, že bys ses měla ze všech sil postavit smrti na odpor.“

Sandy odpověděla: „Rebeko, už léta vím, že na mé rodině leží prokletí rakoviny. Nakolik jsem zjistila, všichni z mé rodiny umřeli na rakovinu v dost mladém věku. Obvykle to byla rakovina jater nebo slinivky břišní. Měla jsem za to, že jsem to prokletí přervala, ale teď to vypadá, že se mi to nepodařilo. Nechápu proč. V Kristu bych měla mít moc to zlomit.“

Zeptala jsem se Sandy, zda zná původ té kletby. Odpověděla: „Ne, neznám. Snažila jsem se na to přijít, ale nepodařilo se. Pán mi jen ukázal, že je to prokletí a že to postihuje celou mou rodinu.“

Právě před tím mne a Daniela Duch svatý vyučoval, jak důležité je vyznávat hříchy otců. Svěřila jsem se s tím Sandy – zejména šlo o jeden oddíl v knize Leviticus 26. Poněvadž toto prokletí rakovinou bylo zděděné, tušila jsem, že satan má s největší pravděpodobností legální právo postihovat pro hříchy otců celou rodinu.

„Ale co když všechny hříchy neznáme?“ ptala se. „Přesto však vím, že v mé rodině byla velká sexuální nevázanost a rozvody. Já jsem vlastně první, která setrvala v manželství – díky tomu, že jsem přijala Krista. Křesťanů v mé rodině bylo opravdu málo.“

Řekla jsem Sandy, že si myslím, že by měla jít před Pánem na kolena a vyznat všechny hříchy otců, o nichž ví, a také ho poprosit, aby odpustil i ty, o kterých neví. Je třeba poprosit Pána, aby ji převzácnou krví Ježíše ode všech hříchů otců úplně oddělil. Dále měla Pána poprosit, aby toto prokletí odstranil, jestliže bylo od něj. Teprve potom bude připravena jednat se satanem. Poté, co vyzná hříchy svých otců, satan již nebude mít na ni ani na její potomky legální právo. Měla tomuto prokletí rakoviny přikázat, aby ve jménu Ježíše Krista bylo zlomeno.

Dále jsem jí navrhla, aby se spojila s manželem a mazali olejem tak, aby pokryli celou oblast nadbříšku i tam, kde cítila bolest. Když budou mazat olejem, ať přikáže všem démonům spojeným s tímto prokletím, aby ve jménu Ježíše ihned odešli. A nakonec měla poprosit Pána, aby veškeré poškození, které bylo způsobeno, uzdravil.

Sandy to ještě ten večer udělala. Když ji další den lékaři přijali na chirurgii, nemohli najít ani stopu po nádoru, který předtím viděla na tomografickém snímku! Zjistili, že slinivka je kvůli zánětu o něco větší, ale jinak bylo vše v pořádku. Chvála Pánu! Kolik křesťanů nepřijalo uzdravení pro to, že nejednali s hříchy svých otců?

Třebaže křesťané ztratili pojem o dědičné zátěži, satan nikoli. Satan zná princip dědičné zátěže, který ustanovil Bůh, a využívá jej. Tuto skutečnost mi drsně připomenul uplynulý rok, když jsem usilovala o osvobození jedné mladé ženy (nazvu ji Anna), která byla od časného dětství až do devatenácti let, kdy odešla z domu, hrozným způsobem rituálně zneužívána.

Anna pochází z jedné královské rodiny v Evropě. Pověděla mi, že těsně před smrtí jí matka dala několik věcí, které měla bedlivě střežit a potom předat své dceři. Matka jí řekla, že kdyby některé z těchto věcí ztratila nebo je nechala zničit, umřela by.

Když se matky ptala, proč jsou ty věci důležité, bylo jí řečeno, že zajišťují její rodině kontinuitu moci. Tato moc pochází od démonských duchů spojených s rodinou. Její rodina uctívala satana a sloužila mu celé generace. Anna měla na starém pergamenu nakreslený ozdobný rodokmen, který sahá až do 15. století. Tato mladá žena byla prvním členem rodiny, který přijal Krista.

Anna mě přišla navštívit a ty věci přinesla s sebou. Nad každou se modlila a lámala ony dědičné svazky a všechna prokletí s nimi spojená. Každou věc jsme pálili a Anna při tom všem démonům spojeným s danou věcí přikázala, aby ve jménu Ježíše Krista navždy opustili její život.

Nejzajímavějším artiklem byl certifikát občanství udělený prvnímu předku, který se přistěhoval do Spojených států. Byl datován z roku 1850. Annina matka zdůrazňovala velký význam tohoto dokumentu pro zajištění kontinuity moci v její rodinné větvi, která teď žila v USA. Chtěly jsme vědět, proč to je důležité, a tak jsme se modlily a prosily Pána, aby nám to zjevil. Pán nám zjevil obojí

zároveň. Ten certifikát byl branou, která všem démonům spojeným s její rodinnou linií umožňovala volný vstup do Spojených států!

To mě předtím nenapadlo. Když Anna onen certifikát spálila, přikázala těmto démonům, aby odešli z jejího života, a nejen to, přikázala také všem démonům spojeným s její rodinnou linií, aby navždy opustili Ameriku. Pak poprosila Pána, aby tuto bránu uzavřel – aby se už nemohli vrátit.

Kolik rodin se za ta léta přestěhovalo do Spojených států? Když se každý jednotlivec stal občanem USA, otevřely se legální dveře všem rodinným démonům. Ptám se, jaké by to bylo, kdyby se každý křesťan v Americe oddělil od svého bezbožného dědictví a demony svých předků vykázal z USA?

Jak dochází k porušení zasvěcení, jež bylo dáno satanu

Satan chce děti! Každý rodič či prarodič, který slouží satanu nebo jakémukoli démonskému bohu, zasvětil své děti a potomky do služby satanu. Zasvěcení (dedikaci) dětí provádějí v každé církvi, ať křesťanské či nekřesťanské.

Byl jsi zasvěcen nebo pokřtěn v církvi, jež není křesťanská? Pak jsi byl zasvěcen službě satanu. Máš nějaké předky, kteří sloužili satanu nebo démonským bohům nebo byli členy satanských organizací jako například zednářů nebo stoupců tzv. Svatyně? Pak si můžeš být jist, že jsi byl zasvěcen službě satanu nebo jednomu z démonských bohů, což je totéž jako být zasvěcen satanu.

Když je dítě nebo dokonce ještě nenarozený potomek zasvěcen satanu, démonští duchové dostávají úkol zajistit, aby toto dítě zůstalo celý život v satanových službách. Takovéto zasvěcení snad není takto konkrétně stylizováno, ale ke všem takovým rituálům tato skutečnost neodmyslitelně patří. Například děti zasvěcené v mormonské církvi jsou obdařeny duchovní mocí proroků církve, aby se zajistilo, že po celý život zůstanou dobrými mormony. Členové různých lóží konají přísežný slib, který zahrnuje výroky, jimiž své potomky a následovníky dedikují službě démonským bohům dané lóže nebo satanovi. Všechny děti amerických Indiánů jsou zasvěceny indiánským bohům. Totéž platí pro kmeny v Africe a po celém světě.

Máš rodiče nebo předka, který byl zapleten do některé z těchto věcí? Pak i tvůj život byl zasvěcen službě satanu nebo nějaké organizaci, lóži či démonskému bohu, jemuž sloužili.

Jakmile takto zasvěcený člověk přijme Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, dojde k pravomocnému porušení onoho zasvěcení. Pro démonské duchy, kteří měli zajistit, aby toto zasvěcení satanu bylo naplněno, se onen člověk stává zrádcem. Tito démoni v jeho životě okamžitě aktivují prokletí zhouby. Chápete, filosofie démonů je asi takováto: Jestliže člověka nemůžeme přidržet závazkem zasvěcení, pokusíme se ho zničit.

Duchovně jsme radili mnoha křesťanům, kteří docela nedávno přijali Krista. Předtím jejich život probíhal docela dobře, ale jakmile se znovuzrodili, snad vše, co se v jejich životě mohlo pokazit, se také pokazilo! Jsou z toho zmatení a diví se, proč se jim všechny tyto hrozné věci dějí. Příliš často jim říkají, že jde jenom o pronásledování, které se ve službě Kristu očekává. Příliš rychle to přijímáme. Určité pronásledování je nevyhnutelné, ale častokrát jsou problémy způsobeny prokletím zhouby, které je nutno zlomit.

Myslíš si, že tě zasvětili satanu? Zde uvádíme, jak jednat se zasvěcením satanu i s prokletím zhouby:

- **Krok 1:** Vyznej hříchy svých otců a popros Pána o odpuštění a očistění. Popros Pána, aby tě od nepravostí otců úplně oddělil.
- **Krok 2:** Výslovně se zřekni zasvěcení tvého života službě satanu nebo jeho démonům. Prohlas, že teď jsi křesťanem ve službě Ježíše Krista.
- **Krok 3:** Přikaz všem démonům, kteří se v důsledku tohoto zasvěcení dostali do tvého života, aby ve jménu Ježíše Krista ihned odešli.
- **Krok 4:** Ve jménu Ježíše Krista převezmi autoritu nad prokletím zhouby, které bylo aktivováno porušením onoho zasvěcení, a přikaz, aby bylo ihned zlomeno.
- **Krok 5:** Přikaz všem démonům spojeným s tímto prokletím zhouby, aby tě ve jménu Ježíše Krista ihned opustili.

Nedávno jsme probírali toto učení se skupinkou křesťanských vůdců. Uvědomili si, že k takovému zasvěcení došlo u každého z nich. Po studiu se každý rozhodl s tímto zasvěcením ihned jednat. Chceme zdůraznit, že to byli silní, inteligentní a oddaní křesťané. My všichni jsme byli ohromeni tím, co následovalo!

Když začali vyznávat hříchy svých otců a předků a konkrétně se zříkat zasvěcení, které u nich bylo vykonáno, najednou zjistili, že to nedokážou. Byli úplně popletení. Pokaždé, když ta slova začali říkat, úplně jim to přestalo myslet. Některým se jazyk zkroutil tak, že koktali a nemohli vyslovit nejprostší slova. Ani jeden si nebyl schopen pamatovat tu nejjednodušší větu vyjadřující zřeknutí se onoho zasvěcení ve jménu Ježíše. Ještě před chvílí, když jsme o této situaci diskutovali, si snadno dokázali vzpomenout na celé pasáže! Bylo jasné, že démoni zde usilovně bojují proti tomu, aby tato zasvěcení a prokletí byla zlomena. Bojištěm byla mysl našich bratrů (2. Korintským 10,3-5).

Každý z těchto křesťanských vůdců zápasil ze všech sil. Měli démonům přikázat, aby tito byli ve jménu Ježíše svázáni. Krok za krokem jsme jim museli opakovat výroky, které měli vyslovit – jako například zlomení daného zasvěcení či prokletí. Měli jsme je k tomu, aby každý výrok opakovali, dokud to nesvedli volně a bez potíží sami. Když to dokázali, věděli jsme, že démoni byli vyhnáni. I poté, co jsme démonům, kteří je rušili, přikázali, aby ve jménu Ježíše Krista byli svázáni, museli se tito vůdcové soustředit, modlit se a napnout vůli proti nim. Byla to pro ně docela překvapivá zkušenost. Neměli představu o síle démonických sil, které působily v jejich životě. Chvála Bohu – mocí Ježíše Krista byli všichni osvobozeni!

Když lidé vztáhnou prokletí na své potomky

V některých případech lidé výslovně vztáhnou prokletí na sebe i na své potomky. Výstižný příklad najdeme v Matoušově evangeliu:

²⁴ *Když Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil: „Já nejsem vinen krví tohoto člověka; je to vaše věc.*

²⁵ *A všechen lid mu odpověděl: „Krev jeho na nás a na naše děti!“*
Matouš 27,24-25

Věříme, že takové prokletí je od Boha. Židé, kteří tam onoho dne stáli před Pilátem, je přijali dobrovolně – nejen pro sebe, ale také pro své děti a další potomky. Od onoho tragického dne až podnes vzchází Židům z tohoto prokletí nevýslovné utrpení. Každý člověk židovského původu, který

přijme Ježíše Krista, potřebuje činit pokání z hříchu svých praotců v onen hrozný den, kdy byl Ježíš ukřižován. Potřebuje pokorně prosit Boha, aby toto generační prokletí z něj i z jeho rodiny sňal.

Důsledky tohoto jediného prokletí nezasáhly jen samotné Židy. Zasáhly celý svět. Jak je to možné? Protože každý člověk zodpovědný za pronásledování a utrpení Izraelců, a tím i za naplňování tohoto prokletí, se sám nachází pod prokletím Božím!

Ptáme se každého z vás, kdo čtete tuto knihu: Zapletli jste se vy nebo někdo z vaší rodiny do pronásledování židovského lidu? Provinili jste se tím, že jste se dívali jinam, když ostatní kolem vás je pronásledovali? Jestliže ano, pak jste pod prokletím Božím! Je třeba, abyste činili pokání a prosili Boha, aby z vás toto prokletí sňal.

¹ *I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu.*

² *Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním!*

³ *Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.*

Genesis 12,1-3

Setrvávání v hříších praotců

Hříchy praotců postihují nejen život jednotlivců a rodin, ale mohou mít vážný dopad i na celé národy. Podívejme se znovu do knih Deuteronomium a Leviticus:

¹⁹ [Mojžiš k synům Izraele] *„Dovolávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo.“*
Deuteronomium 30,19

³⁹ *Kteří z vás zůstanou, zahynou pro svou nepravost v zemích svých nepřátel, a také pro nepravosti svých otců zaniknou.*

⁴⁰ *Pak budou vyznávat nepravost svou i nepravost svých otců, zpronevěru, již se na mně dopustili, a že mi odporovali.*

⁴¹ *Proto i já jsem se jim postavil na odpor a zavedl jsem je do země jejich nepřátel, dokud nebude jejich neobřezané srdce zkrušeno a dokud neodpykají své provinění.*

⁴² *I připomenu si svou smlouvu s Jákobem a též svou smlouvu s Izákem, také si připomenu svou smlouvu s Abrahamem, i tu zemi si připomenu.* Leviticus 26,39-42

Nepřemýšleli jste někdy nad tím, proč rodičové alkoholici mají často děti alkoholiky? Není to dáno jen osvojenými modely chování, ale také zděděnými hříchy. Dokud děti hříchy svých rodičů neuznají a nečiní z nich pokání, ony samy skončí stejně a setrvají pod prokletím, které uvalil Bůh.

Mnoho manželství se dnes rozvádí. Věřím, že může jít o prokletí předávané z pokolení na pokolení. Sekulární průzkumy prokázaly, že u člověka z rozvedené rodiny je o 50 % vyšší pravděpodobnost, že se sám rozvede, a tak bude pokračovat v prokletí a v hříších předků.

Je třeba, aby ses modlil a prosil Ducha svatého, aby prozkoumal život tvůj i členů tvé rodiny. Popros ho, aby ti zjevil hříchy, které máš vyznat a vyklidit ze svého života, abys mohl zlomit prokletí s nimi spojená.

Čtvrtá kapitola

„Nedotýkejte se“

Pro neznalost si často do svého života přivozujeme zkázu. Prokletí mohou vzniknout tím, že se dotýkáme nečistých a nesvatých věcí anebo se s nimi zapleteme. Těmito typy prokletí se budeme zabývat v této kapitole.

Písmo na mnoha místech věřící varuje, aby se vyhýbali věcem, které jsou nečisté, a zdržovali se od nich.

¹⁷ *A proto „vyjděte z jejich středu a oddělte se,“ praví Hospodin „a ničeho nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu.“* 2. Korintským 6,17

²³ *A budou učit můj lid rozdílu mezi svatým a nesvatým, a budou je seznamovat s rozdílem mezi nečistým a čistým.* Ezechiel 44,23

²⁶ *Promluvil k pospolitosti: „Odstupte od stanů těchto svévolných mužů a nedotýkejte se ničeho, co je jejich, abyste nebyli smeteni spolu se všemi jejich hříchy.“*
Numeri 16,26

Neuposlechnutím těchto výzev uvádíme na sebe a své rodiny tolik různých prokletí! Všude je zoufale zapotřebí, aby si křesťané vypěstovali hlubokou touhu žít svatě a odmítali se dotknout čehokoli, co Bůh prohlásil za nečisté. Zde uvádíme několik příkladů:

Přinesení prokletých předmětů do domova

Každý předmět, který byl zhotoven k tomu, aby byl používán ve službě satanu, je prokletý a nemůže být očištěn. Takové předměty je nutno zničit. Jde tu například o modly, sochy démonských bohů a šperky s okultními symboly. Asi polovinu všech suvenýrů, které najdete v obchodech po celém světě, tvoří prokleté předměty. Proč? Protože často to jsou věci vztahující se k místní kultuře, která obvykle zahrnuje uctívání démonů.

²⁵ *Tesané sochy jejich bohů (ryté bohy jejich – BK) spálíte. Nebudeš žádativ stříbra ani zlata z nich, nevezmeš si je, abys nepadl do léčky. Před Hospodinem, tvým Bohem, je to ohavnost.*

²⁶ *Nevneseš do svého domu ohavnou modlu; propadl bys klatbě jako ona. Budeš ji mít v opovržení, budeš ji mít za hnusnou ohavnost, neboť je klatá.*
Deuteronomium 7,25-26

Přinesli jste si domů jako suvenýry vyřezávané či ryté sošky démonských bohů? Navštívila jsem mnoho církví a hned při vstupu do pastorovy kanceláře jsem uviděla okázalou řadu suvenýrů z jeho cest do zámoří a z misijních cest. Až příliš často k nim patřily sošky démonských bohů! Ti přinášejí do pastorova života a do daného sboru prokletí.

Máte sošku Buddhy, faraónovu hlavu nebo africká umělecká řezbářská díla, která obvykle představují démonské bohy? A co šperky? Šperky z určitého místa obvykle nesou obrazy představující bohy místních kmenů nebo národů. Jestliže jste si některé z těchto věcí přinesli domů, pak jste odsouzeni k záhubě (Deuteronomium 7,26). Uvedme si několik příkladů.

Před několika lety jsme s Danielem sloužili kousek od Chicaga. Během semináře jsme hovořili s jedním mužem, jeho manželkou a třemi dětmi. Všichni sloužili celým srdcem Pánu. Byli to pracovití lidé a ten muž byl schopný obchodník. Ještě před pěti lety si vedl velmi dobře. Pak se to najednou zvrtilo. Vše, oč se pokusil, selhalo. Jeho obchod brzy zkrachoval.

On i jeho manželka pracovali, ale zdálo se, že se jim už nepodaří finančně se stabilizovat a znovu se rozjet. Během pěti let přišli o domov a téměř všechn hmotný majetek. Strávili mnoho času na modlitbách a postu, ale bezvýsledně. Byli přesvědčeni, že na jejich financích spočívá nějaké prokletí, ale ať se snažili sebevíc, nedařilo se jim jeho moc zlomit.

Když jsme si vyslechli jejich příběh, souhlasili jsme, že na této rodině leží prokletí chudoby. Odkud přišlo? Duch svatý nás nakonec vedl k tomu, abychom se jich zeptali, zda doma nemají nějaké prokleté předměty. Na nic si nevzpomněli. Poradili jsme jim, aby jeli domů, padli na tvář před Pánem a jednomyslně k němu volali, aby jim zjevil, co nečistého v domě mají.

Dalšího dne se vrátili na seminář celí nadšení. Uposlechli naší rady a společně úpěnlivě prosili před Pánem. Jak se modlili, uslyšeli pronikavý třesk u hlavních dveří, po kterém ihned následoval další třesk v ložnici. Běželi se podívat, co spadlo. U předních dveří předtím stála velká krásná figurína, kterou jim daroval otec, jenž byl velmi zámožný. Na jedné ze svých cest do Mexika narazil na nádhernou drahou figurínu, která byla asi 90 centimetrů vysoká. Spodek měla zatížený olovem, aby nepadala. Pro mimořádnou uměleckou krásu otec figurínu koupil a přinesl ji domů synovi. Soška mexického žebráka teď byla roztříštěná na tisíc kousků po celé podlaze!

O rok později otec zase cestoval do Mexika, kde objevil podobnou figurínu mexického žebráka – tentokrát o něco menší. Zase ji koupil a daroval synovi. Spočívala na prádelníku v ložnici. Rodina ji našla v ložnici roztříštěnou po celé podlaze. Pán se slitoval, a když se rodina modlila, tyto figuríny nadpřirozeným způsobem zničil. Tyto předměty přinášely rodině prokletí chudoby! Všichni hned činili pokání a prosili Pána, aby jim odpustil, že ty figuríny měli v domě. Pak odstranili střepy z domu a prokletí zlomili.

To se stalo před čtyřmi lety. Od té doby se jim v podnikání zase dařilo a vše, oč přišli, jim Bůh vrátil.

Představovaly ty figuríny démonské bohy? Máme za to, že ne, ale je zřejmé, že byly zhotoveny s tím, aby nesly prokletí chudoby. Nevíme, jak bychom se dopátrali, kdo je vyrobil a za jakým účelem, ale Pán této rodině milostivě ukázal, že to ony byly zdrojem jejich potíží.

Když jsme nedávno cestovali po Mexiku, měli jsme příležitost hovořit s jedním mladým Mexičanem, který je zapálený pro Pána. Vyprávěl nám o skupině lidí v Mexico City, kteří o sobě prohlašují, že jsou přímými potomky původních Indiánů, jenž bydleli v této oblasti, a že vyrábějí nádherné figuríny a umělecká díla a prodávají je turistům. Na tyto figuríny vkládají zvláštní požehnání nebo prokletí podle toho, kdo je kupuje. Prodávají také figuríny mexických žebráků. Nevíme, kde otec v našem případě ty figuríny koupil. Avšak když si kupujeme něco na památku, musíme být vždy opatrní a naslouchat vedení Ducha svatého.

Prohledej svůj dům. Máš u sebe sochy démonských bohů? Nad vším se modli. Uvědom si, že mnohé dětské hračky jsou vlastně soškami démonských bohů. Žel, většina dětských filmů učí, jak používat okultní síly. Hračky doprovázející tyto filmy jsou určeny k tomu, aby vedly děti ke styku s démonskými duchy. Všechny tyto věci jsou nečisté.

Podívejme se na jiný příklad dotýkání se nečisté věci a jejímu zavlčení do domu a do života. Před několika lety jsem sloužila v Keni. Setkala jsem se s jedním mladým misionářským párem – působili u jednoho domorodého kmene jako lékaři. Oba byli horliví křesťané. Pracovali v Keni již asi tři roky. Zanedlouho poté, co přijeli, jeho manželka onemocněla. Nemohli zjistit příčinu choroby, ale její stav se neustále zhoršoval. Nakonec se vrátili se do Spojených států a ve velkém lékařském středisku se snažili zjistit příčinu nemoci. Po rozsáhlém testování lékaři nebyli schopni diagnózu stanovit. Bylo jasné, že umírá, ale nikdo nevěděl proč.

Z lásky k Pánu se tato mladá žena rozhodla, že se s manželem vrátí na misijní pole. Raději chtěla zemřít v Keni s manželem, než aby ležela na nemocničním lůžku ve Spojených státech. Krátce po návratu do Keni se dozvěděli, že mám promluvit v Nairobi. Nejprve mě přišel navštívit její manžel. Jak mi ho bylo líto! Byl hluboce zarmoucený, protože měl za to, že svou mladou ženu ztratí.

Při rozhovoru jsem si všimla, že na paži má nějaký náramek zhotovený z pestře zbarveného zaplétaného provázku. Ptala jsem se ho, kde k němu přišel a proč ho nosí. Řekl mi, že je to dar od jednoho z kmenových šamanů, s nímž pracoval. Lidé, kteří mají kliniku na starosti, trvají na tom, aby se každý nový člověk, jenž na kliniku přichází, setkal se šamany a přijal od nich náramek – k zachování dobrých vztahů. Všichni nosili náramek, který jim věnoval šaman na znamení dobré vůle vůči šamanům toho kmene. Jinak by měli obavu, že šamani budou na kliniku žárlit, budou se je snažit vyhnat anebo bránit lidem přicházet na kliniku a přijímat lékařskou péči. Personál kliniky pochopitelně zakoušel velmi časté problémy! Náramky navlékli všem s tím, aby jim přinesly různá prokletí. Vedoucí kliniky byli neuvěřitelně naivní, když věřili, že šamani (sluhové démonů) se nepokusí ublížit křesťanskému lékařskému personálu, který přináší lidu jejich kmene evangelium Ježíše Krista a jeho uzdravení. Každého, kdo měl co společného s klinikou, přinutili, aby se podílel na nečisté věci!

Vůbec nepochybuji o tom, že nemoc té mladé ženy byla démonického původu. Rovněž není pochyb o tom, že pocházela přímo z kleteb, které na tuto ženu uvalili šamani. Pokud nosila onen náramek – jako znamení dobré vůle vůči šamanům, kteří jsou kněžími démonských bohů –, démoni spjatí s těmito prokletími měli právo ji hubit. Když příští den přišla, náramek jsme sundali a zničili. Stejně tak náramek jejího manžela. Když to udělali a činili pokání z toho, že se podíleli na nečisté věci, zlomili prokletí zhouby, která vstoupila do jejich života prostřednictvím těch náramků. Jak napsal apoštol Pavel:

¹⁴ *Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolužití světla s temnotou?*

2. Korintským 6,14

Křesťan nemůže mít společenství ani dohodu se služebníky temnoty! Je nanejvýš nešťastné, jsou-li mladí mužové a ženy vysíláni na misijní pole, aniž by se jim dostalo výcviku, jak rozeznat mezi čistým a nečistým, svatým a nesvatým (Ezechiel 44,23).

Poslední případ se stal nedávno v Chicagu. Po shromáždění, na kterém jsme vyučovali o prokletích, nás požádala o rozmluvu jedna velmi elegantní paní. Řekla nám, že cítí, že ji Duch svatý upozorňuje na nějaké prokletí.

Pracuje jako sekretářka pro vládní kancelář a její manžel je majetný obchodník. Více než třicet let žili spolu šťastně. Ani jeden z nich nezapletl do žádné sexuální nemravnosti, ani v této oblasti neměli žádné pokušení – až loni. Rok předtím byli na dovolené v Japonsku. Co se vrátili, oba trápily smyslné myšlenky a pokušení. Třebaže nepadli do hříchu, byli velice znepokojeni, že tyto myšlenky nedokázali ovládnout ani je vytlačit z mysli.

Řekla nám, že když jsme vyučovali o nečistých předmětech, vnímala, že Duch svatý ji upozorňuje na jeden ze suvenýrů, který si v Japonsku koupili. Byl to drahý, ručně malovaný vějíř, který si pověsili na zeď v obývacím pokoji. Na vějíři neviděla žádný okultní předmět ani boha, ale pocit neklidu přetrvával.

Požádali jsme ji, aby vějíř popsala. Pověděla nám, že na něm je malba nějaké japonské ženy v nádherné zahradě. Tvář ženy byla namalována bílou barvou. Bylo to jasné. Ta malba představovala gejšu. Gejšy sloužily jako najímané společnice starající se o pobavení, zvláště mužů (viz *Webster's Collegiate Dictionary*). Prostě – exkluzivní prostitutky. Tento manželský pár si přinesl do domu nečistý předmět. Malba na vějíři vzdávala gejšám poctu a oslavovala je. Proto se démoni chlíplosti drželi vějíře, což z něj činilo nečistý předmět. Dokud jej měli ve svém domově, byli tam i tito démoni. Proto manželé nebyli schopni tyto myšlenky zastavit. Sužovali je tito démoni.

²⁶ *Nevneseš do svého domu ohavnou modlu; propadl bys klatbě jako ona. Budeš ji mít v opovržení, budeš ji mít za hnusnou ohavnost, neboť je klatá.*

Deuteronomium 7,26

Nedávno jsme hovořili s jednou křesťanskou lékařkou z Koreje. Řekla nám, že lidé zapojení do buddhistického náboženství vyvíjejí velké úsilí, aby zničili křesťany. Meditují a vysílají duchovní mocnosti (neboli prokletí) proti křesťanům, zejména proti manželstvím lidí, kteří stojí na veřejnosti v předních pozicích. Řekla mi, že křesťané by se měli vyvarovat toho, aby si v asijských zemích kupovali jakékoli upomínkové předměty. Na většině těchto předmětů jsou motivy, které s sebou nesou prokletí zhoubu namířené konkrétně proti křesťanům.

Jak zacházet s nesvatými věcmi

² *Když se někdo dotkne čehokoli nečistého, buď zdechlina nečistého divokého zvířete nebo zdechlina nečistého domácího zvířete nebo zdechlina nečisté drobné havěti, i když mu to nebylo známo, je nečistý a provinil se.*

Leviticus 5,2

Nedávno nás Pán znovu upozornil na další oblast – jde o dotýkání se nečisté věci. Náš bratr David, muž modlitby, naprosto oddaný Pánu, je jedním z vůdců naší skupinky, kde máme společenství a studujeme Bibli. Je pro nás velkým požehnáním. Před nedávnem navštívil jednu ženu, která právě přijala Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Právě se nastěhovala do nájemného domu a v noci ji hrozně trápili démonští duchové. Poprosila Davida, aby jí pomohl projít dům s modlitbou a ty démonské duchy vyhnal. Na dvoře mu ukázala zbytky nějakého zvířete, které bylo zabito a zohaveno, jak to dělávají satanisté. Šlo o satanskou oběť. Byla zděšená a prosila Davida, aby zvíře odstranil. David mrtvolu odklidil.

V noci se dostal pod mocný útok démonských duchů. Napadali ho znovu ve dne, když jel do práce, a téměř mu přivodili nehodu. Naštěstí David věděl, jaká autorita je mu dána ve jménu Ježíše Krista, a demony zahnal. Útoky však pokračovaly. Večer po naší biblické hodině se David sdílel s námi o strašných útocích, které prožíval. Při rozhovoru si uvědomil, že útoky začaly hned poté, co navštívil ten dům, modlil se a vyháněl demony. Pověděl nám o mrtvole na dvoře, že mu to připadalo jako satanská oběť. To byl klíč. Zeptali jsme se ho, jak se toho zvířete zbavil. „Prostě jsem ho sebral, dal do plastického pytle a vyhodil do popelnice,“ odpověděl.

A byla tu odpověď. David manipuloval s nečistou věcí, a nepomyslel na to, že se pak má pomodlit a zlomit prokletí, které vstoupilo do jeho života. Vše, co je obětováno satanu nebo démonům, je nečisté. Písmo o tom jasně mluví. Spisy Starého zákona jsou jasné. Takové nečisté věci nemáme vlastnit, ani se jich dotýkat. Pod Zákonem každý, kdo se dotkl nečisté věci, byl prohlášen za nečistého, dokud neprošel předepsaným očišťováním. My už nejsme pod Zákonem, ale dané principy stále platí.

Satan a démoni sami považují věci jim obětované za svaté. Běda každému, kdo není v jejich službách a opovážil by se takovéto oběti dotknout nebo ji zničit! Na takového člověka je okamžitě uvalena kletba. Bůh pohlíží na tyto věci jako na nečisté. Když s nimi manipuluje anebo je vlastní křesťan, satan dosud má právo protestovat, a má tedy právo danou osobu proklít. David neučinil opatření, aby se obětovaného zvířete nedotkl, ani nepomyslel na to, že by se pak měl pomodlit za očištění a kletbu zlomit. Mohl to zvíře nabrat lopatou, aby se ho sám nedotkl. A potom měl všem kletbám přikázat, aby byly ve jménu Ježíše zlomeny.

Jakmile si David uvědomil, co se stalo, prostě se modlil a poprosil Pána, aby ho očistil od toho, že se dotýkal nečisté věci, a pak té kletbě přikázal, aby ve jménu Ježíše byla zlomena. Také všem démonům spojeným s touto kletbou přikázal, aby ve jménu Ježíše ihned odešli. To okamžitě zapůsobilo – útoky přestaly a pak už žádné potíže neměl.

Nemusíme mít strach. V Kristu máme ohromnou moc a svobodu. Je však třeba, abychom chodili moudře a v souladu s Božím slovem. Bude-li nutné zacházet s nečistými věcmi, které byly obětovány při službě satanu, měli bychom se vždy nejprve modlit o ochranu a pak zlomit všechny kletby, které se na nás pokouší satan uvalit.

Projev pocty démonským bohům

Víme, že nemáme uctívat modly a démonské bohy, ale zřídkakdy uvažujeme o tom, že se nám může stát, že jim projevíme oddanost nebo poctu.

¹⁶ *Vyhlásím jim své soudy nad všemi jejich zlými skutky, že mě opustili; jiným bohům pálili kadidlo a klaněli se dílu svých rukou.*
Jeremiáš 1,16

⁴ *Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.*

⁵ *Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit.*
Exodus 20,4-5

Všimněte si prosím, že se tu nerozlišuje mezi klaněním démonskému bohu či sloužením mu a vzdáním mu pocty. Akt poklonění je aktem vzdání pocty. Existují další projevy vzdání pocty, jichž se dopouštějí mnozí křesťané, aniž by si to uvědomovali.

Navštívili jste někdy Jeruzalém? Mnoho křesťanů je nadšeno tím, že spatří místa, kudy chodil Ježíš, když byl na této zemi. Turistickou atrakcí bývá ovšem také návštěva Skalního dómu, muslimské mešity v Jeruzalémě. Vy, kteří jste tuto mešitu navštívili, uvažujte chvíli. Co jste museli udělat, než jste vstoupili do mešity? Ano, správně, museli jste si zout obuv. Proč? Protože zutí obuvi je aktem, jímž se vzdává pocta Alláhovi¹, démonskému bohu, kterému je Velká mešita zasvěcena.

Zouvání obuvi jako projev úcty je velmi starý zvyk. Vzpomínáte si na Mojžíše na poušti? Hlas z hořícího keře mu řekl:

⁵ *„Nepřibližuj se sem! Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“*
Exodus 3,5

Mojžíš si zůstal opánky na projev úcty a vážnosti vůči Bohu. To, že byl v přítomnosti Boží, učinilo i samotnou půdu, na které stál, svatou. Mešity jsou považovány za Alláhova svatá _____

¹ Alláh není Jahve [česky Hospodin], Bůh Židů. Historie ukazuje, že je to démon. Původní Kaaba, malá kamenná budova na nádvoří Velké mešity v Mekce, byla plná různých model (bůžků). Jednou z těchto model byl Alláh. Lidé přicházející do Kaaby tedy uctívali mnoho různých bohů. Potom přišel Mohamed a rozhodl, že budou uctívat jen jednoho boha. Rozhodl, že jako jediného pravého boha budou uctívat Alláha. Pak přijal zjevení, která byla nakonec zapsána do knihy zvané Korán. Písmo nám říká, že všechny modly jsou démoni (1. Korintským 10,19-20). Alláh je tedy démonským duchem, nikoli jediným pravým Bohem Stvořitelem. Je tu ještě druhý důkaz, že Alláh je démon, a nikoli pravý Bůh: neuznává Ježíše Krista jako Boha, což ho identifikuje jako démona (1. Janův 4,1-3).

místa. Proto lidem přikazují, aby si před vstupem do mešity zuli obuv. Jestliže jste navštívili nějakou mešitu a zuli si obuv, provinili jste se tím, že jste vzdali poctu démonskému bohu! To je v Božích očích ohavnost a přivodí to na vás prokletí.

I já jsem padla do léčky vzdání pocty démonům. Bylo to před několika lety, když jsem na pozvání navštívila Havajské ostrovy. Měla jsem tam promluvit. Místní tradice je dát každému člověku, který na tyto ostrovy přijíždí, kolem krku květinový věnec. Když ostrovy navštívíte, uvidíte tu hodně lidí, kteří nosí květinové věnce anebo lístky rostliny ti. Když jsem prvního večera přijela do místní církve, dvě milá děvčátka (pastorovy dcerky) mi s hrdostí přinesla květinové věnce, které sama připravila. Obě děvčátka mi položila věnec kolem krku jako přivítání na ostrov a do církve. Jejich dary jsem s radostí přijala, protože květiny miluji, a měla jsem za to, že darování věnce je krásný zvyk.

Ten večer však byl jeden z nejhorších, jaké jsem prožila! Byla jsem popletená, v hlavě jsem měla prázdno a nedokázala jsem dát dohromady dvě věty, které by dávaly nějaký smysl. Nakonec – totálně poražena a ponížena – jsem musela skončit. Uvědomila jsem si, že se nacházím pod těžkým

démonickým útokem, ale nemohla jsem pochopit, proč jsem nebyla schopná ty démony účinně pokárat.

Když jsem tu noc chodila do pokoje, plakala a hledala Pána ve snaze zjistit, co bylo důvodem mé porážky, Duch svatý ke mně promluvil a přikázal mi, abych dopoledne strávila v ústřední veřejné knihovně v Honolulu a pátrala po zvycích ostrovů, jejich bozích a konkrétně po květinových věncích.

Při studiu místní historie jsem pak s hrůzou jsem zjistila, že zvyk nosit květinové věnce pochází přímo z uctívání démonických bohů na těchto ostrovech. Původní obyvatelé ostrovů dělali květinové věnce a kladli je kolem soch svých bohů, aby si je usmířili, v naději, že tak předejdou požadavku lidských obětí. Květinové věnce také nosili jako symbol úcty ke svým bohům, aby s nimi udrželi dobré vztahy – jinými slovy, zajistili si štěstí. Za stejným účelem kladou květinové věnce kolem krku návštěvníkům ostrovů. Bohové Havajských ostrovů jsou tak mocní, že i v současné době moderní techniky lidé na ostrovech nezačnou budovat novou stavbu, aniž by na stavenišťe nejprve přivedli domorodého šamana, který se snaží pro daný projekt získat souhlas a požehnání bohů.

Součástí ostrovních zvyků je užívání rostlin ti, o nichž se věří, že je bohové mají v oblibě. Téměř u každého domu na Havajských ostrovech roste po obou stranách hlavního vchodu rostlina ti. Slouží k zajištění přízně bohů k obyvatelům dané budovy. Mnoho lidí na ostrovech – včetně křesťanů – nosí květinový věnec téměř neustále. Ten slouží k ochraně a k zajištění trvalé přízně bohů. Děti krátce po narození potírají po celém těle listy ti – má jim to zaručit život v přízni ostrovních bohů.

Když jsem si nechala položit kolem krku květinový věnec, nevědomky jsem vzdala poctu démonickým bohům Havajských ostrovů! Tím jsem se dostala pod prokletí a démonští duchové získali legální právo mne napadnout. Není divu, že jsem nebyla schopna jejich útoky odrazit! Teprve poté, co jsem ze svého hříchu činila pokání, a prokletí, které mi tento hřích přivodil, zlomila, byla jsem schopna vyučovat a sloužit bez démonického rušení.

Když jsem o těchto principech začala vyučovat, někteří křesťané na ostrovech se velice rozzlobili a obvinili mne, že se je snažím připravit o jejich dědictví. Drazí bratři a sestry, musíme si uvědomit, že pozemské dědictví většinou zahrnuje nějakou formu uctívání démonů. Když přijmeme Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, vzdáváme se veškerého takového dědictví, abychom se stali občany jiného království a spoludědici s Kristem. Proč je tedy tak těžké naše pozemské dědictví opustit? Pro kletby a démonickou svázanost, které nám toto dědictví přineslo.

Nedávno jsme sloužili na Panenských ostrovech. Po konferenci o kletbách s námi krátce hovořila jedna paní z tamní církve. Je zapojená do projektu na ostrově St. Croix, který je financován grantem federální vlády. Ostrov St. Croix prožívá v posledních letech finanční propad. Odpovědí na tento problém Panenských ostrovů je rozšíření obchodního podnikání spojené s turistikou. Někdo rozhodl, aby jako turistickou atrakci vybudovali velké muzeum. K finančnímu krytí tohoto projektu získali federální grant. V muzeu je sbírka artefaktů zhotovených původními obyvateli Karibských ostrovů. Tato sestra je zapojena do projektu vykopávání památek, které po sobě zanechali mayští Indiáni a další národy těchto ostrovů. Téměř všechny artefakty jsou bůžkové, sochy a kresby bohů, kterým tito lidé sloužili. Tyto bůžky pak pečlivě čistí, restaurují a vystavují na čestném místě, kam přicházejí lidé a platí za to, že se na ně mohou podívat. Tyto modly jsou umístěny v chrámu či svatyni – v tomto muzeu.

Projekty vykopávání a obnovování kultur starověkých národů jsou v současné době populární po celém světě a zejména na západní polokouli. Prosím, přemýšlejte chvíli. Co je charakteristickým rysem určité kultury? Její náboženství. Tak po celém světě a konkrétně na ostrově St. Croix

vykopávají starověké démonské bohy, pečlivě je restaurují a vystavují na čestném místě. Turisté si je přicházejí zhlédnout a platí za to. V podstatě není velký rozdíl mezi těmito atrakcemi pro turisty a pohanskými chrámy.

Podívejme se na biblický příklad o bohyni Artemis:

²³ *V té době došlo k velkému pobouření kvůli tomu učení (té cestě).*

²⁴ *Nějaký Demetrios, zlatník a výrobce stříbrných napodobenin Artemidina chrámu, který poskytoval značný výtěžek řemeslníkům,*

²⁵ *svolal je i ostatní, kteří dělali podobné věci, a řekl jim:*

²⁶ *„Mužové, víte, že z této práce máme blahobyť, a vidíte a slyšíte, že tenhle Pavel přemluvil a svedl mnoho lidí nejen z Efezu, nýbrž skoro z celé provincie. Říká, že bohové udělaní lidskýma rukama nejsou žádní bohové.*

²⁷ *Je nebezpečí, že nejen náš obor ztratí vážnost, nýbrž i chrám veliké bohyně Artemidy nebude považován za nic, a začne upadat sláva té, kterou uctívá naše provincie i celý svět.“*

²⁸ *Když to uslyšeli, velmi se rozzlobili a začali křičet: „Veliká je efezská Artemis!“*

²⁹ *Pobouření se rozšířilo na celé město. Lidé se hromadně hnali do divadla a vlekli s sebou Makedonce Gaia a Aristarcha, Pavlovy průvodce na cestách.*
Skutky 19,23-29

Jak vidíme, muzeum, jež se buduje na ostrově St. Croix, má s tímto chrámem mnoho společného – jsou tu modly a bohové. Dále je tu budova nebo chrám, který tyto sochy přechovává. I zde lidé vstupující do tohoto chrámu, aby tyto modly zhlédli, za to platí. A konečně, řemeslníci zhotovující napodobeniny Artemidina chrámu neboli v současných podmínkách suvenýry pro lidi, aby si je po návštěvě chrámu vzali domů. Rozhodujícím faktorem v tom všem jsou peníze. Navzdory naší moderní technice a civilizaci jsme se příliš nezměnili, že?

Tento současný zájem o zachování starověkých náboženství není jen nějaký náhodný módní trend. To vše je součástí opravdové exploze magie, které jsme svědky v těchto posledních dnech, kdy satan postupuje ve snaze ovládnout svět.

Co má Boží slovo co říci k tomuto současnému úsilí restaurovat a zachovat starověké démonské bohy? Odpověď je nejlépe hledat v pokynech, které dal Bůh izraelským synům, když se připravovali ke vstupu do Kanánu. Měl Bůh zájem na zachování kultury původních obyvatel Kanánu? Podívejme se na následující verše Písma:

¹⁶ *Pohlť každý lid, který ti vydá Hospodin, tvůj Bůh, nebudeš ho litovat, nebudeš sloužit jeho bohům; bylo by ti to léčkou.*
Deuteronomium 7,16

⁵ *Proto s nimi naložte takto: jejich oltáře rozboříte, jejich posvátné sloupy roztrháte, jejich posvátné kůly pokácíte, jejich tesané bohy (rytiny - BK) spálíte.*
Deuteronomium 7,5

²⁴ *Vydá ti do rukou jejich krále a zničíš jejich jméno pod nebem; nikdo se proti tobě nepostaví, dokud je nevyhladíš.*

²⁵ *Tesané sochy jejich bohů (ryté bohy jejich – BK) spálíte. Nebudeš žádativ stříbra ani zlata z nich, nevezmeš si je, abys nepadl do léčky. Před Hospodinem, tvým Bohem, je to ohavnost.*
Deuteronomium 7,24-25

⁴ *Neříkej si však v srdci, až je Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vypudí: „Pro mou spravedlnost mě Hospodin přivedl, abych obsadil tuto zemi.“ Vždyť tyto pronárody vyhání před tebou pro jejich zvláštnost (bezbožnost - BK).*
Deuteronomium 9,4

Rozbořit jejich oltáře, roztržít jejich posvátné sloupy, pokácet jejich posvátné kůly a spálit jejich tesané bohy – to nezní jako zachovat nám starověké kultury! Právě naopak. Všimněte si prosím, že Bůh Izraelcům přikázal tyto krále nejen zahubit, ale také vyhladit jejich jméno pod nebem (Deuteronomium 7,24). To znamená vymazat z historických záznamů.

Proč to vše Bůh přikázal? Za prvé pro bezbožnost lidí, kteří byli všichni zaprodáni démonským bohům (Deuteronomium 9,4). Za druhé se tím mělo předejít tomu, aby Boží lid padl do osidel vzdávání pocty těmto démonským bohům, což by nakonec vedlo k tomu, že by jim Izraelci sloužili.

¹⁹ *Jestliže však přesto na Hospodina, svého Boha, zapomeneš a budeš chodit za jinými bohy, sloužit jim a klanět se jim, dosvědčuji vám dnes, že docela vyhynete.*

²⁰ *Jako pronárody, které Hospodin před vámi vyhubí, tak vyhynete za to, že jste neposlouchali Hospodina, svého Boha.*
Deuteronomium 8,19-20

To je jen několik veršů z mnoha, které jasně dokládají, že vzdávání pocty démonským bohům povede ve svém důsledku k záhubě Božího lidu. Bratři a sestry, můžeme vás ujistit, že Bůh své smýšlení v této věci za ta léta vůbec nezměnil. Bůh je žárlivý Bůh! Když rozhněváme Boha, přivoláváme si vlastní zhoubu.

Podívejte se s námi do Skutků. Když apoštol Pavel přišel do Efezu, mnozí z těch, kteří byli předtím zapleteni do služby démonům, přijali Ježíše Krista. Pokoušeli se zachránit své původní náboženství či kulturu? Přečtěme si tento záznam:

¹⁸ *Přicházeli i mnozí z těch, kteří uvěřili, a přede všemi vyznávali, že také oni dříve používali zaklínání.*

¹⁹ *Nemálo pak těch, kteří se dříve zabývali magií, přinesli své knihy a přede všemi je spálili. Jejich cena se odhadovala na padesát tisíc stříbrných.*

²⁰ *A tak mocí Páně rostlo a rozmáhalo se jeho slovo.*
Skutky 19,18-20

Tito efezští občané všechny předměty související se službou démonským bohům zlikvidovali. Řekněme si to zcela jasně – Bůh nenávidí vše, co vzdává čest anebo slouží démonským duchům!

Když jsme sloužili na ostrově St. Croix, ptali jsme se místních křesťanů, zda o projektu tohoto muzea vědí. Většinou věděli. Museli jsme jim říci, že jestliže se křesťané na ostrově nespojí k důraznému protestu proti tomuto projektu a neučiní vše, aby ho zastavili, pak se proviní proti Bohu. Budou se podílet na vzdávání pocty démonským bohům, a tak přímo poruší všechny zásady, které Bůh vydal ve svém Slovu. Sestra, která pracuje na tomto projektu, stojí tváří v tvář rozhodnutí, zda se vzdá svého zaměstnání. Bude dál pracovat na výhodném místě, které zahrnuje přímé vzdávání pocty démonským bohům? Nevíme, jak se rozhodne. Modlíme se, aby se rozhodla správně.

Velké problémy jsou také s americkými Indiány. Opakovaně mne napadají potomci Indiánů. Domnívají se, že jediné, co jim dodává vážnost a úctu, je jejich dědictví. A opět, podstatnou část onoho dědictví tvoří náboženství – služba démonským bohům a součinnost s démonskými duchy.

Vláda USA nedávno vypracovala mnohamilionový projekt pro stát Washington. Vybudovali tam rozsáhlý komplex zvaný The Interpretive Center (Interpretační centrum) pro studium historie amerických Indiánů s hlavním důrazem na Tsagalalu, démonskou bohyni Indiánů. V angličtině její jméno znamená *Ta, která sleduje*. Tato démonská bohyně je v této oblasti všude. Její tvář najdeme na každém suvenýru a snad na každém předmětu, který si lze představit. Indiáni a nyní také americká vláda ji postavili do pozice vládce nad touto oblastí.

Také černoši jsou dnes fascinováni svým kulturním dědictvím a hlavním tématem se pro ně nyní stává studium jejich kultury. V oblasti křesťanské literatury se hojně vyskytují knihy s etnickými černošskými důrazy. Teď je k dostání dokonce bible pro černochoy. Ježíš a všichni jeho učedníci i národy Bible zde vystupují jako černoši. Text této bible je plný černošského slangu.

Znovu tě musíme postavit před výzvu. Jsi-li služebník Ježíše Krista, kde je tvé občanství? Kde je tvoje dědictví? Pokud jde o dědictví Ježíše Krista, tu nerozhoduje barva pleti ani rasa. Proč by měl křesťan zachovávat odkaz, který zahrnuje uctívání démonů? Milí bratři a sestry, s Bohem nemůžeme jednat lehkomyšlně! Vše musíme střízlivě zvažovat ve světle Božího slova a rozlišovat mezi čistým a nečistým (Ezechiel 44,23).

Jsme přesvědčeni, že satan čile podporuje hnutí ke vzkříšení a zachování starověkých náboženství a kultů. Sleduje tím dvojí cíl. Protože se vykopává stále více démonických bůžků, kteří jsou vystavováni na čestných místech, moc k vládě propůjčovaná démonům vzrůstá. Lidé navštěvující tyto turistické atrakce se zaplétají do osidel vzdávání pocty démonům. Tento hřích dává démonům legální právo uplatňovat v jejich životě mocný vliv.

Kromě toho si myslíme, že je tu určitá snaha prokázat, že všechna náboženství vedou k Bohu. Knihy jako oblíbená *Embracing the Light* nám mají vsugerovat, že všechna náboženství vedou ke Kristu. Kristus, o kterém se zmiňují tito lidé, není Ježíš Kristus z Nazaretu, všemohoucí Bůh, ale falešný Kristus. Z proroctví Písem víme, že satan nakonec dosáhne toho, že bude jedno celosvětové náboženství, a sám bude vyžadovat, aby ho uctívali jako Krista. Bude o sobě tvrdit, že je jediným Bohem Stvořitelem. Masívní vzestup okultismu, hnutí New Age a současné uctívání démonských duchů je důkazem, že satan činí rychlé kroky k tomu, aby se tato proroctví naplnila.

Honička za démonickými módními výstřelky

Snad nikdy neměly módní výstřelky takový vliv na lidstvo jako dnes. Při současných systémech komunikace může módní výstřelek oběhnout celý svět během několika týdnů či měsíců.

² *Nepřidáš se k většině, páchá-li zlo.*
Exodus 23,2

¹¹ *Můj milý, neřid' se podle zlého, ale podle dobrého.*
3. Janův 1,11

Křesťané by si měli být vědomi toho, že módní výstřelky mají většinou původ v magii. Mnohé pocházejí od rockových hvězd a z Hollywoodu. Žel, naše mládež, a to i křesťanská, je celá divá za každým novým výstřelkem, který zrovna letí.

Podívejme se, co Bible říká o některých výstřelcích:

²⁶ *Nebudete jíst maso s krví, nebudete se obírat hadačstvím ani věštěním.*

²⁷ *Nebudete si přistříhovat na hlavě vlasy dokola, nezohavíš si okraj plnovousu.*

²⁸ *Nebudete svá těla zjizvovat pro mrtvého ani si dělat nějaké tetování. Já jsem Hospodin.*
Leviticus 19,26-28

Tato přikázání – nezastríhovat si vlasy dokola, nezjizvovat tělo či netetovat se – jsou namířena proti okultním praktikám. Proč? Protože v mnoha různých kulturách v průběhu dějin se tyto praktiky provádějí jako obřad k uctívání satanské říše. Jsou to vlastně démonické praktiky.

Po staletí si mužové přistříhovali vlasy kolem hlavy a na hlavě si vystříhovali vzorce a pruhy na znamení oddanosti určitému démonskému bohu. Ve starověkém Řecku a Římě kněží Bakcha, boha orgií a sexuální nevázanosti, si nechávali vlasy nahoře o něco delší, přistříhovali si je hodně nakrátko po stranách, kde si pak vyholili pruhy. Tento účes nosili na znamení kněžství a jako symbol oddanosti Bakchovi.

Rozhlédněte se dnes kolem sebe. Nevidíte také takové účesy u mladých mužů? Jak se tito mladí mužové obvykle chovají?

Jiný oblíbený účes chlapců a mužů jsou vlasy úplně nakrátko, přičemž vzadu uprostřed hlavy se nechá dlouhý pramen vlasů. Tento copánek se podobá oháňce a mnozí teenageři ho nazývají *fool's tail* (bláznova oháňka). To je docela výstižné. Tento účes se objevil před několika lety Anglii. Začali s ním rockoví hudebníci, kteří byli zapojení ve skupině zabývající se magií – zvané Wicca. Tato oháňka se vlastně jmenuje *goat's tail* (kozlova oháňka) a je znakem oddanosti satanu, který bývá často představován jako kozel.

Často mluvíme s křesťanskými rodiči, kteří nemohou pochopit, čím to je, že jejich osmi-, devíti- či desetiletí chlapečci najednou začnou být tak vzpurní. Jestliže hoch nosí tuto kozlovskou oháňku, můžeme počátek jeho vzpoury obvykle vysledovat do doby, kdy začal nosit tento účes.

Mnohé části oděvů a šperky zdobí okultní motivy, vzory a symboly. K těmto předmětům se mohou připojit démonští duchové. Každý, kdo nosí tyto předměty, se může dostat pod prokletí. Teenageři nosí rádi na tričku vzory různých heavymetalových rockových skupin, které jsou všechny okultní. Není divu, že při mnoha skupinových aktivitách – křesťanských i sekulárních – musely úřady mladíkům nošení těchto triček zakázat – pro rebelii, kterou vyvolávají.

V knize Leviticus 19,28 nám Bůh přikazuje, abychom se nenechávali tetovat ani si dělat nějaké znaky nebo zářezy na těle. Všimli jsme si, že snad každý, kdo je nějak zapojen do magie, má na sobě nějaký znak nebo tetování. Démoni si své služebníky strašně rádi nějakým způsobem označují! Často dostáváme otázku, co mají dělat lidé s tetováním nebo označením poté, co přijali Ježíše Krista. Žel, tyto znaky jsou trvalé.

Chvála Bohu, Ježíš vyřešil tento problém na kříži! Prostě číň pokání a pros Boha, aby ti tento hřích odpustil a očistil tě. Potom pomaz tetování olejem a ve jménu Ježíše Krista přikaz, aby každé s tím spojené prokletí bylo ihned zlomeno a všichni démoni utekli.

Jestliže tetování představuje nějaký okultní symbol nebo něco nemravného, co tě uvádí do rozpaků, navrhneme ti, abys vyhledal odborného lékaře, který používá sterilní jehly, a nechal si tetování překrýt jedinou plnou barvou, aby původní vzor nešlo rozpoznat. To je zvláště důležité u okultních symbolů nebo vzorů zhotovených výslovně pro službu démonských duchů.

Sloužíme Bohu, kterému je vlastní velká rozmanitost. Zajisté po nás nepožaduje, abychom nosili uniformu, ale pokud jde o módní výstřelky, musíme být opatrní. Mějte na paměti, že satan je bohem tohoto světa a výstřelky jsou u tohoto světa populární. Ježíš Kristus a veškeré jeho dílo nikdy u tohoto světa populární nebude.

Pátá kapitola

Porušení teritoriálních práv

Často jednáme bez přemýšlení nebo bez modlitby. Proto se často dostáváme do potíží. Můžeme se zatoulat i do oblastí, kde nemáme legální právo pobývat. Tímto lehkomyšlným jednáním na sebe můžeme přivodit prokletí. V této kapitole se budeme zabývat takovými prokletími a tím, jak s nimi jednat.

Boží vedení je nezbytné

Písmo nás varuje před vstupem na satanovo teritorium. Boží slovo nás také napomíná, abychom do boje se satanem nešli bez konkrétních příkazů od Boha.

³⁹ *Když Mojžíš oznámil všem Izraelcům tato slova, začal lid velice truchlit.*

⁴⁰ *Za časného jitra vystoupili nahoru na pohoří. Řekli: „Jsme připraveni vystoupit k místu, o němž Hospodin mluvil. Víme, že jsme zhřešili.“*

⁴¹ *Ale Mojžíš je varoval: „Proč zase přestupujete Hospodinův rozkaz? Nezdaří se vám to.*

⁴² *Nevystupujte tam – vždyť ve vašem středu není Hospodin – , abyste neutrpěli porážku od svých nepřátel.*

⁴³ *Amálekovci a Kenaanci tam budou proti vám a vy padnete mečem, protože jste se odvrátili od Hospodina. Hospodin s vámi nebude.*

⁴⁴ *Přesto opovázlivě vystoupili nahoru na pohoří; ale schrána Hospodinovy smlouvy ani Mojžíš se nehnuli ze středu tábora.*

⁴⁵ *Vtom sestoupili Amálekovci a Kenaanci, kteří sídlili v onom pohoří, a bili je a pobijeli až do Chormy.*

Numeri 14,39-45

¹⁹ *„Amen, amen pravím vám: Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí Otec, stejně činí i jeho Syn.“*

Jan 5,19

Ježíš konal jen to, co mu přikázal Otec. Nejinak by tomu mělo být s námi. Nemáme autoritu podstupovat boj, k němuž nám Pán nedal příkaz. Nemůžeme bezpečně vstoupit na území satana, ledaže by nám k tomu dal Pán příkaz. Ze shora uvedeného oddílu vidíme, že synové Izraele se pokusili vybojovat bitvu, ke které jim Hospodin nedal příkaz. Opovážili se jít do boje, a důsledkem byla jejich porážka.

Nemůžeme si dovolit být vůči Pánu zpupní. Vždy musíme mít na paměti, že naším velitelem je Ježíš. Nemůžeme vykonat nic, pokud nám k tomu on nedá příkaz. Uvedeme několik příkladů, kdy křesťané tento klíčový princip porušili, a tím na sebe přivodili prokletí.

Vstup na satanovo teritorium bez Pánova dovolení

Písmo nám jednoznačně přikazuje, abychom se nedotýkali ničeho nečistého. Každou oblast, kterou si satan může legálně nárokovat, stejně jako vše, co je spojeno s démonskými duchy, je nečisté. Musíme si dávat pozor, kam jdeme a čeho se zúčastňujeme. Navštívili jste nějaké místo spojené s magií? Navštívili jste jako turisté svatyni nebo chrám zasvěcený démonskému bohu, aniž byste se ptali Pána, zda je to jeho vůle, abyste tam šli?

Je tomu již řada let, co jsem padla do této pasti. Vždy mě fascinovaly různé drahocennosti jako alabastr popsaný ve Starém zákoně. Do té doby jsem neměla vůbec příležitost něco takového vidět. Tehdy, bylo to v 70. letech, jsem studovala na lékařské fakultě a z Egypta přišla do Spojených států putovní výstava zvaná King Tut. Měli na ní vystavovat mnoho nádherných předmětů, které byly vykopány z hrobky panovníka Tutanchamona v Egyptě. Nerozpakovala jsem se, a aniž bych se ptala Pána, šla jsem si tu výstavu prohlédnout, protože jsem již netrpělivě toužila vidět alabastr a další drahocennosti z biblických dob. Vůbec jsem netušila, jak strašné to bude mít následky pro můj život.

Výstava byla nádherná. Moc se mi líbila. V tom roce došlo k prudkému zhoršení mých vleklých zdravotních potíží. Celých třináct let jsem zápasila s jednou nemocí za druhou. Sotva mě Pán uzdravil z jedné vážné nemoci, už začínala další. Bez ohledu na to, jak jsem se modlila a postila, nebo bez ohledu na to, kdo se za mě modlil, můj zdravotní stav se nelepšil. V době, kdy jsme se s Danielem vzali, jsem byla nemocná a zesláblá.

Asi půl roku po svatbě jsme s Danielem jednou večer ulehli a povídali si o Bibli – jak míváme ve zvyku. Mimo jiné jsem se ho zeptala, jestli někdy viděl alabastr. Odpověděl, že ne. Řekla jsem mu, že

jsem ho viděla na té výstavě King Tut. Zeptala jsem se ho, jestli tam byl. Znovu odpověděl, že ne. I když tehdy ještě nebyl křesťanem, nešel tam, protože znal egyptské dějiny.

Vysvětlil mi, že na ochranu faraónských hrobek před lupiči byly nad hrobkami pronášeny mocné kletby. Na každého člověka, který hrobku otevíral, vstupoval do ní nebo se dokonce díval na předměty v ní obsažené, vkládali démonští duchové ustavení ke střežení hrobky mocnou kletbu smrti a zhouby. Mnoho let se lupiči k hrobce neodvážili přiblížit. Avšak jak mýjela léta a povstávala nová království, lidé na moc egyptských čarodějů zapoměli. Démoni však nezapoměli! Takovéto kletby byly uvaleny i na hrobku panovníka Tuta a tyto kletby dosud platí. Jak možná víte, všichni lidé, kteří se podíleli na vykopávání této hrobky, do dvou let po skončení tohoto výzkumu umřeli.

Když jsem si šla prohlédnout artefakty z hrobky panovníka Tuta, přivodila jsem na sebe mocnou kletbu zhouby. Protože jsem patřila Pánu, Bůh démonům nedovolil mě zabít, ale nepochybně mi mnoho let ztrpčovali život. Když jsem si uvědomila, co jsem provedla, ihned jsem prosila Pána o odpuštění, že jsem na tu výstavu šla, aniž bych se ho ptala, zda je to jeho vůle. A pak jsem nad tou kletbou převzala autoritu a ve jménu Ježíše Krista jsem ji zlomila. Pak jsem ve jménu Ježíš všem démonským duchům spojeným s tímto prokletím přikázala, aby mě ihned navždy opustili.

Jaký rozdíl! Můj zdravotní stav se hned začal zlepšovat a od té doby jsem nebyla vážněji nemocná. Vlastně jsem teď nemocná jen výjimečně. Skoro se ani nenachladím. Jsem teď silnější a zdravější než kdy před tím. Chvála Pánu!

Navštívili jste výstavu faraóna Tuta? Jestliže ano, pak byste s tím měli ihned jednat a tyto kletby zhouby a smrti zlomit.

Nedávno nám zatelefonovaly dva pastorské páry. Navzájem se neznaly a bydlejí v jiných částech země. Oba páry prožívaly celá léta nejrůznější problémy a pohromy, které byly evidentně démonské a byly důsledkem kleteb. Když jsme šli po původu těchto problémů, zděsili jsme se. Zjistili jsme, že všichni předtím absolvovali seminář v jedné Biblické škole na Středozápadu USA a v té době navštívili spiritistický tábor, který se nachází jen několik kilometrů odtud.

Tuto oblast dobře znám a pracovala jsem s mnoha lidmi, kteří se právě s tímto spiritistickým táborem zapletli. Je to stará a mocná oblast, která slouží k propagaci magie a satanismu a k verbování pro následný výcvik. Tábor byl založen již na začátku 19. století. Navštívila jsem tuto oblast před několika lety a pochybuji, že by se něco změnilo.

Tábor je doslova městem ve městě. Mezi kamennými pilíři střežícími vstup do tábora, na klenutém vchodu nad ozdobnými branami z tepaného železa je vepsán název tábora. Uvnitř najdete ulice s pěkně udržovanými domy – některé jsou staré a velmi krásné. Na průčelí každého domu je ozdobná plaketa uvádějící okultní schopnosti jeho obyvatel – jako schopnost číst z křišťálové koule, z ruky, spiritistické zprostředkování styku se zemřelými nebo vzdálenými osobami, nekromantika (věštění s údajným zapojením duchů zemřelých), věštění a pořádání seancí.

Je tu také muzeum zasvěcené magii a spiritismu, spiritistický kostel a starý udržovaný hřbitov. Jednou ze zajímavostí hřbitova je, že na mnoha hrobech jsou bílé stolky z tepaného železa. Kulaté francouzské rustikální stoly mají proti sobě z jedné i z druhé strany židle, které nemají žádná sedátka, protože lidé na hřbitově levitují nad židli z jedné strany stolu a nad druhou židli prý povstává a levituje duch člověka, který se nachází v hrobě, a oba jsou v duchovním kontaktu.

Toto místo je satanovou půdou. Patří mu celý tento pozemek. Lidé, kteří bydlí v těchto zdech, hluboko zabředli do magie. Tábor je jako magnet přitahující zvědavé a nevědomé a mnohé přímo verbuje do satanovy služby. Démonští duchové panující v tomto táboře jsou úžasně mocní a své území žárlivě střeží. Člověk vstupující na jejich území, který se neangažuje v magii a neprokazuje jim podřízenost, se dostává pod jejich přímý útok – uvalují na něj prokletí zhouby. Je samozřejmé, že to platí zejména pro křesťany. Ty démoni nenávidí, a když nějaký křesťan na jejich území vstoupí, považují to za přímou urážku. Protože démonští duchové tuto oblast vlastní, mají legální právo uvalit prokletí zhouby na každého, kdo se na jejich pozemek odváží.

Vyděsili jsme se, když jsme se od těchto dvou párů dozvěděli, že studenti z blízké křesťanské školy a studenti semináře chodí často do spiritistického tábora – jen ze zvědavosti nebo z legrace. Ohromilo nás, když nám řekli, že v uplynulých letech brávali učitelé do tohoto tábora na exkurzi třídu zaměřenou na světová náboženství a setkávali se tam s některými lidmi. Jeden člověk mi řekl, že jeho třída navštívila přednášku o seancích, na které jim někdo z lidí v táboře vysvětloval, jak se takové seance pořádají!

Kdo se takové exkurze zúčastnil nebo zašel do tábora ze zvědavosti či z legrace, nechal na sebe, svou rodinu i na své potomky uvalit prokletí zhouby. Jsou tyto kletby v životě těchto lidí účinné? Děsivě účinné! Proč? Poněvadž satan a jeho démoni mají k takovému napadání legální právo. Ve Starém zákoně Bůh syny Izraele stále znovu a znovu poučuje, aby s okultními praktikami Kananejců neměli nic co do činění. Izraelité měli ihned zničit vše, co mělo něco společného s uctíváním démonů, nesměli ušetřit dokonce ani lidi. V tomto ohledu Slovo Boží přece netoleruje žádnou zvědavost.

Byla jsem v tomto spiritistickém táboře jen jednou, a to proto, že mi tam Pán přímo přikázal jít, abych toto místo poznala a abych poznala, s čím jedním. Šla jsem tam s mnoha modlitbami, a když jsem odtamtud odcházela, pečlivě jsem ve jménu Ježíše Krista přikázala, aby všechny na mne uvalené kletby byly zlomeny.

Navštívili jste spiritistický tábor, vesnici nebo město vydávající se za veletrh New Age nebo okultní spolek, psychotronické centrum? Zúčastnili jste se nějaké okultní aktivity, aniž by vám k tomu Pán dal příkaz? Jestliže ano, pak jste nechali na sebe a svou rodinu uvalit kletbu zhouby. Je třeba, abyste z této lehkomyšlnosti činili pokání – s věcmi týkajícími se satana nejsou žerty. Potom je třeba, abyste ve jménu Ježíše Krista převzali nad všemi takovými kletbami autoritu a zlomili je. Všem démonům spojeným s těmito kletbami přikažte ve jménu Ježíše, aby navěky odešli z vašeho života.

Pán nás vyzývá k opatrnosti a pokoře. Musíme si dokonce dát pozor, abychom nenavštívili něco profánního a nesvatého. Nesmíme být domýšliví a myslet si, že se můžeme pustit do boje, k němuž nám Pán nedal konkrétní příkaz.

Utkání s nepřítelem, k němuž jsme nedostali pověření

Nemůžeme vstupovat do boje, k němuž nám náš nejvyšší velitel nedal příkaz. Někteří křesťané tvrdí, že mohou jít kamkoli a dělat cokoli, k čemu se rozhodnou, protože jsou pod příkrytím Ježíšovy krve. S tím nesouhlasíme. Jako křesťané můžeme jít kamkoli nebo dělat cokoli, pouze když nás k tomu pověřil náš Pán. Ale nemůžeme jít bezpečně kamkoli nebo dělat cokoli, k čemu se rozhodneme sami. Pokud nám k tomu Pán nedá konkrétní příkaz, nemůžeme se na satanovo území odvážit ani se utkat s nepřítelem a očekávat, že budeme ode všeho zlého ochráněni.

⁸ *Bud'te strážliví! Bud'te bděli! Váš protivník, ďábel, obchází jako ,lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil.*

1. Petřův 5,8

Následující příklad je důvodem k velkému znepokojení. Křesťané v poslední době s oblibou pořádají různé zájezdy. Existují i křesťanské cestovní společnosti, které si tím vydělávají. Jistě není nic špatného na tom, když křesťané podnikají turistické zájezdy. Mnoho lidí určitě přijme velké požehnání z krásné rekreace strávené ve společenství.

Některé aktivity při těchto dovolených nás však znepokojují. Příkladem, který jsme již zmínili, je návštěva Dómu na skále v Jeruzalémě. Dalším příkladem jsou cesty do asijských zemí.

Měli jsme příležitost mluvit s lidmi, kteří takovéto zájezdy vedou. Tyto zájezdy jsou často inzerovány či propagovány jako zájezdy spojené s hlásáním evangelia. Účastníci jsou povzbuzováni, aby v různých zemích, jimiž projíždějí, sdíleli evangelium s lidmi na ulicích. Avšak mnohdy se jako účel cesty udává stržení duchovních knížectev a mocností, které nad danou oblastí panují. Když jsme se vedoucích těchto zájezdů vyptávali, jak to vlastně probíhá, obvykle odpovídali: „Bereme lidi do různých buddhistických nebo hinduistických chrámů a vedeme je k tomu, aby se modlili přímo proti bohům daného chrámu a strhli je.“

Ach běda, jak jsou křesťané nevědomí! Můžeme jít do pohanského chrámu a modlitbou jejich bohy strhnout? Proč ne? Protože pokud tento chrám stojí, mají tito bohové legální právo tu vládnout. Dívali jsme se na četná místa v Písmu, kde Bůh dává synům Izraele konkrétní pokyny, jak jednat s pohanskými bohy a jejich chrámy. Vždy dostali příkaz chrám a jeho modly zničit.

Podívejme se na Gedeona. To byl muž, kterého si Bůh použil k porážce vojska mnohonásobně většího, než byl jeho houf 300 mužů. Nejprve ovšem musel Gedeon dát něco do pořádku, aby mohl být před Bohem shledán spravedlivým. Bůh Gedeonovi mimo jiné přikázal, aby nejprve oblast, kde působil, vyčistil:

²⁵ *Té noci mu Hospodin poručil: Vezmi býčka, který patří tvému otci, toho druhého býka, sedmiletého. Zboříš Baalův oltář, který patří tvému otci, a skácíš posvátný kůl, který je u něho.*

²⁶ *Pak zbuduješ podle řádu na vrcholu tohoto kopce oltář Hospodinu, svému Bohu, vezmeš toho druhého býka a budeš jej obětovat jako zápalnou oběť na dříví z posvátného kůlu, který jsi skácel.*

Zboření Baalova oltáře a jeho posvátného kůlu zrušilo moc tohoto démonského boha na Gedeona a na území, které obýval. Poté měl Gedeon moc porazit nepřátele izraelského lidu.

Nyní se vraťme k otázce vstupu do chrámů démonských bohů a k modlení se proti nim. Takovéto modlitby budou neúčinné, protože Bůh je naprosto spravedlivý nejen vůči nám, ale i k satanově říši. Dokud nebude zničen chrám, oltáře a modly, démonští bohové tam budou mít legální právo vládnout a panovat.

Ptali jsme se vedoucích těchto turistických zájezdů, zda se při dalších zájezdech znovu vracejí k témuž chrámu. Odpověděli, že někdy ano. Zrušily modlitby z předchozího zájezdu moc démonských bohů daného chrámu? Pak by při novém zájezdu měli najít tento chrám zničený. Místo toho tam stojí dál. Mám za to, že to je dobré tak pro turistické podnikání, ale ne pro křesťany. Tito nevědomí křesťané vstupují na území, které vlastní satan, a bojují s nepřítelem, aniž by k tomu dostali od našeho

Pána oprávnění nebo zmocnění. Důsledkem je, že odcházejí s kletbami zhouby na sobě i na svém potomstvu.

Kolik destrukce tyto aktivity napáchaly v životě křesťanů? Bůh jim nenařídil, aby do takového boje vstupovali. To můžeme beze vší pochybnosti konstatovat. Proč? Protože Písmo je zde jasné. Nemůžete zničit ani svrhnout moc démonského boha, dokud nejdříve neodstraníte jeho legální právo tuto moc uplatňovat. Nejprve byste museli zničit jeho chrám, oltář i modly. Křesťané na zájezdech nemohou strhnout moc démonských bohů, ledaže by nejprve fyzicky zničili jejich chrámy a vše v nich.

My křesťané musíme být velmi opatrní, abychom se nevrhali do boje, k němuž nám náš velitel nedal příkaz. Až příliš často nás vzrušují turistické atrakce, a ne to, co hodláme vidět. Žel, většinu turistických atrakcí nyní převzaly skupiny New Age. Musíme pečlivě rozlišovat, na čem se podílíme. Jestliže jste porušili legální práva nepřítele – ba i nevědomě – tím, že jste vstoupili do boje, k němuž jste neměli pověření, je třeba činit z toho pokání a zlomit každé prokletí, k němuž mohlo dojít.

Život na prokletém území

Území či pozemky se mohou stát prokletými různým způsobem. Za prvé tím, že někdo v satanových službách uvalí na toto území prokletí. Mnohé oblasti ve Spojených státech prokleli američtí Indiáni. Příkladem je oblast rokliny řeky Columbie na hranici státu Oregon a washingtonských států. Po obou stranách řeky Columbie je roztroušena řada malých měst. V těchto městečkách jsou malé církve, které rezignovaly. V této oblasti nikdy nebylo duchovní probuzení ani tu nedošlo k významnějšímu vanutí Ducha svatého.

Na tomto území je také okultní aktivita ve Spojených státech nejsilnější. Proč? Protože Indiáni před lety uvalili na toto území prokletí, aby se tu bělochům nikdy nedařilo. Finančně se bílému muži v této oblasti poněkud dařilo, duchovně však vůbec. Je to také oblast s mimořádně vysokou sebevraždností, s vysokým počtem vražd, s mimořádně vysokou rozvodovostí a výskytem incestu. Indiáni měli právo tuto zemi takto proklít – pro strašnou nespravedlnost prvních bílých kolonistů (údajně vyznávajících křesťanů), kteří do této oblasti přišli.

Jsme ve styku s několika pastory a jejich manželkami, kteří se přistěhovali na faru a dostali se pod hrozný démonický útoky. Jejich sbory mají velké potíže. Vždy se ukázalo, že na místě, kde byl postaven kostel a fara, byla pohřebiště Indiánů. Indiáni považují tato pohřebiště za posvátná a za místo, kde přebývají duchové a jejich bohové. Máme za to, že na takovéto nečisté půdě církev nemůže prospívat.

Za druhé jsou pozemky pro křesťany prokleté tím, že byly zasvěceny službě satanu nebo démonským duchům. Démonští duchové, kteří tu přebývají, budou každého křesťana, jenž na tuto půdu přichází, proklínat a sužovat.

A konečně některé pozemky mají na sobě prokletí pro hříchy předchozích vlastníků či obyvatel. Démonští duchové se na tomto pozemku zabydlí pro hřích lidí, kterým pozemek patří, nebo lidí, kteří tu bydlí. Člověka, jenž se sem nastěhuje, budou tito démoni sužovat, ledaže by pozemek byl očištěn.

Nedávno jsme hovořili s naším přítelem, který bydlí na pozemku, který již čtyři generace patří jeho rodině. Právě dokončil průzkum historie pozemku a domu. Na parcele byly dva domy. První vyhořel a na jeho místě byl postaven další. Žily tam dva manželské páry. V tomto druhém domě žily další dva

páry a po nich náš přítel. Všechny páry, které tu žily, skončily rozvodem. Manželka našeho přítele právě opustila a zahajuje rozvodové řízení. Domnívá se, a my máme za to, že právem, že na této půdě spočívá prokletí. Manželé, kteří se sem přistěhují, se dostávají pod toto prokletí a jejich manželství končí rozvodem. Bude zapotřebí mnoho modliteb a usilovného zkoumání, co je zdrojem tohoto prokletí, aby tato půda mohla být očištěna.

Život v prokletém obydlí

Co se může stát, když křesťan bydlí v prokletém obydlí? Dovolte, abychom vám uvedli několik příkladů. Před několika lety nás kontaktovala jedna paní z Ohia. Ona i její manžel byli upřímní křesťané. Před půl rokem si koupili dům. Než se tam nastěhovali, měli s manželem spokojené manželství a šťastně vychovávali několik dětí. Pak se do šesti měsíců vše rozpadlo.

Jak manžel, tak manželka byli psychicky úplně rozhození. Jeden proti druhému neustále bojovali. Dům byl plný sváru. Děti měly hrozné noční můry a spaly špatně. Celá rodina trpěla neustálými nemocemi jako nachlazením, chřipkou a alergiemi – nebyly to vážné nemoci, ale všechno to bylo velmi nepříjemné.

Ta paní si přečetla mé první dvě knihy a řekla si, že ten dům je zřejmě démonicky znečištěn, ale že úplně jistá si není. S manželem procházeli dům, modlili se a mazali jej olejem a ve jménu Ježíše všem démonským duchům přikázali, aby odešli. Prosili Boha, aby tento domov očistil a posvětil ke své službě. Nepomohlo to. „Co teď?“ ptala se.

Jako první věc jsme jim navrhli, aby celá rodina opustila dům na minimálně tři dny, na víkend – nejlépe na celý týden. Během té doby se neměli pro nic vracet.

Uposlechli a po návratu nám zavolali. Jeho manželka líčila, jak nádherně klidný víkend prožili. Děti spaly dobře bez jakýchkoli nočních můr. Celý ten víkend mezi nimi nebyl jediný spor. Teď si byli jisti, že se mají opravdu rádi a že problém spočívá v tom domě. Řekli jsme jí, že má s manželem projít dům centimetr po centimetru a pátrat po něčem nečistém – okultních symbolech, předmětech a tak podobně.

Ozvali se asi za týden. Tento manželský pár si vyhradil jeden den na to, aby s modlitbou prošli dům a prohledali každou škvíru a skulinu. Prošli dům odshora dolů, ale nic nenašli. Něco je však táhlo k společenské místnosti v suterénu. To byla nádherná místnost s kobercem. Pokaždé, když procházeli středem místnosti, necítily se dobře. Nakonec zavolali řemeslníky a dali ten koberec strhnout. Tam uprostřed místnosti byl v kruhu pentagram a nad ním vepsána slova „Sláva tobě, Satane“. Obrazec a slova někdo předtím vyryl hluboko do litého cementu. Pak přes ten obrazec položili vycpávku a koberec. Obrazec nešlo nijak odstranit, leda sbíječkou a celý díl betonu by se musel vyjmout. Dokud tam byl tento obrazec, démoni měli legální právo tento dům obývat.

Po mnohých modlitbách a diskusích se manželé rozhodli, že se z domu přes značnou finanční újmu vystěhují. Když dům nabízeli ke koupi, onen obrazec v betonové podlaze nezakryli. Lidé, kteří dům koupili, byli tím obrazcem a vším přímo nadšeni, protože byli propadlí magii.

Jsme přesvědčeni, že se rozhodli moudře. Pochybujeme, zda by tento dům mohl kdy být očištěn, protože v době, kdy ho stavěli, byl zasvěcen satanu. Je pro to v Písmu nějaký precedens? Ano, najdeme jej v knize Leviticus:

³³ *Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi a Áronovi:*

³⁴ *Až vejdete do kenaanské země, kterou vám dávám do vlastnictví, a já raním malomocenstvím některý dům v zemi, kterou budete mít ve vlastnictví,*

³⁵ *půjde majitel domu a oznámí knězi: „Zdá se mi, jako by můj dům byl postižen [nějakou ranou].“*

³⁶ *Dříve než přijde kněz postižené místo prohlédnout, nařídí dům vyklidit, aby nebylo nečisté všecko, co je v domě. Potom přijde kněz, aby dům prohlédl.*

³⁷ *Prohlédne postižené místo. Jsou-li na postižené zdi domu nažloutlé nebo načervenalé doličky, napohled nižší než okolní zeď,*

³⁸ *vyjde kněz z domu ke vchodu do domu a přikáže uzavřít ten dům na sedm dní.*

³⁹ *Sedmého dne se kněz vrátí a opět to prohlédne. Jestliže se postižení na zdech domu rozšířilo,*

⁴⁰ *rozkáže postižené kameny vyjmout a vynést je ven za město na místo nečisté.*

⁴¹ *Dům oškrabou uvnitř dokola a hlínu, kterou oškrabali, vysypou ven za město na místo nečisté.*

⁴² *Pak vezmou jiné kameny a nahradí ony kameny a vezmou jinou hlínu a vymažou dům.*

⁴³ *Jestliže se postižení znovu v domě rozmůže i potom, co vyňali kameny a dům oškrabali a vymazali,*

⁴⁴ *přijde kněz opět. Uvidí-li, že se postižení na domě šíří, je to zhoubné malomocenství na domě. Je nečistý.*

⁴⁵ *Strhnou ten dům a kameny, dříví i všechnu hlínu z domu vynesou ven za město na místo nečisté.*
Leviticus 14,33-45

Všimněte si prosím, že na začátku tohoto oddílu Hospodin říká: „*a já raním malomocenstvím některý dům v zemi, kterou budete mít ve vlastnictví.*“ Proč ranil tento dům malomocenstvím? Mělo to být znamením pro syny Izraele, že tento dům je nečistý, že s ním není něco v pořádku. Jestliže nešlo malomocenství z domu odstranit, pak bylo třeba celý dům zničit. Synové Izraele v něm nemohli bydlet. Proč? Jsme přesvědčeni, že tato obydlí byla zbudována ke speciálnímu účelu – měla se používat ke službě kanánským démonským bohům. Tito démonští duchové měli na tyto domy legální právo. Hospodin ranil tyto domy malomocenstvím na znamení, že jsou nečisté a nezpůsobilé k tomu, aby v nich bydleli synové Izraele. Tyto domy bylo nutno zničit, právě tak jako všechny oltáře a předměty používané k uctívání démonských bohů.

Víme o dvou sborech, které si koupily budovy, jež byly původně postaveny jako zednářské lóže. Ani jednomu se nedařilo. Vlastně oba byly do dvou tří let zcela zničeny a rozptýleny. Svobodné zednářství není křesťanskou organizací. Jejich budovy jsou koncipovány výslovně pro jejich organizaci a jsou zasvěceny službě svobodných zednářů. Jsme přesvědčeni, že takovéto budovy nelze očistit, protože jsou postaveny ke službě démonským bohům.

Kletbami uvalenými na pozemek nebo na samotné budovy jsou církve silně postiženy. Příkladem je kongregace Nazarénů, kterou asi před rokem začali navštěvovat naši drazí přátelé. Zneklidňovalo je,

že se sborem to šlo několik let s kopce. Nezískal žádné obrácené a v minulosti tu bylo mnoho nemocí, svárů a bojů. Jak se seznamovali s lidmi ve sboru, dozvěděli se, že sbor byl několik let předtím napaden. Skupina satanistů vykonala v kostele krvavou oběť. Krví namalovali po zdech okultní symboly a oltář pomazali krví a výkaly.

Lidé ze sboru zdi pečlivě očistili, znovu vymalovali a oltář očistili. Nikdo však nevěděl, že mocné kletby uvalené oním rituálem na sbor je třeba zlomit a démonské duchy spojené s těmito kletbami z kostela vyhnat. Naši přátelé sdělili pastorovi, co je potřebné udělat. Spolu s ním pak procházeli kostel, mazali vše olejem, modlili se a ve jménu Ježíše tyto kletby lámali a démonům přikázali odejít. Od té doby sbor stále roste.

V tomto roce jsme byli ve styku s pastorem jednoho velmi starého sboru ve Virginii. Sborová budova pochází z doby před Občanskou válkou. Součástí církevního pozemku je starý hřbitov. A právě v tomto sboru byl větší počet lidí poznamenán duševními chorobami a vyskytly se tu i sebevraždy. Sbor byl za posledních třicet let sužován opakovaným rozdělováním. Nový pastor, který byl v tomto sboru už asi půl roku, se s námi spojil. Jeho i jeho rodinu obtěžoval démonický jev, který předtím nezažili.

V této církvi se odehrávalo souběžně několik věcí. Osobní problémy pastora a jeho rodiny začaly do měsíce po nastěhování. Vyprávěl mi, že jednou v sobotu pozdě večer po přípravě na kázání, které měl mít příští den, zavřel kostel a zamířil domů, což bylo od budovy kostela pár kroků. Podíval se přes hřbitov a spatřil tam skupinu lidí oblečených do černých rouch s kapucemi. Drželi se za ruce, monotónně propěvovali a kruhem obcházeli jeden z velkých zdobených náhrobních kamenů. Protože nic nevěděl o magii a čarování, prostě ke skupině přišel, přerušil jejich rituál a řekl jim, že jsou na soukromém pozemku. Nařídil jim, aby pozemek ihned opustili, a pohrozil, že pokud to neudělají, zavolá policii.

A protože se to obešlo bez incidentu, šel domů a myslel si, že tím věc skončila. Ale neskončila! Jeho samého i rodinu hned nato začaly pronásledovat hrozné noční děsy, nemoci a přízraky, které považovali za halucinace, ale ve skutečnosti to byly démonické zjevy. Nakonec ho Pán přivedl k mým knihám a tu pochopil, že se nacházejí pod démonickým útokem.

Kontakt s námi mu měl pomoci, aby věděl, jak jednat s kletbami, které na něj a jeho rodinu uvalila ona skupina okultistů. Sám si měl zjistit informace o historii a charakteru společenství v tomto kostele. Poradili jsme mu, aby se seznámil s historií sboru. Co se stalo ve společenství tak třicet let předtím, než všechny ty problémy začaly? Ke svému úžasu zjistil, že na počátku 60. let sbor pozval jednu populární okultistku známou v celých USA, aby v tomto kostele promluvila. Věštby této ženy zveřejňovaly všechny populární sdělovací prostředky té doby. Záznamy sboru ukázaly, že její přednáška měla ohromnou návštěvu.

Tato církev se nacházela pod Božím zlořečením! Zhřešili proti Pánu tím, že přivedli do sboru věštkyňu a okultistku. Dovolili jí přednášet z kazatelny - tím jí vzdali úctu a poskytli jí v církvi autoritu. Písma Starého zákona jakoukoli součinnost s takovou osobou stále znovu odsuzují. Výsledkem bylo, že satan měl volnou ruku k tomu, aby útočil na toto společenství církve. Žádný div, že místní čarodějnice přicházely k rituálům na hřbitov s takovým klidem!

Rádi bychom tento příběh završili šťastným koncem, ale nemůžeme. Pastor se dostal do vážného duchovního boje s vedením sboru. Chtěl, aby se celé shromáždění sešlo a činilo pokání z toho, že uvedli onu okultistku do společenství. To odmítli. Vyvinuli na pastora takový tlak, že nakonec sbor opustil.

Uvést do Božího domu něco nečistého – to je velmi vážné. Vždy to má za následek zhoubu. Bůh to bral vážně, když synům Izraele řekl:

¹⁴ *Nebudeš se klanět jinému bohu, protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je Bůh žárlivě milující.*

Exodus 34,14

Pamatujte: Pán Bůh je žárlivý Bůh! Nemůžete sloužit Bohu a zároveň něčemu jinému! Nemůžete sloužit Bohu a při tom ctít něco jiného a klanět se tomu.

Šestá kapitola

Rituální kletby

Lidé propadlí okultismu často vystupují proti křesťanům. Musejí vykonávat různé rituály, aby přiměli demony udělat to, co si sami přejí. Jestliže budeme před takovými rituály na pozoru, můžeme se proti jejich kletbám bránit. Satan a jeho služebníci se na nás často pokoušejí uvalit kletby, i když k tomu nemají právo. Takovéto kletby můžeme snadno zlomit, ale nejprve musíme o jejich existenci vědět. V této kapitole se podíváme na některé příklady takovýchto kleteb.

Kletby s okultními kresbami

⁹ *Řekl mi: „Vejdí a podívej se na ty zlé ohavnosti, které zde páchají.“*

¹⁰ *Vešel jsem a uviděl všelijaká zpodobení plazů a ohyzdných zvířat a všelijaké hnusné modly izraelského domu, vyryté po zdech kolem dokola.*

Ezechiel 8,9-10

Tyto verše napsal Ezechiel a líčí tu svou zkušenost, když ho Bůh vzal do Jeruzaléma a ukázal mu, jak znesvěcen je Boží chrám, který postavil král Šalomoun. Kromě jiného viděl na stěnách chrámu okultní kresby. Snad si ani neuvědomíme, jak jsou tyto verše důležité, dokud nepochopíme, že účelem okultních kreseb je vždy vložit na místo kresby démonské duchy. Do Božího chrámu byli přivedeni démonští duchové a těmito kresbami byli umístěni na stěny samotného chrámu!

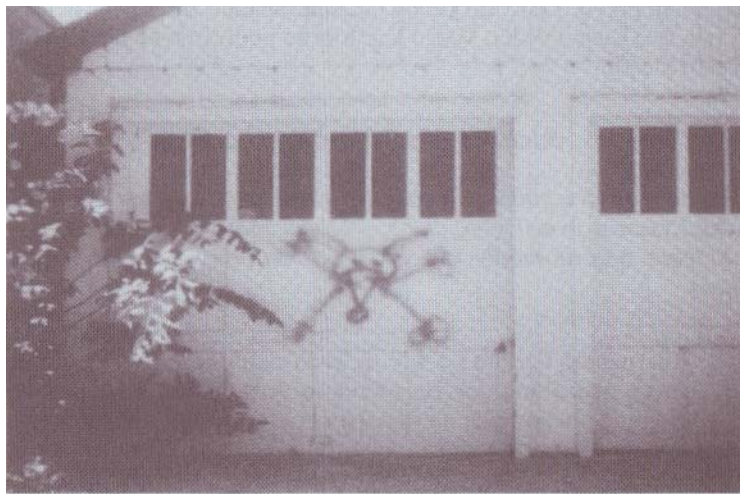
Protože okultní kresby mohou sloužit ke vkládání kleteb, mohou neblaze zasáhnout do života nás křesťanů. Je třeba, abychom pochopili, oč tu v zásadě jde, a byli ostražití. Příliš často takovéto kresby prostě pouštíme z hlavy jako graffiti a nevěnujeme jim pozornost.

Chtěli bychom zde osvětlit jeden typ běžných okultních kreseb. V žargonu lidí zapletených do magie se nazývají „hlídači“. Hlídači jsou ty věci plazící se po zemi, jak je popsal Ezechiel. Jsou to familiární duchové. To jsou duchové umístěni na určitých místech, aby vykonávali dozor nad bezprostředně přilehlou oblastí. Lze je umísťovat na předměty, do zvířat anebo na kresby. Zvířata se

používají vzácně, protože se příliš potulují. Pokud jde o kresby, osoba nakreslí hlídače na nějakém strategickém místě a později se tam vrátí a komunikuje s démonem spojeným s touto kresbou s cílem zjistit, co se v dané oblasti dělo za její nepřítomnosti. Tyto kresby mohou mít různou formu, ale vždy obsahují oči – nebo aspoň jedno oko.

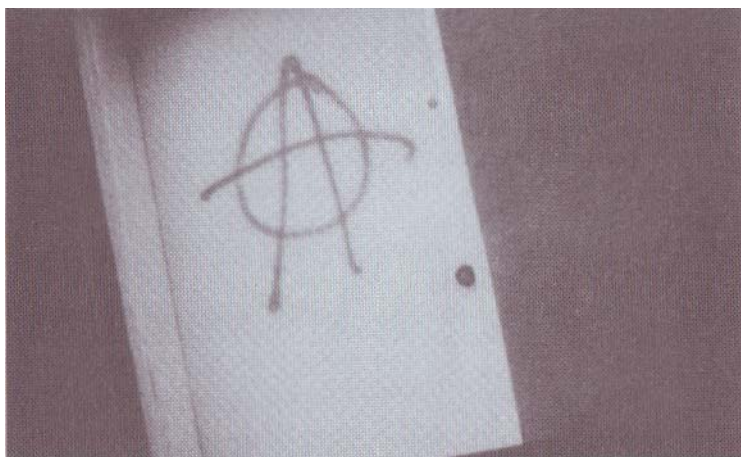
Hlídače často najdeme na graffiti souvisejícím s určitým gangem. Tito hlídači členům gangu oznámí, kdy byli v jejich rajonu lidé z nepřátelského gangu. Musíme být bdělí i opatrní, protože přítomnost těchto hlídačů nás upozorní, že se nacházíme v oblasti s okultní aktivitou.

Kresbu na prvním obrázku jsme vyfotografovali ve státě Iowa na jaře roku 1990. Nastříkali ji na dveře jedné garáže. Co dělá tohoto hlídače tak zajímavým a důležitým je právě to, že hlídá. Dveře garáže jsou obráceny do uličky za komplexem obchodů.

Obrázek 1

Druhou fotografii jsme pořídili přímo před hlídačem. Jak vidíte, na dveřích na boku stavebního komplexu je nastříkaný nějaký symbol. Tento symbol je často mylně interpretován jako symbol anarchie. Ovšem když toto A přesáhne obvod kruhu, je to symbol používaný k označení místa, kde byla vykonána jedna nebo více krvavých obětí. Dveře na fotografii jsou zadními dveřmi jednoho obchodu v Iowě, který byl právě v tomto městě střediskem tamějších satanistů. V prostoru za těmito dveřmi se prováděly krvavé oběti a hlídač tu byl umístěn za tím účelem, aby svým lidským spojencům hlásil, kdo k těmto dveřím přichází a jimi prochází. Ráda bych věděla, co si asi říkal, když viděl nás, jak ho na těch dveřích fotografujeme.

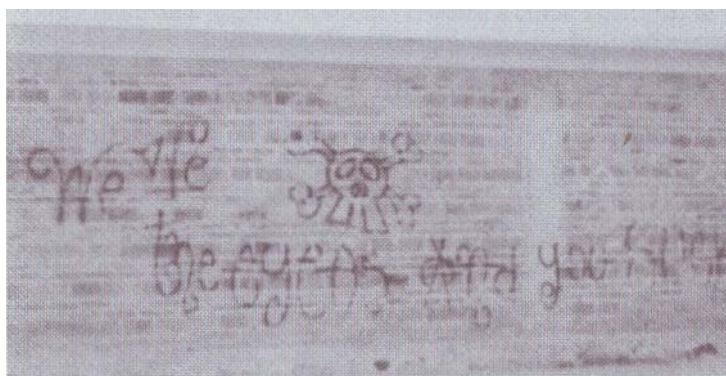

Obrázek 2

Další fotografie (obrázky 3 a 4) jsou ještě zajímavější. Pořídili jsme je v lednu 1995 v Guadalajaře. Guadalajara se nachází v centrálním Mexiku, hodně daleko od Iowy. Povíme vám příběh, který se skrývá za těmito fotografiemi.

Když jsme na pozvání přijeli do Guadalajary, přivítala nás na letišti jedna sestra v Pánu, která je v tom městě velkou modlitebnicí a bojovnicí. Vyprávěla nám krátce o své práci pro Pána, o svém zápase s nemocí a dalších potížích, které právě prožívala. Modlila se, aby jí Pán zjevil, co je zdrojem jejích problémů.

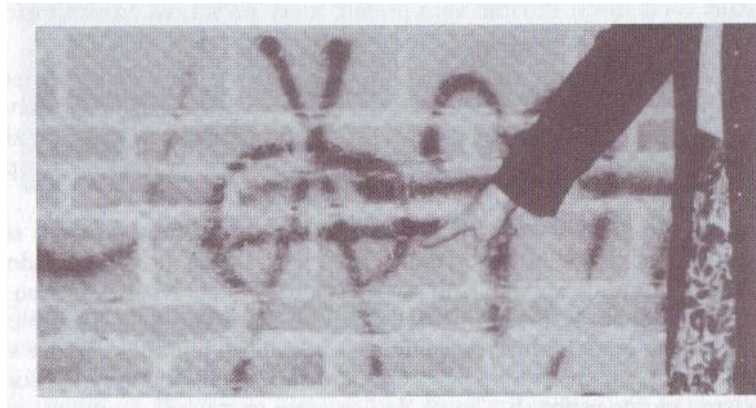
Při přestávce mezi shromážděními nás tato sestra laskavě vzala k sobě domů, abychom se trochu občerstvili. Bydlí v krásném prostorném domě v bohaté části města. V Mexiku jsou pozemky obvykle obehnané vysokou zdí z betonových bloků. Jak jsme přijížděli k jejímu domu a čekali, až se otevře brána, vrhla jsem letmý pohled přes ulici na zeď naproti jejímu domu. Ke svému překvapení jsem spatřila hlídače. Ohromilo mne, jak podobný byl tomu, kterého jsme vyfotografovali v Iowě. Jen co jsme vystoupili z auta, zavolala jsem Daniela a sestru, aby se na tu zeď přišli podívat. Sestra si kreseb na zdi přes ulici všimla již před tím, ale nevěnovala jim pozornost, protože se domnívala, že to jsou obyčejná graffiti. Ta zeď vysvětlovala, co je příčinou jejích problémů!

Obrázek 3

Na třetím obrázku vidíte tohoto hlídače. Všimněte si, jak je podobný hlídači z Iowy. Za hlídačem je znak pro krvavou oběť. Jsou tam anglická slova: „We've eyes on you and you _____“ (Máme oči na tobě a ty _____) Písmeno A ve slově *and* bylo upraveno na symbol krvavé oběti. Detailní

fotografii tohoto symbolu uvádíme na obrázku 4. Opět si povšimněte podobností se symbolem krevní oběti z Iowy.

Obrázek 4

Tato sestra nestudovala angličtinu, takže těmto slovům nerozuměla a nevěnovala jim pozornost.

Za slovy na obrázku 3 následuje kresba, kterou vidíme na obrázku 5. Je to démon se srpem v ruce. Zjevně je to zubatá, démon smrti.

Obrázek 5

Zde je výklad onoho nápisu a kreseb na zdi. Hlídače tam umístili, aby sledoval vše, co sestra dělá. K uvalení kletby na ni a její rodinu byla vykonána krvavá oběť. K naplnění této kletby tam umístili démona zhouby a smrti. Jsme přesvědčeni, že uvedené datum je datem dne, kdy byla oběť vykonána a kletba uvalena. Při zpětném pohledu si sestra uvědomila, že její problémy začaly zhruba od tohoto data. Evidentně rozhněvala někoho v satanově službě! Ta slova byla napsána anglicky, aby jim nerozuměla.

Jezdili jsme autem po blízkém okolí. I když jsme našli ještě několik dalších grafitti, nespatriili jsme ani jednu kresbu, která by byla co do původu okultní. Bylo zřejmé, že kresby byly právě na této zdi za konkrétním účelem – držet sestru pod stálým dohledem a uvalit na ni a její rodinu prokletí zhouby.

Jak s něčím takovým jednat? Je to prosté. Poučili jsme sestru, aby si vzala trochu oleje a kresby jím překryla – pomazala je ve jménu Ježíše Krista. Až to udělá, má převzít autoritu nad všemi démony, kteří byli na tyto kresby umístěni, a nahlas jim přikázat, aby ve jménu Ježíše Krista ihned odešli. Pak má vzít sprejovou barvu a úplně jí tyto kresby překrýt. Doporučili jsme jí, aby si obstarala barvu co nejbližší barvě na zdi. Nejlepším řešením by bylo odstranit kresby pískováním (tryskání písku k vyčištění a úpravě povrchu). Zrušit kletbu, zničit kresby a přikázat démonům, aby odešli – to bude na tento problém stačit. Kresby bylo nutno zničit. Pokud zůstávaly, démoni měli legální právo se tu zdržovat.

1. Petrův list 5,8 nám radí, abychom byli vždy bdělí, neboť náš protivník (satan) nám chce ublížit a bere to smrtelně vážně. Modlitbu této sestry Pán splnil a zjevil jí, v čem byl zdroj jejích problémů. Nepochybuji, že to byl jeden z důvodů, proč nás Bůh do Guadalajary poslal. Nepovažujte nic za samozřejmé; k prostředí kolem sebe buďte vždy ostražití.

Nedávno jsme vyučovali na semináři ve Vermontu – bylo to zrovna deset dní po svátku Halloween. Po promítnutí několika diapozitivů s okultními symboly, k nimž patřily i obrázky, které jsme zde uvedli, jsme měli hodinu otázek a odpovědí. Jedna paní, která tuto konferenci navštěvovala, otevřeně promluvila o tom, co se jí v posledních dnech stalo – v celé rodině nastal zmatek a došlo k různým pohromám. Mezi jednotlivými členy rodiny docházelo k strašným hádkám, všichni náhle onemocněli a staly se jim podivné nehody. Při našem vyučování Pán této paní ukázal, proč se to vše dělo.

Vyprávěla, že když ráno po Halloweenu odcházela do práce, povšimla si, že někdo jí v noci namaloval na přední dveře nějaký velký symbol. Bylo to ono A s kruhem – symbol krvavé oběti. Teď jí došlo, že na její dům někdo uvalil mocnou kletbu zhouby.

Večer po shromáždění šla domů a tento symbol na předních dveřích zrušila. Při tom se modlila a všem kletbám uvaleným na její domov přikázala, aby ve jménu Ježíše byly ihned zlomeny. Pak všem démonům spojeným s těmito kletbami přikázala, aby ihned odešli. Prošla celým svým příbytkem, pomazala a očistila jej. Potom také všechny pomazala a u každého zvlášť zlomila kletby, které nad ním byly vysloveny. Příští den nám oznamovala, že poté v jejím domově opět zavládl pokoj.

V jednom blízkém městě je speciální obchod, kde si dáváme vyvolávat filmy. Poznali jsme majitele toho obchodu. Pro tuto knihu jsme tam museli přinést barevné fotografie a nechat je upravit na černobílé. Když jsme obrázky vyzvedávali, majitel se nás otázal na symbol s tím A v kruhu. „Co to znamená?“ zeptal se.

Daniel se ho tázal, proč to chce vědět. Jeho odpověď zněla: „No – protože můj tchán je tu pastorem velkého baptistického sboru. Asi před měsícem jim tenhle symbol někdo nastříkal sprejem na boční zeď kostela. Ještě jsme s tím nic neudělali, ale rád bych věděl, co to znamená.“

Daniel mu to vysvětlil. Ten symbol znamená, že na pozemku církve někdo vykonal krvavou oběť. Cílem takového rituálu je uvalit na danou církev prokletí. Teď je třeba symbol zamazat, kletbu zlomit, démony vyhnat a pozemek církve očistit. Doufáme, že tento mladý muž a jeho otec postupovali podle naší rady. Jestliže ne, mnohé v tomto sboru to postihne.

Nedávno jsme stejný symbol viděli na boční zdi kostela v Londýně, kde jsme právě mluvili. Sbor měl vážné problémy a již dlouho tam nepřibývalo členů. Prokletí spojené s tímto symbolem určitě nebylo jediným důvodem potíží sboru, avšak bezpochyby zde hrálo neblahou roli.

Církev jsou velmi často terčem okultistů. Žel, příliš mnoho pastorů se domnívá, že takovými věcmi jako kletby se nemusejí zabývat. Omyl!

V naší oblasti vane Duch svatý. Ten chce, aby se církve jednou za měsíc scházely k chvále a uctívání. Pastoři se mají jednou týdně setkávat k modlitbě. Cílem je strhnout bariéry, podpořit jednotu a modlit se za probuzení. V poslední době upoutaly naši pozornost čarodějnice (všechny navštěvují církve v naší oblasti), které již nějakou dobu dávají dohromady skupinky, jež chodí ve dvou či ve třech a obcházejí pozemky sborů a domovy pastorů, kteří se staví do čela snahy o jednotu mezi místními křesťany. Jejich cílem je uvalit na tyto sbory, pastory a jejich rodiny prokletí a snaží se zastavit jejich práci pro Pána. Osobně jsme tyto pastory navštívili a upozornili je, co se děje. Nejsme pomluvači, a tak jsme neuvedli jména, ale protože jsme měli očitě svědky, považovali jsme za svou povinnost jim tyto informace sdělit.

Pastor jednoho sboru nad tím jen mávl rukou a řekl nám, že se staráme o hlouposti. „My věříme, že Bůh se o všechno postará a my se nějakými kletbami nemusíme trápit,“ řekl nám.

Druhý pastor reagoval zcela odlišně. „Ach, děkujeme vám, že jste nás navštívili!“ zvolal. „Ani nevíte, jak můj duch dosvědčuje, že je to tak. Náš sbor byl několik měsíců pod hroznými útoky. Některé mladší členy ranila mozková mrtvice a jiní měli vážné nemoci, které mladší lidi za normálních okolností nepostihují. Věděl jsem, že jsme napadeni, ale vůbec jsem nevěděl, jak se proti tomu modlit, protože jsem nevěděl, odkud to pochází. Ale Pán moje modlitby vyslyšel a přivedl vás.“ Pastor prošel všechny pozemky sboru i domova, všechny ty kletby lámal a pozemky očišťoval. Pověděl to také svým lidem a poradil jim, aby se všichni jednotlivě modlili a ve jménu Ježíše Krista všechny kletby, které proti nim byly vyslány, zlomili.

Nepochybujeme, že během několika měsíců uvidíme ve vývoji těchto dvou sborů dramatický rozdíl.

Kletby vyslané přímo skrze duchovní říši

Některé kletby lze velmi snadno lámat, ale je velmi obtížné je rozpoznat – jsou to kletby posílané přímo prostřednictvím duchovní říše. Lidé zajdou k čarodějnicí nebo ke knězi nějakého náboženství, jako je například santeria, vúdú nebo juju, a někoho nechají zaříkávat. Za takovýmto zaříkáváním jsou vlastně kletby. Jsou to démonští duchové vyvolaní prostřednictvím okultního rituálu a posláni ke konkrétní osobě za určitým účelem. Na takovéto kletby v našem životě nás obvykle může upozornit jen Duch svatý. Pochopitelně, že hrozby, hněv a nenávisť druhých pro nás mohou být jistými náznaky, ale na základě těchto věcí ještě nemůžeme mít jistotu. Takovéto kletby lze snadno lámat a démonům spojeným s nimi přikázat, aby ve jménu Ježíše odešli.

V některých křesťanských kruzích je nebiblické učení, které tvrdí, že kletby se mají poslat zpátky tomu, kdo je vyslal. Tento dosti rozšířený názor učí, že když poznáš, že nějaká čarodějnice na tebe vyslala prokletí, máš toto prokletí zdvojnásobit a poslat je té čarodějnicí zpět. Vše ve jménu Ježíše, samozřejmě. To je nesprávné, absolutně nesprávné! Podívejme se, co nám říká Ježíš, jak to zaznamenává Lukáš:

²⁷ *Ale vám, kteří mě slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí.*

²⁸ *Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují.*

Lukáš 6,27-28

Ježíš tu přímo vystupuje proti tomu, že by se kletby měly posílat zpět. Prosím, zamyslete se chvíli nad celou věcí. Jak jsme to říkali - z čeho že sestávají kletby? Z démonských duchů. Když kletbu pošlete zpět na toho, kdo ji vyslal, posíláte na něj démonské duchy. To je čarodějnictví. A když kletbu zdvojnásobíte, posíláte zpátky dvakrát tolik démonů, než kolik jich bylo posláno prve. Drazí bratři a sestry, křesťané nemají na nikoho posílat démonské duchy!

Používání osobních předmětů

Méně mocná čarodějnice nebo osoba zapletená do okultního náboženství často vyžaduje – než na člověka vyšle kletbu – nějakou věc z jeho osobního vlastnictví nebo něco, co patřilo k jeho tělu. Tyto věci pak používají ve svých rituálech k vyslání kleteb. Používají obyčejné věci – fotografie, vlasy nebo odstřížky nehtů a části osobního oblečení. Ty používají jako značkovače. Démonští duchové zapojení do rituálů tohoto typu takovéto věci vyžadují k identifikaci člověka, k němuž jsou vysláni, aby ho trápili.

Když poznáte, že vám někdo vzal vaši věc, s cílem použít ji v rituálu k vašemu prokletí, nejlépe je tento předmět získat zpět. To je obvykle nemožné, ale neztrácejte odvalu. Náš Bůh je mocný a postaral se o naše vysvobození. Modlete se a prostě Pána, aby všechny ty ukradené osobní věci zničil a učinil je pro demony neúčinnými. Pak ve jménu Ježíše Krista všechny kletby zlomte a démonům spojeným s nimi přikážete, aby navždy utekli.

Kletby na zvířatech a domácích miláčcích

Křesťané zapojení do těžkého duchovního boje se setkávají s tím, že okultisté posílají kletby na jejich domácí zvířata s cílem tato zabít. Často jsme si povšimli, že naše kočka má na čumáku z jedné strany odštířené vousy. Méně často k tomu docházelo i u našeho psa. To nás hned upozorní, naše zvíře někdo proklel. Zvířata lze snadno očistit, protože nemají žádný hřích a démonští duchové nemají legální právo v nich přebývat ani je trápit. Je to jednoduché: zvíře pomazete olejem, budete se modlit se a ve jménu Ježíše Krista všechny kletby zlomíte a démonům přikážete, aby utekli.

Když jste kletby zlomili a demony vyhnali, nezapomeňte se pomodlit, aby váš miláček byl zcela uzdraven – fyzicky i emocionálně. Zvířata vám nemohou prozradit, jak trpí. Démonští duchové zraňují zvířata právě tak jako lidi. Mnoho farmářů přišlo na mizinu úhynem dobytka pro chorobu či neplodnost, které byly důsledkem kleteb uvalených na zvířata. Náš Pán dokonale zná své stvoření, má o ně zájem a je více než ochoten naše zvířata uzdravit, když se za ně modlíme.

²⁹ *Neprodávají se dva vrabci za haléř? A ani jeden z nich nepadne na zem bez dopuštění vašeho Otce.*

Matouš 10,29

Kletba prostřednictvím prokletých darů

Král Šalomoun napsal v knize Přísloví něco velmi zajímavého:

¹⁴ *Jako oblakové a vítr bez deště, tak člověk, který se chlubí darem lživým.*
Přísloví 25,14 (BK)

Jedním z běžných způsobů, jak okultista dostává demony do domova křesťana, spočívá v tom, že mu dá nějaký dar, na který jsou navázáni démonští duchové. Někdy okultisté umístí kletbu na peníze a pak je někomu dají. Když oběť peníze přijme, aktivuje se v jejím životě kletba nedostatku a zhouby. Tyto kletby často slouží k ovládnutí oběti. Nic netušící oběť dostává stále více peněz. Pokaždé, když člověk tyto peněžní dary přijímá, vstupují do jeho života démonští duchové, jejichž úkolem je podrobit ho vládě dárce.

Pochopitelně nejlepší je, když tyto dary hned zkraje odmítneme. Avšak ve chvíli, kdy nám někdo dává dar, takové rozeznání vždy nemáme.

To ukazuje, jak je důležité, abychom před Pánem zůstávali v pokoře. Pokora je proti těmto kletbám nejlepší zbraň. Přijmi skutečnost, že nejsi dokonalý a můžeš být podveden! Musíme stále zcela spoléhat na Pána, aby nám zjevil každý podvodný útok. Jestliže zpychneme, pak to nedokážeme. Nic nepokoří naši pýchu rychleji, než když zjistíme, že jsme byli podvedeni. Buďte vždy ostražití a zkoumejte vše podle Božího slova. Jestliže na vás někdo posílá kletby tím, že vám často dává dary, zejména peníze, Pán je věrný a postaví jeho zlé motivy do světla – prostřednictvím slov, postojů nebo jednání. Jste-li ostražití, zjistíte, že jeho život není v souladu s Božím slovem. Avšak protože oběť po darech touží, bude takováto nesprávná slova, postoje či jednání omlouvat – nebo je ignorovat.

Když nám Pán tento problém ukáže, obvykle se rozhodneme daru zbavit. Jestliže dar není předmětem zhotoveným speciálně pro službu satanu, lze jej ve jménu Ježíše pomazat olejem a očistit a kletbu s ním spojenou zlomit. Jsme ovšem přesvědčeni, že v případě opakovaných darů je jediným řešením odmítnout je.

Sedmá kapitola

Situační kletby

Někdy se dostaneme do situací, nad nimiž ztratíme kontrolu, a výsledkem je, že v našem životě začnou působit kletby. To se může stát snadno, když cestujeme. Křesťané často porušují biblické pokyny, které nás výslovně učí, jak se máme v různých situacích chovat. Ignorováním nebo překročením hranic, které stanovil Bůh, mohou křesťané do svého života přijmout kletby. O několika takovýchto kletbách budeme hovořit v této kapitole.

Posmívání se satanovi

Věřící si snadno osvojují domýšlivý postoj – nám se nemůže nic stát. Takový postoj je mezi křesťany až příliš běžný. Samolibě si sedíme ve svých bezpečných kostelních lavicích a děláme na

satana dlouhý nos – věříme, že když jsme jednou znovuzrození, tak se nás nemůže dotknout. Tento postoj ovšem nemá biblický základ a otevírá nepříteli prostor k útoku.

⁸ *Bud'te střízliví! Bud'te bdělí! Váš protivník, d'ábel, obchází jako ,lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil.*

⁹ *Vzepřete se mu, zakotvení ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy.*

1. Petřův 5,8-9

⁸ *Podobně i tito blouznivci poskvřňují své tělo, žádnou autoritu neuznávají, nadpozemským mocnostem se rouhají.*

⁹ *A přece sám archanděl Michael, když se přel s d'áblem o Mojžíšovo tělo, neosmělil se vynést nad ním zatracující soud, ale řekl: „Potrestej tě Hospodin.“*

¹⁰ *Tito se však rouhají tomu, co neznají; a co pudem jako nerozumná zvířata znají, v tom propadají zhoubě.*

Judův 1,8-10

Náš nepřítel je strašný! Toto je jen několik veršů Písma, které nám radí, abychom moc svého nepřítele nepodceňovali a respektovali ji. Jakmile s ním budeme jednat lehkovážně, budeme zranitelní – snadno se dostaneme pod útok a budeme vystaveni kletbám satana a jeho služebníků. Ve své vlastní síle nemůžeme proti satanu obstát. K tomu, abychom proti němu obstáli, nás uschopňuje jedině moc Ježíše Krista. Uděláme dobře, když si to budeme pamatovat!

Probrali jsme již různé kletby, které mohou vstoupit do života křesťanů, když lehkovážně vkročí na satanovu půdu nebo se pokoušejí bojovat s ním, aniž by jim k tomu nejprve dal příkaz náš velitel Ježíš Kristus. Dopouštíme se toho, protože nejsme dostatečně bdělí a nerozpoznáváme moc nepřítele (1. Petřův 5,8-9). Uvedme ještě jeden příklad, jak nás bezstarostnost vůči nepříteli může zavést pod kletbu.

Vypráví Daniel: Navštívil jsem novou hlavní budovu rezervace Skamania jen kousek od města Stevenson ve státě Washington. Šli jsme tam s Rebekou a s naším přítelem, který tam pracoval. Celá tato oblast se nachází pod vládou mocného démonského boha Indiánů zvaného Tsagalala neboli „Ta, která hlídá“. Tvář Tsagalaly je všude. Obchod se suvenýry v této budově nebyl výjimkou. Její tvář byla na utěrkách na nádobí, chňapkách na horké hrnce, tričkách, dřevořezbách, ba dokonce na magnetech na ledničky. Když jsme šli kolem magnetů, natáhl jsem ruku a dotkl se jednoho, který na sobě měl tvář Tsagalaly. Přitom jsem výsměšně poznamenal: „Vidíte? Není tak velká, jak si myslí!“ Šli jsme dál, aniž bychom té poznámce věnovali pozornost.

Do dvou hodin jsem vážně onemocněl. Měl jsem silné bolesti žaludku a začal zvracet. Zvracel jsem celé hodiny. Rebeka s Billem (naším přítelem a pastorem) mě mazali olejem a znovu a znovu se za mne modlili. Měli silný dojem, že příčinou mé nemoci je nějaká kletba, ale vůbec jsme ji nebyli schopni zlomit ani zastavit trápení, jímž mne démoni sužovali. Rebeka si dělala starosti, protože jsem trpěl stále větší dehydrací. Chtěla mě poslat do nemocnice, ale to jsem odmítl. Za pár hodin jsme měli chytit vlak a já jsem ho za žádnou cenu nechtěl zmeškat.

Neustále jsem zvracel. Když vlak vyjel ze stanice a vyvezl nás z té oblasti, Duch svatý ke mně začal promlouvat a ukázal mi, že svým výsměchem a znevažováním jsem Tsagalale poskytl legální

právo mě proklít. Prohřešil jsem se proti Písmu, jak je zapsáno v listu Judově a 1. listu Petrově. Když jsem tento hřích zlořečení vyznal a prosil Pána za odpuštění, mohl jsem ve jménu Ježíše kletbu Tsagalaly zlomit. Pak jsem všem démonům spojeným s touto kletbou ve jménu Ježíše přikázal, aby ode mne ihned odešli. Hned jsem přestal zvracet. Byl jsem slabý a dehydratovaný, ale jakmile kletba byla zlomena, rychle jsem se zotavoval.

Jídlo obětované modlám

S jídlem obětovaným modlám se snad nesetkáme v Americe, ale v jiných zemích ano. Zejména v Asii to může být dosti závažný problém. Když o tom mluvíme, musíme si nejprve povšimnout některých výroků v Písmu, které mnohé křesťany matou. V knize Zjevení se Ježíš obrátil na určité církve a řekl jim:

¹⁴ (Církvi v Pergamu) *Ale mám málo proti tobě, že tam máš ty, kteříž drží učení Balámovo, kterýž učil Baláka pohoršení klásti před obličejem synů Izraelských, aby jedli modlám obětované a smilnili...*

¹⁶ *Čiň pokání...*
Zjevení 2,14.16 (BK)

²⁰ *Ale mám málo proti tobě, že necháváš ženy Jezábel, která se býti praví prorokyní, aby učila a svozovala služebníky mé, aby smilnili a jedli modlám obětované.*
Zjevení 2,20 (BK)

Proč sám Ježíš káral tak přísně tyto křesťany, že jedli modlám obětované? Matoucí je, že apoštol Pavel naproti tomu napsal:

²⁵ *Jezte všechno, co se prodává v masných krámech, a pro své svědomí se nepotřebujete na nic ptát.*

²⁶ *„Hospodinova je země i její plnost.“*

²⁷ *Pozve-li vás někdo z nevěřících a chcete tam jít, jezte všechno, co vám předloží, a pro své svědomí se na nic neptejte.*

²⁸ *Kdyby vám však někdo řekl: „Toto bylo obětováno božstvům“ [modlám – BK], nejezte kvůli tomu, kdo vás na to upozornil, a pro svědomí –*

²⁹ *– nemyslím vaše svědomí, nýbrž svědomí toho druhého. Proč by moje svoboda měla být souzena cizím svědomím?*

³⁰ *Jestliže něco přijímám s vděčností, proč mám být odsuzován za to, zač vzdávám díky?*

³¹ *Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno číňte ke slávě Boží.*

³² *Nebud'te kamenem úrazu ani Židům, ani Řekům, ani církvi Boží.*

1. Korintským 10,25-32

Jak tyto rozdílné výroky Písma smíříme? Musíme se také podívat na to, co Pavel napsal na toto téma Timoteovi:

¹ *Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odpadnou od víry a přidrží se těch, kteří svádějí démonskými naukami,*

² *jsou pokrytci, lháři a mají vypálen cejch na vlastním svědomí.*

³ *Zakazují lidem ženit se a jíst pokrmy, které Bůh stvořil, aby je s děkováním požívali ti, kdo věří a kdo poznali pravdu.*

⁴ *Neboť všechno, co Bůh stvořil, je dobré a nemá se zavrhovat nic, co se přijímá s díkyvdáním.*

⁵ *Vždyť je to posvěceno Božím slovem a modlitbou.*

1. Timoteovi 4,1-5

Když čteme tyto oddíly poprvé, může se nám zdát, že si protirečí. Avšak není tomu tak. Bůh nelže ani si neprotirečí (viz Numeri 23,19 a Žalm 89,35). Abychom pochopili, co chce říci, musíme se podívat do Starého zákona:

¹² *Dej si pozor, abys neuzavíral smlouvu s obyvateli té země, do které vejdeš, aby se nestali uprostřed tebe léčkou.*

¹³ *Proto jejich oltáře poboříte, jejich posvátné sloupy roztrháte a jejich posvátné kůly pokácíte.*

¹⁴ *nebudeš se klanět jinému bohu, protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je Bůh žárlivě milující.*

¹⁵ *Neuzavřeš smlouvu s obyvateli té země. Budou se svými bohy smilnit a svým bohům obětovat a tebe pozvou, abys jedl z jejich obětního hodu.*

Exodus 34,12-15

Jídlo obětované modlám je možno požívat dvojnásobným způsobem – vskutku se zúčastnit obětního obřadu, při němž pozvaný stolovník vzdává čest danému bohu a klaní se mu, anebo požívat jídlo, které předtím bylo sice obětováno modle, ale požívání se děje odděleně od oběti. Toto jídlo pak není součástí uctívání či klanění se nějakému bohu. Za Pavlových časů maso prodávané na tržišti většinou pocházelo ze zvířat, která byla obětována různým modlám. Danému bohu byla věnována pouze část masa ze zvířete. Zbytek se prodával na tržišti. Lidé, kteří si toto maso koupili a jedli je, se na rituální oběti nijak nepodíleli.

Složitější to bude, když člověk přijde k někomu do domu jako host a jí tam. V mnoha náboženstvích se každý den první porce jídla, někdy dokonce každého jídla, klade před sochu konkrétního boha jako oběť tomuto bohu. Apoštol Pavel tu činí jasný rozdíl: pokud vstoupí do takového domu, pak se takové oběti neúčastní. Nejprve za jídlo poděkuje a potvrdí, že toto jídlo a vše na zemi pochází od jeho Boha, jediného pravého Boha Stvořitele. Proto v 1. listu Timoteovi píše, že veškeré jídlo se posvěcuje díkyvdáním a Božím slovem.

Když Ježíš káral křesťany, kteří se podíleli na konzumaci jídla obětovaného modlám, poukazoval na hřích kompromisu, jak je popsán v již citovaném oddílu z Exodu 34. V tomto případě Bůh varoval syny Izraele, aby se nepodíleli na obětním rituálu vzdávajícím čest a úctu démonským bohům. Bůh je upozornil, že tím by se vlastně nechali vlákat do léčky – aby uzavřeli smlouvu s pohany, jenž tyto obřady konají, a s jejich démonskými bohy. Takovéto jednání přináší dodnes prokletí do života člověka, který se na tom podílí.

Příliš mnoho křesťanů si myslí, že mohou dělat kompromisy. Že mohou sloužit Ježíši a zároveň se účastnit pohanských obřadů. Tak to nemá být! Tito lidé se bojí vyznat, že jsou oddaní Kristu a slouží jemu. Snaží se vyhnout pronásledování a zavržení, jež takovéto vyznání nutně vyvolá.

To může být závažným problémem například v Asii a Africe. Pokud se zde lidem přicházejícím ke Kristu nedostane jasného vyučování, budou se snažit žít jako křesťané a zároveň si to nerozházet s rodinou a kmenem. Nadále budou nosit fетиše a pít různé bylinné směsi namíchané kmenovými šamany. Přicházejí do domovů svých rodin a spolu s nimi jedí jídlo, které bylo obětováno démonským bohům dané rodiny. Nijak nedají najevo, že se na takové oběti nehodlají podílet. Tímto kompromisem se dostávají pod prokletí.

Nenávist, žárlivost a nezkontrolovaný jazyk

Kletbu lze často vyslat prostě tím, že ji vyslovíme. Děje-li se to cílevědomě, je to obvykle práce člověka, který se zapletl do magie. Avšak mnohokrát padají do hříchu křesťané a vyslovují kletby, aniž by si to uvědomovali.

³⁶ *Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu.*

³⁷ *Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen.*

Matouš 12,36-37

¹⁵ *Kdokoliv nenávidí svého bratra, je vrah – a víte, že žádný vrah nemá podíl na věčném životě.*

1. Janův 3,15

⁶ *Polož si mě jako pečeť na srdce, jako pečeť na své rámě, neboť láska je silná jako smrt, žárlivost krutá jako hrob; její plameny jsou plameny ohně, plamen nejprudší.*

Píseň Šalomounova 8,6 (český překlad NKJV)

⁶ *I jazyk je oheň. Je to svět zla mezi našimi údy, poskvřňuje celé tělo a ničí celý náš život, sám podpalován pekelným plamenem.*

⁷ *Všechny druhy zvířat i ptáků, plazů i mořských živočichů mohou být a jsou kroceny člověkem,*

⁸ *ale jazyk neumí zkrotit nikdo z lidí. Je to zlo, které si nedá pokoj, plné smrtonosného jedu.*

⁹ *Jím chválíme Pána a Otce, jím však také proklínáme lidi, kteří byli stvořeni k Boží podobě.*

¹⁰ *Z týchž úst vychází žehnání i proklínání. Tak tomu být nemá, bratří moji.*

Jakubův 3,6-10

Z prvního uvedeného oddílu Písma vidíme, že Bůh nás činí zodpovědnými za každé slovo, které vyřkeme. Naše slova jsou důležitá! Z dalšího oddílu vidíme, že jestliže někoho nenávidíme, jsme v Božích očích jako vrah. Naše nenávist dovoluje démonům osobu, kterou nenávidíme, trápit. Naše nenávist se stává prokletím. Vybavuji si lidi, kteří byli sužováni všemožnými neštěstími a nemocemi – protože je někdo velice nenáviděl. Cesta k vítězství v takovém případě často spočívá v tom, že nenáviděný člověk tomu, kdo ho nenávidí, prostě odpustí, a pak všechny vyslané kletby zlomí. Nakonec je třeba poprosit Pána o zvláštní ochranu proti každé nenávisti do budoucna.

Z Písne Šalomounovy vidíme, že právě tak zhoubná je žárlivost. Žárlivost rozhodně vyvolává nenávist. Prudký plamen žárlivosti může vést k vyřčení kleteb proti člověku, který je předmětem žárlivosti. Proto Písmo kategoricky vyžaduje, abychom druhým odpouštěli. Dáme-li ve svém srdci prostor nenávisti a žárlivosti, není v nás ovoce věčného života. Ba co více, můžeme se provinit tím, že na člověka, jehož nenávidíme, uvalujeme prokletí.

Musíš si také uvědomit, že dovolíš-li, aby ve tvém srdci přebývala žárlivost, hořkost nebo nenávist, dostáváš se pod Boží prokletí, prokletí zhouby. Musíme být rychlí k tomu, abychom z takových hříchů činili pokání a abychom těm, kteří nám ublížili, odpustili.

Citovaný oddíl z Jakubova listu zdůrazňuje, kolik zlého lze vyvolat mluveným slovem. Jestliže někdo řekne: „Ať umřeš!“, měl bys tuto kletbu ve jménu Ježíše ihned zlomit. Takovýto výrok otevírá dveře démonům, aby na dotyčného uvalili kletbu s cílem přivodit mu smrt. Drazí bratři a sestry, dávejte si pozor, abyste nevynášeli negativní a zraňující výroky. Buďte také pohotoví k tomu, abyste kletbu každého výroku proti vám zlomili. Nepřijímejte ji.

¹⁴ *Usilujte o pokoj se všemi a o svatost, bez níž nikdo nespatří Pána.*

¹⁵ *Dbejte na to, ať nikdo nepromešká Boží milost; ať se nerozbují nějaký jedovatý kořen, který by nakazil mnohé.*

Židům 12,14-15

Hořkost náš život znesvěcuje. Otevírá jej útoku satana a způsobuje také, že satan může útočit na lidi kolem nás. Hořkost může způsobit destrukci celých sborů a mnoha lidí. Přináší prokletí nejen tomu, kdo ji působí, ale také těm, kteří jsou jeho hořkostí zasaženi.

Chodme před Pánem pokorně v mírnosti a moudrosti a dávejme si pozor na každé své slovo. Pamatujme, že z každého slova budeme muset skládat účty před Kristovým trůnem.

Okolnosti, které nemůžeme ovlivnit

Když cestujeme nebo se dostaneme do prostředí, které nemůžeme ovlivnit (jako na pracovišti), musíme být obzvlášť ostražití vůči kletbám, jež na nás mohou být uvaleny okolnostmi, které jsou mimo naši kontrolu. Tomu jsem se naučila, když jsem nedávno cestovala na Pobřeží slonoviny v Africe. Křesťané, kteří nás sem přivezli, nám zařídili pobyt v nádherném hotelu na pláži. Cesta do hlavního města Abidjanu nám trvala 36 hodin. Byli jsme tou cestou tak unaveni, že po příjezdu jsme sotva doklopýtali do hotelového pokoje a padli do postele.

Ráno jsem se sprchovala, zatímco Daniel ještě v polospánku ležel v posteli. Myslel si, že sedím na kraji postele. Otevřel oči a chtěl mi něco říci, ale já tam nebyla. Domníval se, že se mu to pouze zdálo, protože byl vyčerpán. Museli jsme se rychle obléci a opustit pokoj, protože jsme měli nabitý program.

Až večer jsme si mohli pokoj prohlédnout. Na stěně v hlavách našich postelí visela velká tkaná tapiserie. Do ní byly vetkány africké postavy. Hned jsme poznali, že jsou zpodobněním démonských bohů. Malba na protější stěně byl akvarel znázorňující nějaký africký kmen, jak právě vykonává slavnostní rituál. Oba výtvoři byly legální půdou pro demony. Hned jsem šla ke svému zavazadlu a hledala lahvičku s olejem, kterou si obvykle bereme na cesty. Když jsme ve spěchu opouštěli dům,

zapomněla jsem si ji zabalit. A tak jsme ten pokoj nemohli pomazat. Modlili jsme se a ve jménu Ježíše jsme démony na tu noc svazovali.

Za chvíli, když jsme seděli na posteli a připravovali se na další den, jsem jasně pocítila, že blízko mých nohou se cosi posadilo, a přece nic nebylo vidět. Řekla jsem to Danieli a on si vzpomněl na tu příhodu ráno. Nepochybovali jsme, že oním vetřelcem je nějaký démonský duch. Ihned jsem ho ve jménu Ježíše pokárala a přikázala mu odejít. V žádném případě jsem nechtěla, aby nám na konci postele seděl démon! Ale neodešel. Chápete, nemusel. Měl právo v té místnosti být.

Byla to hrozná noc. Démoni nás otravovali a nenechali nás spát. Pán byl laskavý a nedovolil, aby nám ublížili, ale celou noc nás obtěžovali. Ráno jsem nejprve požádala pastora, jehož jsme byli hosty, aby mi poskytl trochu oleje. Pokoj jsme pomazali, zvláště tapiserii a akvarel, a démonské duchy, kteří byli s těmito díly spjatí, svázali. Bylo jasné, že jsme ta díla nemohli z pokoje odstranit ani je zničit. V nejlepším případě jsme je mohli pomazat, poprosit Pána, aby je zapečetil, a démony svázat. To bylo řešení – aspoň jsem si to myslela.

Během pobytu se u mne vyvinul fyzický problém. Uvědomila jsem si, že jsem pod těžkým démonickým útokem, ale nedařilo se mi získat vítězství. Modlila jsem se a prosila Pána, aby mi ukázal, proč jsem se s touto situací nemohla vypořádat.

Koncem týdne za námi přišla naše hostitelka a krátce se zdržela. Už předtím jsem s ní o té tapiserii mluvila a ona ji chtěla vidět. Jakmile se na ni podívala, řekla: „Ach, to je Poro. To je mocný bůh kmenů na severu Pobřeží slonoviny.“

Poprosila jsem ji, aby nám o něm něco řekla. Mnoho toho nevěděla. Ale něco přece: Poro je známý svou nenávistí k ženám. Nenáviděl ženy tak, že na každou ženu, která se odvážila naň nebo na jeho zobrazení pohlédnout, byla ihned uvalena kletba smrti. Proto tyto severní kmeny Pora vůbec nezobrazují, neboť ženy, jež na něj pohlédnou, zemřou. Jak zvláštní, že v jižní části tohoto národa právě obraz Pora umisťují do hotelových pokojů, aby ho všichni viděli!

Že postavy vetkané do tapiserie jsou démonští bohové, toho jsem si hned všimla, ale nikdy mně nenapadlo, že budu prokleta jen pro to, že se na ni podívám! Pán to řídil tak, aby sestra přišla za námi do pokoje a o Porovi nám řekla. Tato kletba byla zdrojem mých fyzických problémů. Když jsem z pokoje vycházela naposledy, převzala jsem nad Porovou kletbou smrti autoritu a ve jménu Ježíše Krista ji zlomila. Pak jsem ve jménu Ježíše všem démonským duchům spojeným s tímto prokletím přikázala, aby mě navždy opustili. Okamžitě jsem se cítila lépe, a když jsem přijížděla domů, bylo mi už dobře.

Nikdy jsem nepomyslela, že by kletba mohla být spojena s pouhým pohledem na obraz. Teď budu při našich cestách opatrná a místo, kde budeme pobývat, si vždy nejprve prohlédnu. Budu také pamatovat na to, abych všechny kletby, které mohou být spojeny s těmito zobrazeními nebo s pohledem na ně, zlomila.

Zejména my křesťané musíme být na cestách ostražití. Všechna náboženství jiných zemí jsou démonická. Ve jménu Ježíše Krista máme nad démony moc, ale chceme-li žít vítězně, musíme na jejich přítomnost a taktiku rychle reagovat. Jako v mém případě v Africe. Démoni zřejmě neměli legální právo mě proklít nebo trápit, ale stejně se o to pokusili. Takovéto kletby je jednoduché lámat, ale je třeba, abychom to **dělali**.

Když jsme nedávno na jednom semináři vyučovali principům lámání kleteb, někteří posluchači nám vyličili pozoruhodný případ, kdy zdroj destruktivních kleteb byl zcela mimo jejich kontrolu. Byli to křesťané – veteráni války ve Vietnamu. Upozornili na statistiku, že od konce války ve Vietnamu byl počet veteránů, kteří spáchali sebevraždu, vyšší než počet všech vojáků zabitých v akci. Vietnamská válka byla zvláštní tím, že téměř všichni vojáci, kteří se vrátili domů, měli sklon k sebevraždě. Proč?

Tito křesťanští veteráni mi vyprávěli, že pokaždé, když přistávala letadla přivázející do boje další vojenské jednotky, stáli na konci přistávací dráhy buddhističtí mnichové a prováděli zařikávání s cílem uvalit na každého přijíždějícího vojáka prokletí zhouby. Hovořila jsem pak s řadou dalších veteránů z Vietnamu. Každý si ty mnichy pamatoval. Hrůzné statistiky svědčí, jak mocné tyto kletby jsou.

Jsi veteránem války ve Vietnamu? Pak je třeba, abys všechny kletby zhouby, které na tebe uvalili oni mnichové, zlomil. Je třeba, abys uplatnil autoritu, jež je ti dána v Kristu, a všem démonům spojeným s těmito kletbami ve jménu Ježíše přikázal, aby z tvého života navždy utekli. Upozorni své přátele veterány, aby učinili totéž.

Porušení slibů daných Bohu

My křesťané bereme sliby na lehkou váhu. V Božích očích je slib něco velmi vážného. Podívejme se na následující oddíl Písma:

¹ *Ústa spěšně neotvírej, neukvapuj se v srdci, když máš pronést slovo před Bohem; vždyť Bůh je na nebi a ty na zemi, tak ať jsou nemnohá tvá slova.*

² *Po mnohé lopotě přichází sen; hlupák se ozývá mnoha slovy.*

³ *Ty, když se zavážeš Bohu slibem, splň jej bez meškání, neboť v hlupácích nemá Bůh zalíbení. Co slíbíš, to splň!*

⁴ *Lépe je, když neslibuješ, než když slíbíš a nesplníš.*

Kazatel 5,1-4

Zavázal ses Bohu nějakým slibem a nesplnil jej? To bývá v životě křesťana často zdrojem velkých problémů. Nemůžeš jít s Pánem kupředu, dokud sliby, jimiž ses Bohu zavázal, nesplníš. Porušené sliby dávají satanu legální právo k útoku.

Mnoho lidí se zavazuje Bohu, že když je uzdraví, budou mu do konce života sloužit. Potom – když jsou zdraví – na Boha zapomenou. Takovýto hřích přivádí člověka pod Boží prokletí.

Popros Ducha svatého, aby prozkoumal tvůj život a ukázal ti, zda vůči Bohu nemáš nějaké nesplněné sliby. Pak pospěš je splnit!

Osmá kapitola

Jak jednat se zlodějem

Ať už se nám to líbí nebo ne, pravda je, že když přijmeme Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, jsme vrženi do boje proti satanu. Povolání do Boží armády se nemůžeme vyhnout. Boží slovo prohlašuje:

⁹ *Vy jste však ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu', abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.*

Bůh nás povolal ze tmy. Vládcem této tmy je satan. Nelíbí se mu, když jeho říši opouštíme a chceme sloužit našemu úžasnému Pánu Ježíši Kristu! Proto nás Bůh varuje a dává nám následující pokyny:

⁸ *Bud'te strážliví! Bud'te bdělí! Váš protivník, d'ábel, obchází jako ,lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil.*

⁹ *Vzepřete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí tímž utrpením jako vy.*

1. Petřův 5,8-9

⁷ *Podříd'te se tedy Bohu. Vzepřete se d'áblu a uteče od vás.*
Jakubův 4,7

Od tohoto boje není žádný křesťan osvobozen. Žel, mnozí si myslí, že když si dají pozor, tak se tomu vyhnou. Myslí si, že stačí o tomto boji nemluvit a nic o něm nezjišťovat. Avšak Boží slovo ukazuje, že takovéto uvažování je nesprávné. A protože nemáme jinou volbu než s nepřítelem bojovat, učme se od Pána, jak ho přemáhat.

Pán nás v posledních dvou letech vyučoval o několika mimořádně mocných zbraních, které máme k dispozici. Když jsme se o nich dozvěděli a začali je používat, prožívali jsme pozoruhodná vítězství. O tom se s vámi chceme sdílet – v této kapitole Daniel a pak ještě v poslední kapitole Rebeka.

V listopadu 1994 jsme s Rebekou sloužili v Kostarice. Jeden den mě Pán probudil dříve, asi ve 4 hodiny. Duch svatý mi řekl, abych vstal, vzal si bibli a přečetl 10. verš z Jana 10. „Pane, nepotřebuji bibli,“ stěžoval jsem si. „Umím ten verš nazpaměť.“ Postel byla pohodlná a Rebeka ještě spala. Sám jsem byl ospalý a po vstávání jsem netoužil.

„Tak výborně, cituj!“ odpověděl Pán. Samozřejmě, že jsem si nemohl vzpomenout ani slovo. Tak jsem rychle vstal. Otevřel jsem bibli a četl:

¹⁰ *Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.*
Jan 10,10

„Kdo je ten zloděj?“ zeptal se Pán.

„Satan,“ odvětil jsem.

„Správně. Teď najdi Lukáše 10,19,“ zněla odpověď. Tentokrát jsem se podrobil bez reptání.

¹⁹ *Hle, dal jsem vám moc šlapat po hadech a štírech a po veškeré síle nepřítele, takže vám v ničem neuškodí.*

Lukáš 10,19

„Kdo je ten nepřítel?“ zeptal se Pán.

„Satan,“ odvětil jsem zase.

„Správně. A komu jsem dal moc nad satanem?“

„Tvým učedníkům,“ zareagoval jsem.

„A kdo jsou moji učedníci?“ žádal vysvětlení.

„No, prvních dvanáct – to byli tvoji učedníci, ale dnes jsou tvými učedníky také všichni opravdoví křesťané,“ odpověděl jsem.

„Přesně tak!“ Potom mi Pán řekl, abych vyhledal Římanům 8.

¹⁶ *Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.*

¹⁷ *A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.*

Římanům 8,16-17

Pán mi řekl, že ho unavuje, když se jeho děti chovají jako zpráskaná štěňata. My křesťané jsme spoludědicové s Kristem! Je na čase, abychom podle toho začali jednat. Bůh nám skrze Ježíše Krista dal veškerou moc nad satanem a jeho říší. Potíž je v tom, že většina křesťanů tuto moc neuplatňuje a nadále žijí jako poražení. Proto jsou církve slabé a evangelium se nešíří, jak by mělo.

Pak mě Pán vedl, abych se obrátil ke knize Přísloví.

¹⁰ *Nepohrdá se zlodějem, že kradl, aby se nasytil, když měl hlad.*

¹¹ *Je-li však přistižen, nahradí to sedmeronásobně, dá všechnen majetek svého domu.*

Přísloví 6,30-31

„Kdo je ten zloděj?“ zeptal se Pán.

„Satan!“ odpověděl jsem. „Pane, už ses mě ptal tolikrát. Já vím, že ten zloděj je satan!“ odvětil jsem poněkud podrážděně.

„Tak proč podle toho nezačneš jednat?“ otázal se Pán. „To je ta potíž s mým lidem. Satan je okrádá a oni přicházejí plakat ke mně. Po mně chtějí, abych jim nahradil, co jim ukradl satan. Já jsem je neokradl, já nikdy nikoho neokrádám, ale oni to všechno svalí na mne. A co je horší, můj lid očekává, že jim to všechno nahradím.“

„Dobrá,“ odpovídal jsem zvolna, stále si nejsem jist, co po mně Pán chce.

„Danieli,“ řekl Pán, „poslal jsem svého Syna na zem, abyste měli nad satanem moc. Ježíš ti řekl, že ti dal nad satanem veškerou moc. Moji služebníci, kteří psali Bibli, ti stále připomínají, že jsi spoludědicem s mým Synem. Máš postavení, v němž máš nad satanem vládnout. Pořád mi říkáš, že víš, že tím zlodějem je satan. Teď byl odhalen – nebo to aspoň říkáš. Nuže, povstaň a přikáž mu, aby ti vše, co ti ukradl, sedmeronásobně vrátil!“

Tu mi to došlo. Samo sebou – je to tak prosté, ale my si často neuvědomujeme, jaké máme v Kristu postavení. Ježíš nám, svým služebníkům, dal veškerou moc nad satanem a jeho říší.

S autoritou přichází také zodpovědnost. Čas, který nám byl dán zde na zemi, máme využít k šíření evangelia, ale také k tomu, abychom se naučili vládnout s Kristem jako jeho spoludědicové. Je to naše zodpovědnost, abychom zde na zemi vládli nad satanem! Je to naše zodpovědnost přikázat tomu zloději, aby vrátil, co nám ukradl. Pán nás neokradl – byl to satan. Boží lid tráví čas tím, že volá k Bohu, aby jim vrátil, oč byli okradeni, a přitom to je na nich samých, aby ve jménu Ježíše převzali nad zlodějem autoritu a přiměli ho vrátit, co ukradl – sedmeronásobně!

Rebeka se to ráno probudila, právě když jsem satanu rozhodně přikazoval, aby sedmeronásobně vrátil vše, co mi ukradl.

Podívejme se na tento princip blíže. K tomu je třeba, abychom se vrátili na počátek, do doby stvoření:

²⁶ *I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“*

²⁷ *Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.*

²⁸ *A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plod'te a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“*
Genesis 1,26-28

Jak víme, Adam a Eva zhřešili, a tím předali vládu nad sebou satanu. Bůh se však lidí nevzdal. Dokonce když vynášel soud nad Adamem a Evou, zaslíbil Mesiáše, který jednoho dne přijde a obnoví vládu lidí nad satanem (Genesis 3,14-16). Bůh si vzbudil vyvolený lid, skrze něhož pak poslal Mesiáše, Ježíše Krista. Tomuto lidu, potomkům Abrahama, Bůh slíbil, že když ho budou poslouchat, dá jim vládu nad satanem a nad jejich zemí. Nakonec je uvedl do zaslíbené země Kanánu a dal jim ji do vlastnictví.

Autoritu, kterou Bůh dal člověku, vyjádřil David souhrnně takto:

⁵ *Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš?*

⁶ *Jen maličko jsi ho omezil, že není roven Bohu, korunuješ ho slávou a důstojností.*

⁷ *Svěřuješ mu vládu nad dílem svých rukou, všechno pod nohy mu kladeš.*
Žalm 8,5-7

Satana* stvořil Bůh. Je součástí díla jeho rukou. Proto nad ním máme vládnout.

---

* Bůh stvořil Lucifera; teprve vzpourou proti Bohu se z něj stal satan, tj. protivník (pozn. překl.).

V plnosti času přišel na tuto zem Ježíš Kristus. V 1. Korintským 15,45-49 se mluví o Ježíši jako o druhém či posledním Adamovi. To proto, že přišel na tuto zem a chodil po ní jako druhý člověk bez hříchu. Pamatujme, že před pádem byl Adam bez hříchu. Po jistý čas chodil po zemi bez hříchu, ale

potom padl. Ježíš nepadl nikdy! Byl zcela bez hříchu. Šel na kříž, aby zaplatil za náš hřích a aby nám získal konečné vítězství nad satanem. Po své smrti a vzkříšení Ježíš svým učedníkům řekl:

¹⁸ *Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.*
Matouš 28,18

Haleluja! Co by člověk nikdy nedokázal, to pro nás učinil Bůh. Ježíš Kristus znovu získal, oč člověk přišel v zahradě Eden. Důsledkem je, že nám dal moc ve svém jménu. Podívejme se, co Ježíš řekl v následujících verších:

¹⁹ *Hle, dal jsem vám moc šlapat po hadech a štírech a po veškeré síle nepřítele, takže vám v ničem neuškodí.*

²⁰ *Ale neradujte se z toho, že se vám podrobují duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.*
Lukáš 10,19-20

¹⁷ *Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět demony...*
Marek 16,17

Je jasné, že satan a démoni nám jsou skrze jméno Ježíše Krista podřízeni. Ale to není vše. Bůh nám dal daleko více. Nyní jsme spoludědici s Ježíšem! Máme vládnout.

¹⁶ *Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.*

¹⁷ *A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy (oslavení – BK).*
Římanům 8,16-17

Jak máme být spolu s Kristem oslaveni? To je div a tajemství, plán, který Bůh měl od počátku. Pavel to vysvětluje dále:

⁸ *Mně, daleko nejmenšímu ze všech svatých, byla dána ta milost, abych pohanům zvěstoval nevystižitelná Kristova bohatství.*

⁹ *A vynesl na světlo smysl tajemství od věků ukrytého v Bohu, jenž vše stvořil:*

¹⁰ *Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církev dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost.*
Efezským 3,8-10

Povšimněte si prosím, že Boží moudrost a jeho věčný plán mají být oznámeny satanově říši skrze nás, církev. Jaký je to vlastně plán? Takový, že se máme stát nejen služebníky Ježíše Krista, ale také jeho spoludědici. Jsme královská rodina!

⁹ *Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu, abyste hlásali mocné skutky toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světa.*
1. Petrův 2,9

¹¹ *Věrohodné je to slovo: Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním i žít.*

¹² *Jestliže s ním vytrváme, budeme s ním i vládnout. Zapřeme-li ho, i on nás zapře.*

¹³ *Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.*

2. Timoteovi 2,11-13

⁵ *Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás obmyl od hříchů*

⁶ *a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce – jemu i sláva a moc na věky věků. Amen.*
Zjevení 1,5-6

¹⁶ *Na plášti a na boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.*
Zjevení 19,16

Kdo jsou ti králové a pánové? To jsme my! V Kristu Ježíši jsme byli učiněni králi v Božím království. Bůh se rozhodl předat i nám vítězství, které vybojoval Ježíš na kříži. Co dělá král? Vládne. Písmo jasně říká, že cílem vlády, kterou ustanovil Bůh, je vládnout nad zlem. K tomu je tu král. Podívejme se na následující oddíl Písma:

¹ *Neboť není moci, leč od Boha. Ty, které jsou, jsou zřízeny od Boha,*

² *takže ten, kdo se staví proti vládnoucí moci, vzpírá se Božímu řádu. Kdo se takto vzpírá, přivolává na sebe soud.*

³ *Vládcové nejsou přece hrozbou tomu, kdo jedná dobře, nýbrž tomu, kdo jedná zle. Chceš, aby ses nemusel bát vládnoucí moci? Jednej dobře, a dostane se ti od ní pochvaly.*
Římanům 13,1-3

Velmi ubohý je král, který nedokáže vládnout nad zlodějem ve své zemi! Proto řekl Ježíš svým učedníkům – i nám – že ve svém jménu nám dal veškerou moc nad nepřítelem. Jsme součástí Krista, jeho těla. Ježíš Kristus je hlava a my jsme jeho tělo (1. Korintským 12,12-31). Jako hlava dává Kristus tělu ve svém jménu moc vládnout nad satanem a jeho říší. Proto máme zodpovědnost, abychom tuto autoritu přijali a s tímto zlodějem, satanem, jednali. To mi ukázal Pán tu noc v Kostarice. My, Boží lid, máme přimět zloděje, aby vrátil, co ukradl. Zde na zemi procházíme průpravou, abychom byli králi a vládci. Jestliže nad tímto zlodějem nevládneme, pak králové nejsme.

Lenost – otevřené dveře pro zloděje

Žel, my králové až příliš často dáváme satanu legální právo nás okrádat – skrze hřích. Čím k tomu dáváme zloději nejčastěji příležitost? Jednou z těchto oblastí jsou žádosti naší hříšné přirozenosti, zejména naše lenost. Vraťme se ještě jednou ke Genesis – k pádu Adama a Evy – a podívejme se, jaký soud jim pro to Bůh uložil. K Božímu soudu nad člověkem patřilo, že od toho dne bude muset ke své obživě pracovat.

¹⁷ *Adamovi řekl: „Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý život z ní budeš jíst v trápení.“*
Genesis 3,17

Proti tomuto Božímu soudu se člověk dodnes bouří. Tím znovu a znovu dává satanu právo ho okrádat. Člověk sám sebe přivedl pod prokletí. Jak? Tím, že odmítá lopotit se, prostě řečeno pracovat. Bereš sociální podporu? Žiješ z vládních darů nebo z dotací pro chudé? Pak se nacházíš pod prokletím, protože tvé jednání je neposlušností vůči Bohu!

⁶ *Přikazujeme vám, bratří, ve jménu Pána Ježíše Krista, abyste se stranili každého bratra, který vede zahálčivý život a nežije podle naučení, která jste od nás převzali.*

⁷ *Sami přece víte, jak máte žít podle našeho příkladu. My jsme u vás nezaháleli*

⁸ *ani jsme nikoho nevyjídali, ale ve dne v noci jsme namáhavě pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž.*

⁹ *Ne že bychom k tomu neměli právo, ale chtěli jsme vám sami sebe dát za příklad, abyste se jím řídili.*

¹⁰ *Když jsme u vás byli, přikazovali jsme vám: Kdo nechce pracovat, ať nejl!*
2. Tesalonickým 3,6-10

Pavel měl k tomuto tématu určitě mnoho co říci. Pamatujte, že příčinou jedné z kleteb, jež spočívaly v Pavlově době na Římské říši, byl blahobyť. Historikové opět a opět uvádějí, že blahobyť byl jedním z hlavních faktorů, které přivodily pád Římské říše. Jestliže dovolíme, aby náš systém sociální péče fungoval dál, pak to povede ke kolapsu Spojených států. Již tak nese velký díl zodpovědnosti za to, že Amerika směřuje k úpadku.

Bůh nám přímo přikazuje, abychom pracovali a vydělávali si na živobytí. Jestliže tak nečiníš, hřešíš! I postižení lidé mohou pracovat, jestliže se k tomu rozhodnou. Je jen velmi málo lidí, kteří by pro nemoc nemohli pracovat – ve srovnání s armádou těch, kteří berou podporu nebo dávky v invaliditě. Podle Božího slova by se o lidi opravdu neschopné práce měla starat církev, ne vláda (viz Marek 14,7 a 1. Timoteovi 5,3.16).

Blahobyť je kletbou předávanou z jedné generace na druhou. Touha vyhnout se práci je stará jako Adam. Je součástí hříšné přirozenosti lidské bytosti. Na nic si člověk nenavykne tak snadno jako na to, když něco dostává zadarmo! Lidé, kteří nechtějí o podporu přijít, nejčastěji argumentují tím, že nemohou najít práci. Nesmysl! Pravda je, že nemohou najít práci za tolik peněz, kolik jim může poskytnout podpora. Řešením je dělat dvě práce. Všimněte si prosím, co řekl apoštol Pavel: *...aniž jsme darmo chleba jedli u koho, ale s prací a s těžkostí, ve dne i v noci dělající, abychom žádnému z vás nebyli k obtížení.* (2. Tesalonickým 3,8 – BK)

Ježíš jasně vyjádřil princip, že v Božím království musí člověk nejprve prokázat věrnost a spolehlivost v malém, než mu bude svěřeno více.

¹⁰ *Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké.*

¹¹ *Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěří to pravé bohatství?*

¹² *Jestliže jste nebyli věrni v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám právem patří?*
Lukáš 16,10-12

²⁰ *Přistoupil ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: ‚Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.‘*

²¹ *Jeho pán mu odpověděl: ‚Správně, služebník dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.‘*
Matouš 25,20-21

V tomto podobenství pak Ježíš jednoho ze služebníků odsoudil, protože byl lenivý.

²⁶ *Jeho pán mu odpověděl: ‚Služebník špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal.‘*

²⁷ *Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří, si vybral s úrokem.*

²⁸ *Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven!*

²⁹ *Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.*

³⁰ *A toho neužitečného služebníka uvrhněte ven do temnot; tam bude pláč a skřipění zubů.‘*
Matouš 25,26-30

⁶ *Pokořte se tedy pod mocnou ruku pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas.*

⁷ *Všechnu ‚svou starost vložte na něj‘, neboť mu na vás záleží.*

1. Petrův 5,6-7

Musíš ve víře udělat první krok. Jdi a pracuj, bez ohledu na to, jak nízké či skrovné zaměstnání to bude. Když to uděláš, pros Boha, aby ti tvou lenost a závislost na podpoře či vládě odpustil – že jsi nečekal na něj. Popros Pána, aby tuto kletbu z tebe sňal. Pak ti Bůh bude ochotný požeňnat lepší práci i vyšším výdělkem.

²⁵ *Žádost lenivého zabíjí jej, nebo nechtějí ruce jeho dělati.*

²⁶ *Každého dne žádostí hoří, spravedlivý pak dává a neskoupí.*
Příslaví 21,25-26 (BK)

Co je charakteristické pro ty části našich měst, kde značná část obyvatel žije na podpoře? Násilí a zločinnost.

Byl jsi lenivý, chodil jsi pozdě do zaměstnání, pracoval jsi jen napůl? Dával jsi často výpověď, protože jsi chtěl něco lepšího – s lepším platem? To každému dalšímu zaměstnavateli ukazuje, že nejsi důvěryhodný. Hádáš se se spolupracovníky? Zapojuješ se do pomluv a žárlíš? Pak dáváš zloději právo, aby tě okrádal! Slovo Boží je jasné:

¹⁶ *Vždyť kde je závist a svárlost, tam je zmatek a kdejaká špatnost.*

¹⁷ *Moudrost shůry je především čistá, dále mírumilovná, ohleduplná, ochotná dát se přesvědčit, plná slitování a dobrého ovoce, bez předsudků a bez přetvářky.*

¹⁸ *Ovoce spravedlnosti sklídí u Boha ti, kdo rozsévají pokoj.*
Jakubův 3,16-18

²² *Otroci, poslouvejte ve všem své pozemské pány, nejen naoko, abyste se jim po lidsku zalíbili, nýbrž ze srdce, v bázni Páně.*

²³ *Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu.*
Koloským 3,22-23

V Božím království není místo pro žárlivost, sváry ani lenost! Každý, koho si Pán mocně používá ve své službě, a komu žehná, je nejprve pilným pracovníkem.

¹⁸ *Pro lenošení se sesouvá krov, pro nečinnost rukou zatéká do domu.*
Kazatel 10,18

Jsme Boží stavbou. Tvoříme část Božího domu (1. Petrův 2,4-5). Jestliže jsme leniví a zahálčiví, dáváme satanu legální právo, aby si v našem životě postavil pevnost. Ztrácíme právo tomuto zloději přikázat, aby nám vrátil, co nám pro naši lenost ukradl.

Můžeme být leniví také v tom, že odmítáme sebekázeň a odmítáme používat talenty a dary, které nám Pán dal. Mnoho lidí ve službě, kterou jim Pán svěřil, selhalo pro svou lenost a nekázeň. Duch svatý nám dává dary, ale musíme si dávat pozor, abychom s nimi věrně hospodařili. To vyžaduje práci!

⁶ *Pro kterouž příčinu napomínám tebe, abys rozněcoval v sobě ten dar Boží, kterýž jest dán skrze vzkládání rukou mých.*
2. Timoteovi 1,6 (BK)

Když jsme vyznali hříchy a změnili svůj život, pak máme právo satanu přikázat, aby nám vrátil, co nám pro naše hříchy ukradl. Ježíš nám dal ve svém jménu autoritu a moc nad tímto zlodějem, avšak musíme nejprve dát svůj život do pořádku – pilně a rychle – protože čas je krátký.

Co ti satan uloupil? Radost? Zaměstnání? Manžela, manželku, děti? Ukradl ti něco, k čemu jsi mu svým hříchem dal legální právo? Jestliže ti satan něco ukradl, pak začni jednat – ve jménu Ježíše převezmi nad zlodějem autoritu a přikaž mu, aby ti to, co ukradl, vrátil! Uvedu praktický příklad z našeho života.

Jednou v pondělí v lednu 1995 jsme měli s Rebekou v plánu letět časně ráno do Mexico City. Ve čtvrtek předtím se strhla hrozná ledová bouře s námrazou, jimiž je Arkansas tak proslulý. Celé dva dny doslova přšel led. Každá větévka byla obalená ledem. Bylo to nádherné, ale také velmi ničivé. V pátek dopoledne vypnul elektrický proud. Žijeme stranou na venkově a náš nejbližší soused je tak půldruhého kilometru od nás. Vodu čerpáme ze studny; bez proudu nemáme světlo, topení, ba ani vodu. Tu noc se velmi ochladilo. V sobotu jsme stále ještě neměli proud, a za dva dny jsme měli odjíždět.

Začínali jsme si dělat starosti. Vyšel jsem ven podívat se, zda nenajdu přerušené dráty, abych pomohl opravářům problém lokalizovat. Když jsem přicházel ke konci našeho 25akrového pozemku,

zjistil jsem, že na jedné borovici se ulomila velká větev a padla přes hlavní přívod proudu, který vede na náš pozemek. Drát nepřetrhla, ale přerazila celý sloup elektrického vedení. Ležel roztříštěný po zemi, jako by byl ze skla. Na sloupu bylo celé naše elektrické vybavení – elektroměr a rozvodná skříň. To vše teď leželo v troskách. Drát ležel dosud nedotčený, připevněný k sraženému sloupu.

Jel jsem 40 kilometrů do nejbližšího města, abych rozvodnému závodu oznámil, co se stalo. Ředitel závodu jen zavrtěl hlavou. „Je mi líto, Danieli,“ řekl, „máme přes 9 000 domácností bez proudu. A vy máte stržený sloup – tak bude to větší práce. Ten sloup vám můžeme opravit nejdříve za týden.“ Řekl mi také, že veškeré vybavení na sloupu patří mně, a je tedy na mně, abych to uhradil. Nepřijdou, dokud to neuhradím, a ten sloup mi budou účtovat. To vše přijde na více než 1000 dolarů. Tolik peněz jsme neměli.

Skličeny jsem se vrátil domů. Máme dvě starší paní – Friedu a Nancy, které bydlí na našem pozemku a pomáhají nám starat se o vše, když jsme pryč. Nemohl bych odejít a nechat je bez proudu. Také jsem měl obavu, že zamrzne a praskne vodovodní potrubí. Ani jsem si neuměl představit, jak vyjdeme s penězi. Vysvětlil jsem situaci Rebece a řekl jí, že prostě bude muset do Mexika beze mne.

„Ale ne, to určitě není Boží vůle,“ odpověděla rozhodně.

„Ale nevidím jinou možnost: prostě nemůžu odejít, když nejde proud a nemáme peníze na tu výstroj,“ namítl jsem.

„Nevím, jak ti to mám říct, ale jsem si jistá, že Boží vůle je, abychom oba do Mexika jeli!“

„Ženské!“ pomyslel jsem si a vrhl se na pohovku. Otravovalo mě to. Prostě nechtějí uznat fakta. Zlobilo mne to. Byl jsem frustrovaný a sklíčený. Nevěděl jsem, že Rebeka s Friedou se mezitím už za mne modlily. Jak jsem tam seděl a vztekal se, tu ke mně promluvil Pán: „Kdo vám vzal ten proud?“

Škubl jsem sebou a napřimil se. No ovšem! Není normální, aby se solidní dřevěný sloup roztříštil na samé kousky. Sloup byl v dobrém stavu a dřevo se prostě netříští jako sklo. Normálně by se přetrhl drát, ale nepřerazil by se sloup. Předtím jsem si myslel, že zlomení sloupu a celou tu škodu způsobil led. Ten proud nám vzal satan – aby nám zabránil v cestě do Mexika.

Vyskočil jsem, vyšel zadem z domu a kráčel k tomu sloupu. Postavil jsem se nad tím roztříštěným sloupem i výstrojí a rozkázal jsem: „Satane! Ve jménu Ježíše Krista, mého Pána, ti přikazuji, abys nám dnes ten proud i elektrickou výstroj vrátil! Ukradl jsi to, tak to vrať! Nic z toho nebudu platit, protože jsi to ukradl ty. Přikazuji ti, vrať to, a to ještě dnes!“

Za dvě hodiny jel po naší cestě ne jeden, ale dva nákladní vozy a za sebou táhly zbrusu nový elektrický sloup. Na opravu elektrické rozvodné skříňe přijely dvě posádky mužů. Vyšel jsem ven a pracoval s nimi. Nejenže postavili nový sloup, ale pomohli mi také opravit celou elektrickou výstroj. Proud naskočil během hodiny.

Když jsme byli hotoví, zeptal jsem se předáka obou posádek: „Jak to, že jste přišli postavit ten sloup dneska? Myslel jsem, že přijdete až za týden.“

„Já fakt nevím,“ odpověděl. „Vůbec jsme neplánovali, že tudy pojedeme – rozhodně ne vyměnit sloup. Ale autorádiem jsem dostal zprávu, že na cestě k vám je nákladňák s partou chlapů a že vezou nový sloup. Prý mám přestat s tím, co právě dělám, a jet sem pomoci s opravou rozvodné skříňe. A tak jsme tady.“

Chvála Pánu! Chápete? Satan nás připravil o proud. Já jsem spoludědic s Ježíšem Kristem. Skrze Ježíše Krista mám nad tímto zlodějem autoritu přimět ho, aby vrátil, co ukradl.

Do Mexika jsme jeli a Pán ta shromáždění velice požehnal. V pátek večer se mi dostalo té výsady sdílet evangelium na sjezdu mladých, kde přes 350 chlapců a děvčat vydalo srdce Kristu. Proto se nás snažil satan tak usilovně zadržet.

Zajímavé bylo, že po návratu z Mexika jsem zajel do rozvodného závodu poděkovat řediteli, že k nám tak rychle poslal muže na opravu té škody. Zmateně zavrtěl hlavou. „Víte,“ řekl, „to je zvláštní. Já jsem těm chlapům vůbec nevolal. Ani se mi nepodařilo zjistit, kdo to tehdy volal.“

Vím, kdo to volal – satan!

Rok nato jsme zase cestovali do Jižní Ameriky. Vyučovali jsme tomuto principu v Kostarice a pak jsme pronajatým autobusem jeli na jih do Panamy. Cestovali jsme s několika lidmi z kostarického sboru. Když jsme se vraceli z Panamy do Kostariky, pár mladých lidí mělo příležitost uplatnit tento princip v praxi.

Mezi těmito zeměmi jsou dva komplexy celnic – jeden panamský a jeden kostarický. Mezi oběma celními úřady je prostor o velikosti asi jednoho činžáku. Ten je zaplněný všelijakými obchůdky. Když jsme čekali u prvního celního úřadu v Panamě, všichni vystoupili z autobusu a nakupovali v těchto obchůdkách mezi hranicemi, protože zboží tu bylo levnější. Pak jsme popojeli kousek dál ke kostarickému celnímu úřadu. Při této příležitosti se dva z našich mladých lidí vrátili a nastoupili do autobusu. Mluvili spolu španělsky. Sedíme v autobuse a čekáme na kostarické celnici, když tu za námi po ulici běží jakási žena. Nastoupila do autobusu, podala těm dvěma mladým nějaké peníze a sotva popadajíc dechu cosi řekla a zase zmizela. Ti mladí se rozesmáli a začali chválit Pána. Ptali jsme se, co se stalo. Tlumočnick nám řekl, že majitel jednoho krámků mladíky ošidil o deset dolarů. Upozornili ho na to, ale on je vyrazil ven. Jak tam stáli na chodníku a hovořili o té situaci, vzpomněli si, čemu jsme je učili – jak jednat se zlodějem. Převzali autoritu nad satanem, tím zlodějem, a ve jménu Ježíše mu přikázali, aby jim vrátil, co jim skrze majitele toho obchodu ukradl. Pak se vrátili do autobusu. Žena, která přiběhla k autobusu, byla manželka majitele obchodu. S omluvou oněch deset dolarů vrátila. Zloděj byl přinucen vrátit, co ukradl!

Od doby, co učíme o tomto mocném nástroji duchovního boje, jsme vyslechli řadu podobných příběhů, které ukazují, jak se lidé skrze Ježíše Krista učí být králi a jak nad tímto zlodějem vítězí.

Devátá kapitola

Odvolací soud

A nakonec je třeba, abych vám pověděla o Danielově minulosti, o našem manželství a o tom, co jsme spolu prožili. Nejprve ovšem musíme vyjít z poznání, že pro všechno v našem životě určil Bůh vhodný čas.

¹ *Všchno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas:*

² *Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat;*

³ *je čas zabíjet i čas léčit, čas bořit i čas budovat;*

⁴ *je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas poskakovat;*

⁵ *je čas kameny rozhazovat i čas kameny sbírat, čas objímat i čas objímání zanechat;*

⁶ *je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat;*

⁷ *je čas roztrhávat i čas sešívát, čas mlčet i čas mluvit;*

⁸ *je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje.*

Kazatel 3,1-8

Daniel i já jsme prožili různá období, stejně jako každý muž, žena a dítě na této zemi, ať křesťan či nekřesťan. Do života každého z nás přicházejí i období utrpení a zármutku. Satan se bude snažit tato období prodloužit a podržet nás v trápení a rezignaci, ale Boží vůle je, abychom vždy znovu vstoupili do období radosti a zdaru. Důležité je, jak těmito obdobími projdu. Čemu se naučím? Tím nás Bůh učí mnoha cenným lekcím.

Před pěti a půl lety způsobil Pán zázrak a dal do mého života velké požehnání – mého manžela Daniela. Naučili jsme se důležitým lekcím, avšak k tomu vám musím povědět něco o jeho minulosti a o tom, jaká dobrodružství jsme spolu prožili po našem sňatku.

Daniel se narodil do velmi zámožné židovské rodiny. Jeho otec byl bankéř z okruhu mezinárodních bankovních společenství. Jeho rodina nepatřila k ortodoxním Židům; byli to Židé, kteří žili podle kabaly,¹ což je esoterický systém židovské mystiky a magie. Daniel se narodil ve Spojených státech, ale v šesti letech ho poslali na exkluzivní internátní školu do Evropy. Poté už své rodiče neviděl. V dospělosti s ním byli v kontaktu výlučně prostřednictvím právních zástupců. Na této škole zůstal až do devatenácti let. Později dokončil univerzitní studium ve Švýcarsku.

---

¹ Kabala byla zaznamenána ve sbírce spisů, jež shromáždili krátce po roce 70 n. l. rabíni kteří uprchli z Jeruzaléma těsně předtím, než jej dobyl císař Tiberius. Kabala pak byla po generace doplňována a revidována. Dnes se učení kabaly prodává mezi zámožnými Židy a knihy o kabalistických názorech představují v těchto elitních spolcích bestsellery. Kabalismus je náboženstvím moci – duchovní moci, tj. pokračováním starých forem uctívání Bála a Molocha, které Bůh tak přísně odsoudil v době Starého zákona. Je to vlastně určitá forma uctívání satana, ale lidé angažující se v kabalismu výraz „satan“ nepoužívají. Učí o „Mistru“ a slouží „Mistru“. Mnozí označují kabalou prostě jako soubor duchovních názorů nebo filosofii, což je klamné. Stoupenci kabalismu nevyučují své děti Desateru ani Mojžíšovými knihám, leda v nejzvrhlejší formě.

Internátní škola, v níž trávil své dětství, byla centrem kabalistických praktik. Po všechna ta léta byl Daniel vystaven hroznému rituálnímu zneužívání. A přece až sem, do hlubin těchto tmavých chodeb, kde Daniel strávil třináct let života, stravován nenávistí a hořkostí, vztáhl svou ruku Bůh. Otec všech lidí se Daniela dotýkal svou láskou a svým světlem a chránil ho od raného mládí i po celý život. Ježíš Kristus tam byl s ním, i když ho Daniel neznal.

Nad jeho životem byla Boží ruka a uprostřed všeho toho zla, které v něm rostlo, hluboko v nitru doutnala jiskřička dobra. Zůstával v něm zásvit poznání dobrého a zlého, výkřiky z hloubi duše, které si často ani neuvědomoval, volání, aby křivdy spáchané na jeho životě byly napraveny. Bůh si vybírá své služebníky bez ohledu na to, v jakém stavu – dobrém či špatném – je vidíme my. Bible nám ukazuje, že mnozí z Božích služebníků vyrůstali v prostředí těch nejhorších praktik, až se jich jednoho dne dotkl a osvětlil je jediný pravý Bůh.

Poprvé se Daniela Bůh dotkl krátce po příjezdu do internátní školy. Žil doma jako v paláci, a třebaže ho vychovávaly chůvy, ničím se nelišil od ostatních dětí – toužil po lásce, péči rodičů a klidném domově. Pak si pro něj přijeli dva muži, které nikdy předtím neviděl. Matka se ani neobtěžovala se s ním rozloučit a chladně mu přikázala, aby šel s těmi muži. Po dlouhé cestě přes oceán vedli Daniela suterénem jakési školy a strčili ho malé místnosti bez oken. Nikdo s ním nemluvil, ani mu nevysvětlili, co se děje. V místnosti bylo pouze lůžko, stůl, jedna židle, velká svíce a v rohu bylo vědro sloužící jako záchod. Zvenku se za ním zamkly dveře, takže tu byl jako vězeň. Jeho křik, pláč a strach úplně ignorovali. Jediný kontakt s lidmi se omezoval na muže, kteří mu nosili jídlo a učili ho.

V prvních týdnech nemyslel na nic jiného než jak utéci. Jednoho dne se naskytlá příležitost. Jeden z mužů, kteří mu nosili jídlo, zapomněl dovřít dveře. Daniel v mžiku vyklouzl a utíkal po chodbě. V chvatu za sebou přibouchl dveře, čímž muže zavřel, takže ho nemohl pronásledovat. Daniel utíkal nejprve jednou chodbou, pak druhou. S hrůzou zjistil, že dveře ke schodišti vedoucímu do přízemí a na svobodu byly zamčené. Nakonec zalezl do jedné tmavé místnůstky. Myslel si, že tam bude v bezpečí, a nakonec usnul. To však netrvalo dlouho. Místnůstka, kterou považoval za útočiště, byl karcer, kázeňská komora, která sloužila k mučení dětí, které se znelíbily učitelům. Byla to malá kruhová místnost o průměru jen několika stop. Komora měla nahoře poklop, který se odklápěl z hořejšího poschodí.

Když ho tam rabíni našli, zamkli ho, víko nahoře zvedli a vysypali na něj pavouky, tisíce pavouků, a hodně z nich jedovatých. Pavouci se mu rozlezli po těle a začali ho kousat. Daniel v bolestech křičel: „Copak nikomu na mně nezáleží? Copak mě už vůbec nikdo nechce?“ Vtom celou budovou pronikl oslnivý sloup světla, až dolů do té studené komůrky, kde se na podlaze krčil, třásl a plakal Daniel. Neměl ponětí, co nebo kdo je to světlo, ale pamatuje si, že z toho světla se k němu natáhly ruce a promluvil nádherný hlas: „Ano, já tě miluji a já tě chci.“ Ty ruce vzaly Daniela do náručí a houपालy ho. Utěšen usnul v náručí Ježíše. Když se probudil, všechna kousnutí od pavouků byla zahojená. Od té chvíle ho už pavouci nechtěli kousat.

Pro dítě, které z celého srdce milovalo přírodu a venkov, byl život stěsnaný do jediné malé místnosti těžký. Byl nucen účastnit se rituálů vyznačujících se nepopsatelnou krutostí, při nichž uctívali Mistra. Nikdy nezakusil lásku, soucit, vlídnost. Jeho srdce chladlo a vytrácely se z něj city – až na zlobu, nenávist a hořkost. Protože byl neobyčejně chytrý, vrhl se do studií, jen proto, aby se jednoho dne mohl svým trýznitelům pomstít. Už jako dítě Daniel věděl, že poznání je moc.

Když dosáhl dvanácti let, stál před velmi důležitým obřadem: měl být prohlášen za zletilého. Právě tento rituál si vyžadoval zvláštní oběť. Daniel měl odevzdat svou svobodnou vůli Mistru a přísahat mu

navěky věrnost. Když se dostal k té části obřadu, kdy pozvedal stříbrný pohár s vlastní krví k trůnu Mistra a měl složit přísahu, sloup světla náhle pronikl místnost. Roztříštil pohár, ještě než se z něj mohl Daniel napít nebo dokončit přísahu. Ze světla k němu promluvil hlas. Řekl mu, že jeho počínání se nelíbí JÁ JSEM. Ten hlas Danielovi řekl, že nemá sloužit Mistru – je povolán, aby sloužil jedinému pravému Bohu. Když se pohár roztříštil, úlomky stříbra mu projely rukama. Dodnes má po nich jizvy. Není třeba říkat, že bylo po všem. Rituál skončil, protože všichni, kdo byli v místnosti, prchli! Zůstal Daniel s řadou nezodpovězených otázek.

To světlo se ukázalo Danielovi ještě jednou. Bylo to v den, kdy nenáviděnou školu navždy opouštěl. Toho dne Bůh Daniela postavil před výzvu – řekl mu, že ho již povolal do své služby, aby se stal hlasem jeho lidu. Daniel mu na rovinu řekl, aby táhl. Vůbec neměl v úmyslu sloužit komukoli – jen sobě! Další léta jeho života byla útekem před Bohem. Netušil, jak neústupný bude Honicí pes nebes (jak Pána nazval Francis Thompson).

Ve škole se Daniel intenzivně cvičil v bojových uměních. Brzo poté, co ho propustili, cestoval do Tibetu, aby se ještě zdokonalil. Žhnuly v něm zloba a nenávist – k tomu bojová umění – a tak nebylo divu, že Daniel doslova přivolával nějakou rvačku.

Krátce poté, co vychodil školu ve Švýcarsku, zdědil velké jmění. Ukončil univerzitní studium, nastoupil do dědečkova podniku a rychle se tam dostal k moci – pak také ve firmě svých rodičů. Vytvořil si vlastní akciové společnosti. Byl však prázdný, nešťastný a štvaneč.

Jediné, co ho trochu bavilo, byl boj, peníze a různé adrenalinové aktivity. Jeho vášněmi byla závodní auta a lyže. Bohatství se pro něj stalo hračkou; bohem mu byla moc. Domovem mu byly noční bary. Stále cestoval po světě a neustále něco hledal – nevěděl co – ale nic nenalézal.

Jak je v zámožných rodinách obvyklé, k rozšíření rodinného jmění mu rodiče domluvili sňatek. Danielovi bylo patnáct a Kai dvanáct, když je podrobili zásadnímu obřadu. Daniel rodiče nenáviděl. Přisahal, že jim jejich přání nikdy nesplní a Kai si nevezme.

Když bylo Danielovi přes třicet let, rodiče uplatnili svou moc a jeho jmění mu sebrali. Mohl se rozhodnout – buď život bez haléře, anebo si vzít Kai. Kapituloval a oženil se s ní, ale všechnu svou nenávist teď obrátil proti ní.

Kai byla krásná, talentovaná a bohatá žena. I ona byla vychovávána v kabalismu a vystavena hroznému zacházení. Přesto měla milující a hledající srdce. Daniel si dobře pamatuje na den, asi čtyři roky poté, co byli sezdáni. Jeli autem po dálnici podél kalifornského pobřeží, když ho Kai poprosila, aby zastavil. Chtěla, aby se podívali na nádherný západ slunce nad Tichým oceánem. Najednou se obrátila a řekla Danielovi: „Vidíš tu nádheru? Já vím, že ten náš bůh, kterému sloužíme, by takovou nádheru stvořit nedokázal! Je to bůh, který chce jenom zkázu, bolest a utrpení. Budu hledat Boha, který tohle všechno stvořil. Budu hledat, dokud ho nenajdu, a pak mu budu sloužit.“

Daniel její poznámku smetl, ale neuběhl ani rok a Kai našla Ježíše Krista a s radostí ho přijala za svého Pána a Spasitele. Brzy nato se Danielovi převrátil život vzhůru nohama. Kai se úplně změnila. Zklidnila se, získala jistotu a stala se radostnou. Dobrou zprávu o svém Spasiteli sdílela s každým. To rozčílilo Danielovy obchodní partnery, i jeho rodinu a rodinu Kai. Rozčílilo to i samotného Daniela! Ale Kai nic nezastavilo. Brzo dostával Daniel výhrůžné telefonáty od rodičů z obou stran. „Zavři jí hubu!“ požadovali.

„Vy jí zavřete hubu!“ odsekl jim. „To vy jste mi ji vnutili. Já ji nechtěl. Zkuste, jestli se vám podaří ji umlčet. Jestli chcete, tak si ji zabijte. Mně je to jedno.“ Kai byla pro Daniela jen zdrojem problémů. Rozčilovala ho, zároveň však sám začal toužit po něčem jiném, ale nevěděl po čem.

Jednoho dne vešla do jeho kanceláře ve Švýcarsku a řekla: „Danieli, prosím tě, řekni mi, co se musí stát, abys přijal Ježíše Krista jako pravého Mesiáše a Boha?“

Snad poprvé se stalo, že ji neztloukl ani na ni nekřičel, ale zarazil se a uvažoval. Nakonec řekl: „Jestli tvůj Bůh skutečně existuje, tak ho přiměj, abych měl někoho moc rád.“

„To nic není,“ odvětila Kai. „Jen ho o to popros.“

„Co tím myslíš?“

„Jen co jsem řekla, hlupáčku. Prostě ho popros. Popros ho, aby ti dal k někomu lásku.“

Daniel zavrtěl hlavou – už své odpovědi litoval. Pokrčil rameny a ironicky řekl: „Dobrá. Jestli je tam někde skvělý Bůh, kterému já nesloužím... Tak tě prosím, abys mi dal k někomu lásku.“ Otočil se na podpatku, odešel a pustil to z hlavy.

Daniel na to hned zapomněl. Ale Bůh ne! Za čtrnáct dní dostal Daniel další telefonát. Byl to právní zástupce jeho rodičů a přikazoval mu, aby Kai umlčel. Místo obvyklé odpovědi Daniel řekl: „Haló, nechte ji být! Je to moje manželka a může si dělat, co chce. Necháte ji – anebo se za to zodpovíte mně.“ Praštil sluchátkem, pak si sedl a vyjeveně zíral. „Opravdu jsem to řekl?“ žasl.

V dalších týdnech se jeho citový vztah ke Kai začal měnit. Teď k ní měl úplně jiný postoj. Cítil potřebu ji chránit a trávit s ní čas. Poprvé si uvědomil, jak je krásná. Kai si té změny všimla také.

Nakonec se obrátila na Daniela znovu. „Miluješ mě, že?“ zeptala se.

Daniel se polekal: „To opravdu nevím. Nevím, co je láska. Nemůžu říct, že tě miluju.“

„Tak dobře, ale já ti to říct můžu! Miluješ mě,“ smála se. „Řekl jsi, že uvěříš v Ježíše, jestli ti dá k někomu lásku. No tak – přijmeš ho za svého Pána a Mesiáše?“

„Ne!“ zněla jeho odpověď a rezolutně odmítl dál diskutovat.

Uplynulo několik týdnů a Kai se na něj obrátila ještě jednou. „Danieli, myslím to vážně. „Co tě musí přesvědčit, že Ježíš je Mesiáš?“ Její vytrvalost se stávala Danielovi protivnou, ale pro city k ní na ni nebyl schopen reagovat urážlivě nebo s hněvem jako dříve. Nicméně hledal možnost, jak se jí zbavit.

V důsledku zneužívání, kterým trpěla jako dítě i mladá žena, musela Kai krátce po svatbě podstoupit částečnou hysterektomii (odstranění dělohy). Nemohla mít děti. V Danielově srdci bylo vždycky tajné přání, které nikdy nevyslovil, ani sobě samému – mít dítě. Nakonec Kai řekl: „Jestli je tvůj Bůh skutečný, tak otěhotni.“

„To nic není,“ byla její okamžitá odpověď. Klesla na kolena právě tam, uprostřed kanceláře, a prostým způsobem něžně poprosila Pána, aby jí dal novou dělohu a dítě. Dále se na toto téma nebavili. Pod tíhou práce a stálého podnikání na to Daniel brzy zapomněl.

Za tři měsíce Kai vrazila do jeho kanceláře a zářila. V ruce třímala ultrazvukový snímek, který ukazoval dokonalý zárodek v dokonalé děloze! Přesto Daniel Ježíše odmítl. Těhotenství Kai bylo pro obě rodiny poslední kapkou. Už tak zlé bylo, že se Kai rozhodla sloužit Bohu pohanů, ale teď díky tomuto Bohu dokonce otěhotněla!

Jeden přítel informoval Daniela, že obě rodiny si najaly muže, kteří je měli chytit a Kai donutit, aby se zřekla Krista, jinak že ji zabijí. Daniela poprvé přemohl strach. Najednou mu všechny jeho síly a schopnosti byly k ničemu. Vzal Kai a uprchli.

Byli na útěku tři měsíce. Bůh však dopustil, že je chytili. Daniel zjistil, že všechny síly ho opustily, když je potřeboval nejvíc. Normálně by porazil pět gangsterů, ale teď byly všechny jeho skvělé schopnosti v bojových uměních ty tam. Shledal, že je bezmocný a má strach, což byla pro něj nová zkušenost. Letecky je přepravili do Izraele. Daniela připoutali ke zdi a přinutili ho dívat se, jak Kai, jeho první a jedinou lásku, umučili k smrti!

Smrt Kai, jakkoli byla strašná, byla naprostým vítězstvím. O takové moci neměl Daniel ani tušení! Kai svým únoscům stále říkala, že jim odpouští, a stále vyznávala, že Ježíš Kristus je pravý Bůh a Mesiáš a Ježíš je Bohem lásky, zatímco jejich Mistr je bohem nenávisti. Řekla jim: Můj Bůh, Ježíš, je ve mně. On je Bůh lásky. Ať děláte, co chcete, nemůžete mi ublížit, protože Ježíš je zrovna tady, ve mně.“ Ať jí dělali cokoli, necítila bolest. Až do své smrti zpívala písně chval a svědčila o velké slávě svého Boha. Konečně stál Daniel tvář v tvář moci Ježíše Krista, která vzbuzovala bázeň. Nebylo úniku. Danielův Mistr ho v době nouze opustil. Není slov, jimiž by bylo možno popsat tu hrůzu a zármutek provázející toto strašné údobí Danielova života.

Po smrti Kai si Danielova rodina myslela, že Daniel se zase pustí do podnikání a znovu se ožení. Místo toho uprchl do Spojených států, kde se skryl v jedné horské chatě a celý rok studoval Kaiinu bibli. Přemožen zármutkem cítil zoufalou potřebu zjistit, jak to je s jejím Bohem. Zpočátku jej do studia poháněl hněv, neboť ten Bůh, jemuž Kai sloužila, mu ji vzal. Chtěl dokázat, že ten Bůh je podvod a klam. Místo toho našel pravdu. Rok po Kaiině smrti padl na kolena, činil pokání a přijal Ježíše Krista jako svého Pána, Spasitele a Mesiáše. Opustil rodinu, zřekl se bohatství a ustavil se, že půjde cestou, k níž ho Bůh před lety povolal.

Asi za čtyři roky po Kaiině smrti Pán sérií několika zázraků způsobil, že jsme se setkali. Bylo to 7. listopadu 1989 a oddáni jsme byli 9. prosince 1989. Manželství, které spojí Bůh a v jehož středu je Ježíš Kristus, je úžasné. Bůh nám daroval nadpřirozenou jednotu a lásku. Bůh nás učinil jedno! Vanutí Ducha svatého v životě každého z nás je radostí. Když Pán ukazuje něco jednomu, ukáže totéž i druhému. Tímto způsobem nám stále znovu potvrzuje, že to, co slyšíme, je z Ducha svatého.

Danielovu rodinu pobouřilo, že přijal Krista. Jeho sňatek se mnou se jim nelíbil – řečeno velmi mírně. Jsou velmi mocní jak finančně, tak politicky a nesou odpovědnost za to, že po našem sňatku proti nám osnovali různé intriky.

Po svatbě jsme se přestěhovali z Kalifornie do Iowy. Daniel dělal pastora v malém, ale rychle rostoucím sboru a naše služba se rozšiřovala. Rok po svatbě se Danielova rodina spikla proti nám ve snaze nás zničit. Využili zkorumpovaných členů pořádkové služby i lidí hlásících se ke křesťanství. Zinscenovali proti Danielovi řadu falešných obvinění.

Jednou večer v únoru 1991 jsme museli nečekaně odjet z města. Naše sekretářka nám hlídala dům. Těsně před půlnocí přijelo deset mužů a násilím vyrazili dveře. Tři z nich byli členové pořádkové

služby. Popadli sekretářku a hrubě s ní zacházeli. Celé hodiny na ni mířili kulovnicí a vše v domě nám zpřevraceli. Nákladním vozem nacouvali ke dveřím a většinu majetku nám zabavili. Během jediné noci jsme přišli o veškerý majetek – až na vozidla, jimiž jsme jeli, a šaty, které jsme měli na sobě!

Zakrátko nato Daniela zatkli a uvrhli ho do vězení. Nedokážu ani popsat, jak hrozné to bylo. Bylo to jako v nejhroším snu. Čtyřicet dní Daniela přepravovali letecky po Spojených státech. Převáželi ho z jednoho vězení do druhého, od západního pobřeží k východnímu, od severu na jih. Jezdila jsem po celých Státech, stíhala ho a zoufale se snažila sehnat advokáta, který by do té situace vnesl trochu logiky. Poslali na Daniela několik úkladných vrahů, ale Pán ho pokaždé zázračným způsobem ochránil. V těch hrozných dnech se mu dostalo té výsady, že několik mužů přivedl k Ježíši Kristu. Procházeli jsme takovým trápením a stresem, že za těch čtyřicet dní jsme oba ztratili dvacet kilogramů.

Protože tento velký soudní případ se dosud projednává, nesmím k němu poskytovat žádné podrobnosti. Dovolím si to jen shrnout takto: Daniel strávil v různých vězeních osmdesát dní a pak následovaly tři roky soudních bitev. Zruinovali nás finančně, protože každý cent šel na právníky. Věřte, že jestliže nemáte peníze, neexistuje v soudním systému Ameriky **žádná** spravedlnost!

Přišli jsme o všechnen majetek a byli jsme bez domova. Přes tři roky jsme bydleli v kempinkovém voze a pak v několika karavanech o pěti kolech. Nakonec nás Pán vedl k tomu, abychom se usadili v Arkansasu. Oba jsme měli zaměstnání a už se začínali stabilizovat, když k nám promluvil Pán a přikázal nám, že se zaměstnání máme vzdát a máme se vrátit do služby na plný úvazek. Poslechli jsme a od srpna 1993 jsme byli na cestách. Do února jsme byli úplně na mizině.

Zjistili jsme, že mezi křesťanskými vůdci není dost poctivosti. Na místech, kde jsme mluvili, se pro nás většinou konaly sbírky, tzv. oběti lásky, ale pastor nám obvykle dal šek na 200 nebo 300 dolarů a zbytek sbírky si ponechal pro sbor. Uvedeným obnosem nebylo možné pokrýt ani naše cestovní výdaje – natož aby zbylo něco na živobytí.

Uvědomili jsme si, že se nacházíme v bodě, kdy – jestliže se nevrátíme k práci – přijdeme o svůj domov na kolech a skončíme na ulici. Byli jsme zcela rozčarování a sklíčení.

Když jsme se v tom týdnu museli rozhodnout, co dál, dostal Daniel nabídku dobrého zaměstnání. Jediný problém byl, že bychom nemohli cestovat a sloužit. Daniel by musel podepsat dohodu na pět let. Měl se rozhodnout do dvou týdnů. Rozhodli jsme se, že jestliže během těch dvou týdnů neudělá Pán něco konkrétního, pak z naší služby vypadneme a vrátíme se k práci.

Jsem přesvědčena, že někdo z vás, kdo tuto knihu právě čtete, se nachází v obdobné situaci, kdy prožívá takové rozčarování a zklamání. Udělali jste všechno myslitelné a z celého srdce jste se snažili Pána poslouchat a líbit se mu. A přesto jste na samém dně. Právě tak tomu bylo v tom temném údobí našeho života. Volali jsme a modlili se a postili a hledali Pána, aby nám zjevil, zda v našem životě není nějaký skrytý hřích. Žádný nebyl. Kárali jsme satana a ve jménu Ježíše Krista přikazovali všem možným kletbám, aby byly zlomeny. Vše zbytečně.

Právě do tohoto období spadal závazek k cestě do Denveru ve státě Colorado, kde jsme měli sloužit. Uvázli jsme – bez peněz jsme se nemohli vrátit k našemu pětikolovému přívěsu v Arizoně. Zdálo se, že jsme na konci. Ale když jsme my u konce, pak Pán je připraven naučit nás některé ze svých nejdůležitějších lekcí!

³³ *Na světě soužení míti budete, ale doufejte, já jsem přemohl svět.*

Měli jsme v Denveru přítele, který nám našel dům, kde jsme mohli na několik dní zůstat. Spřátelil se s námi jeden křesťanský bratr a ten mi Božím vedením zprostředkoval telefonní kontakt na jednu sestru. Neznaly jsme se, ale Pán tomu bratru řekl, že my dvě se musíme spojit. Tak jsme tam seděly u telefonu a neměly nejmenší potuchy, co si máme navzájem říci. Neměla jsem v úmyslu vyprávět cizí osobě o naší zamotané situaci. Nakonec řekla: „Opravdu nevím, co bych vám řekla, ale z nějakého důvodu mi Pán klade na srdce, že si máte uvědomit, že někdy se v životě dostaneme k bodu, kdy je třeba uplatnit to, že Bůh je nejen naším nebeským Otcem, ale také Soudcem celého vesmíru. Někdy musíme vejít do jeho soudní síně a požádat ho, aby náš případ rozsoudil.“ To bylo vše. Poděkovala jsem jí a zavěsila.

Večer jsem to sdílela s Danielem. Dovolte, abych vám připomněla, že soudní síně nám naháněly hrůzu. Měli jsme ty nejhorší zkušenosti, často s nespravedlivými soudci a falešnými obviněními. Jít do jakékoli soudní síně – to bylo to poslední, co jsme si oba přáli! Když jsem tu myšlenku sdělila Danielovi, reagoval takto: „Jsi potrhlá! Nepotřebuju, aby mě Bůh soudil! Já potřebuju jeho milost. Zapomeň na to!“

Duch svatý mi však tu myšlenku stále připomínal. Věděla jsem, že nás deptá satan a že ho může zastavit jedině Bůh. Měla jsem obavu jít do jakékoli soudní síně, ale Duch svatý mě stále pobízel. Konečně té noci, okolo tří hodin ráno, jsem se vyplížila z postele a šla do tmavého obývacího pokoje s tím, že se pokusím jednat podle Božího slova. Zpytovala jsem své nitro a modlila se, ale nemohla jsem na žádný hřích u sebe či Daniela přijít. V žádném vědomém hříchu jsme nesetřvávali. Uvědomila jsem si také, že před soudce nepředstupuje člověk jen tak, bez přípravy. A také to, že vstoupit do Boží soudní síně je daleko vážnější než vstoupit do kterékoli soudní síně zde na zemi. Proto jsem své prosby a stížnosti formulovala opatrně. Abyste to lépe pochopili, budu s vámi sdílet, jak jsem se té noci vlastně modlila.

První věcí bylo, zda vůbec mám právo předstoupit před Soudce celého vesmíru. Evidentně jsem tam nemohla vejít na základě něčeho, co jsem učinila já nebo Daniel. Písmo nám říká, že lidská spravedlnost je v Božích očích jako špinavé hadry (Izaiáš 64,6). Mohla jsem tam vstoupit jedině pod přikrytím vzácné krve Ježíše Krista. Měla jsem pouze jeho spravedlnost, žádnou svoji. Za druhé, protože Pán učinil Daniela a mne jedno, měla jsem za to, že mohu před Pána předstoupit i za něho. A tak jsem si lehla před Pánem tváří k zemi a modlila se:

Otče,

ve jménu Ježíše Krista, tvého Syna, přicházím pokorně k tobě. Ve jménu Ježíše tě prosím, abys mi dovolil předstoupit před svůj trůn, před tebe jako Soudce celého vesmíru. Prosím tě, abys mne vyslechl. Prosím tě, abys rozsoudil mezi námi a satanem. Proto tě prosím, abys satana přiměl, aby přišel a byl tomuto slyšení přítomen.

Nevím, zda tam satan byl, ale předpokládám že ano. Najednou mne přemohla mocná Boží přítomnost. Věděla jsem, že se opravdu nacházím v nebeské soudní síni. Pokračovala jsem:

Otče, odvažuji se předstoupit před tebe jen pod přikrytím vzácné krve Ježíše Krista. Nemáme s Danielem žádnou svou spravedlnost, máme jen spravedlnost tvého Syna. Mám několik proseb, které ti chci ve jménu Ježíše Krista předložit.

1. Nejprve tě prosím, abys jednou provždy rozsoudil – povolal jsi nás do své služby na plný úvazek? My z celého srdce věříme, že ano. Jestliže jsi nás povolal, pak ti pokorně

předkládám, že to je tvá zodpovědnost, abys nám umožnil konat, k čemu jsi nás povolal.

2. Prosím, pohlédni do mého a Danielova srdce a rozsud' – jsme opravdu ochotni činit tvou vůli, bez ohledu na to, co to bude stát? Jestliže je tomu tak, pak ti předkládám: ty víš, že satan nám překazil konat tvou vůli. Prosím tě, abys satana a jeho zástupy uvedl do patřičných mezí a zakázal jim, aby nám bránili konat tvou vůli.
3. Otče, ze tvého Slova vím, že dovoluješ satanu, aby nás tříbil. Avšak ze tvého Slova také vím, že toto tříbení také jednou skončí. Ježíš řekl Petrovi, že se za něho modlil, aby – až projde tříbením – byl utvrzen a povzbuzoval své bratry (Lukáš 22,31-32). Otče, s pokorou se ti odvažuji říci, že naše tříbení trvalo už dost dlouho. Prosím tě, abys je ukončil. Pane, jestliže jsi nás povolal do služby a jestliže jsme ochotni tě cele poslouchat, pak tě prosím, abys zabránil satanu v jeho zkouškách a tříbení tak, abychom mohli plně pokračovat v díle, ke kterému jsi nás povolal.

Moje další prosba se týkala Daniela. Od počátku našeho manželství ho trýznily noční děsy a vzpomínky z minulosti – na mučení a smrt Kai i na zneužívání, kterým byl sužován v dětství. Dělo se tak navzdory tomu, že Daniel byl plně osvobozen, i navzdory tomu, že jsme se postili a modlili a kárali satana. Ať jsme dělali cokoli, nepřineslo to změnu.

4. Pane, prosím tě, přinut' satana a jeho démonské duchy, aby přestali trýznit mého manžela nočními děsy a vzpomínkami z minulosti! Už toho bylo dost! Mám za to, že na to nemají právo, a proto tě prosím, abys toto trýznění navždy ukončil.

Co byl Daniel zatčen, jsme oba žili pod mrakem strachu. To jsme silně vnímali. Modlili jsme se proti tomu, postili, kárali a dělali vše, co jsme znali – ale úleva se nedostavovala. Často jsem se v noci budila zpocená úzkostí a úplně zděšená – zdálo se mi, že slyším, jak nám někdo vyrazil dveře a že si zase jdou pro Daniela. I přes tento strach jsme dva roky pracovali, ale vím, že nám to bránilo vstoupit do plnosti toho, co chtěl Bůh konat v našem životě.

5. Otče, ty dobře víš, že od Danielova zatčení žijeme pod jhem strachu. Prosím tě, zlom jednu provzdy toto jho a odstraň je z našeho života.

6. Otče, prosím tě, přezkoumej naše finance. Prosím, rozsud', zda jsme byli v této oblasti spravedliví. Jestliže ano, pak tě prosím, přiměj satana, ať dá od našich financí ruce pryč.

Pane, naší touhou je jít v díle, ke kterému jsi nás povolal, dopředu, ale to bychom nemohli, kdybychom museli pro svou obživu pracovat ve světském zaměstnání. Proto tě prosím, svaž satana a jeho služebníky, aby k našim financím neměli přístup, a v této oblasti nám požehnej.

7. A konečně tě Pane prosím: Přinut' satana, aby se přestal vměšovat do tvé komunikace s námi. Jestliže jsi usoudil, že naše srdce jsou ochotná ti sloužit, pak víš, že stačí, abys nám jasně sdělil své příkazy, a my poslechneme. Prosím tě, abys nám dával jasné vedení a pokyny.

Otče, odevzdávám svůj život i život svého manžela do tvé péče. Víím, že jsi spravedlivý Soudce – důvěřuji ti, že rozsoudíš naši věc poctivě. Předpokládám, že si teď vyslechněš satanovy argumenty, a tak s tvým dovolením jdu zase spát. V drahém jménu Ježíše Krista ti upřímně děkuji, že jsi mě vyslechl. Amen.

Šla jsem spát, ale ráno jsem se obávala svěřit Danielovi, co jsem dělala v noci. Chápete? Žili jsme v pěkném zmatku. Nebyla jsem si jistá, co Bůh s mými prosbami udělá. Moc dobře jsem si uvědomovala, že by mohl vynést rozsudek proti nám. V tom případě bychom byli ještě ve větší bryndě než dosud! Byla jsem zticha a čekala, co Pán udělá.

Toho dne jsme šli navštívit pastora maličkého sboru, kde nám přítel domluvil na večer službu. Pastor byl vzácný Boží muž, měl čtyřiaosmdesát let. Naslouchali jsme, jak s námi sdílí, co Bůh učinil v jeho životě, a všichni jsme vnímali přítomnost Pána. Najednou uprostřed věty se zarazil a řekl: „Modleme se.“ Když jsme sklonili hlavy, Duch svatý začal velmi jasně mluvit k Danielovi. Jak má Daniel ve zvyku, když k němu Pán takto hovoří, prostě otevře ústa a mluví. Řekl: „Miláčku, Pán ke mně mluví tak jasně. Říká, že... od této chvíle lámu a odstraňuji z vašeho života jho strachu!“

Rozplakala jsem se. Věděla jsem, že tu Pán odpovídá na mé prosby. O předešlé noci Daniel nic nevěděl. Pokračoval: „Pán říká, že nás povolal do práce na plný úvazek a že nám uprostraní cestu. To zaměstnání nemám brát. Říká, že máme jet okamžitě zpátky do Arkansasu a on nám tam opatří dům.“ Slyšela jsem, jak Bůh skrze Daniela popořádku odpovídá na každíčkou z mých proseb. Nakonec se Daniel zarazil. Vyhlížel poněkud zmateně. Pomalu vyslovoval: „A Pán říká, že vynesl rozsudek v náš prospěch. Rebeko, **nemodlila ses v noci?**!“

Smála jsem se i plakala zároveň. Haleluja! Pán odpověděl na mé naléhavé prosby a vynesl rozsudek v náš prospěch! Vyhráli jsme. Soudce celého vesmíru rozhodl v našem životě proti satanu! Prozradila jsem Danielovi i ostatním, jak jsem se modlila v časných ranních hodinách toho dne. Všichni jsme společně jásali a chválili Pána.

Cestovali jsme do Arizony, sbalili svůj pětikolový přívěs a vrátili se do Arkansasu. Pán pracoval rychle. Jeden zázrak následoval za druhým. Do měsíce jsme měli zbrusu nový dům. Pán zvrátil také tok našich financí.

Další měsíc nám dal pokyn, abychom svůj nákladní vůz vyměnili za osobní auto. Není vhodné, abychom jezdili vítat lidi na letiště v nákladním voze. Naše služba se bude rychle rozšiřovat a bude třeba vozit lidi. Daniel se vypravil vyměnit náš starší nákladní vůz za osobní auto. Každé jednání skončilo fiaskem. Za dva týdny nakonec přišel domů zcela rozmrzelý se slovy: „Vzdávám to. Jestli Bůh chce, abychom měli auto, bude nám ho muset vyklopit přímo do klína!“ Jsem přesvědčena, že na tenhle výrok Pán právě čekal.

Další týden se na Daniela obrátil jeden pán, světský člověk, a řekl mu, že se doslechl, že se snažíme vyměnit nákladňák za osobní auto. Řekl Danielovi, že pro naši službu potřebujeme opravdu slušné auto. Daniel se ho prostě zeptal, co považuje za opravdu slušné auto. Odpověděl: „Cadillac.“ Daniel se rozesmál a řekl mu, že to si to určitě nemůžeme dovolit. Avšak muž Danielovi poněkud stroze opáčil: „Ale můžete,“ a pak mu nabídl výměnu svého zbrusu nového cadillacu za náš nákladní vůz. Byl to dokonce ten nejdražší cadillac, který byl k mání! Chvála Pánu!

Zprvu jsem to auto nechtěla, protože jsem si myslela, že bude příliš okázalé. Musím však říci, že Pán ví, co dělá. To auto je pro nás ohromným požehnáním. Vozili jsme tím autem tolik lidí! Teď můžeme jezdit pohodlně a při tom mít společenství. Mimochodem, muž, který nám to auto dal, již přijal Krista za svého Spasitele a Pána.

Od toho večera – je to už více než rok – Daniel už neměl ani jeden zlý sen ani ho neděsily vzpomínky z minulosti. Haleluja!

A nejlepší na tom je, že tři měsíce poté, co Pán vynesl rozsudek v náš prospěch, i ten pozemský soudce, který měl náš případ na starosti, náhle celý soud zrušil a tříletou noční múru téhle války ukončil. Byli jsme osvobozeni!

Nemám dost času, abych vám vyprávěla všechny úžasné věci, které Pán vykonal v našich životech od té noci, kdy jsem vstoupila do soudní síně před Soudce celého vesmíru. V našich životech se naplnilo, co předpověděl prorok Daniel. Měl vidění národů a vládců, kteří měli přijít. Tito vládcové byli reprezentováni rohy. Poslední vládce byl reprezentován malým rohem, což je satan.

²¹ *Viděl jsem, an ten roh [satan] vedl válku se svatými, a přemáhal je,*

²² *Až přišel Starý dnů, a oddán jest soud svatým výsostí, a čas přišel, aby to království svatí obdrželi.*
Daniel 7,21-22 (BK)

Milý příteli, zápasíš, jako jsme zápasili my? Víš, že tě Bůh povolal ke zvláštnímu úkolu, ale satan ti to pořád znemožňuje? Jestliže v tvém životě satan nemá žádnou legální půdu, kudy by na tebe útočil, pak neotálej a předstup před Soudce celého vesmíru. Sloužíme Bohu, který nás miluje a je milosrdný a spravedlivý Soudce. Pros ho, aby tvůj případ rozsoudil a vydal satanovi příkaz vykazující ho do patřičných mezí. Bůh nám dal mocné zbraně. Nezapomeň je použít.

¹⁴ *Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co vyznáváme.*

¹⁵ *Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.*
Židům 4,14-15

³⁶ *Souditi zajisté bude Hospodin lid svůj, a nad služebníky svými lítosti míti bude, když uzří, že odešla síla, a že jakož zajatý, tak i zanechaný s nic býti nemůže.*
Deuteronomium 32,36 (BK)

Před několika měsíci jsme se setkali s přáteli, s nimiž jsme se téměř pět let neviděli. Dennis a Mary nám dali svolení, abychom tu jejich příběh uvedli. Dennis byl kdysi bohatý obchodník. Uzavíral mnohamilionové kontrakty. Pak uzavřel dohodu s U.S. Air Force (vojenským letectvem USA). U.S. Air Force v tomto kontraktu podváděly; v důsledku toho Dennis přišel o svou firmu a téměř o vše, co měli. Přesto dál sloužili Pánu. Šli s tím k soudu, aby se ty potíže vyjasnily. Boj u soudu se vlekl dlouhých deset let. Státisíce dolarů šly na právní zástupce – bez nějakých výsledků. Později, když jsme se s nimi znovu setkali, čelili další finanční krizi. Byli utahaní a sklíčení. Sdíleli jsme s nimi onu mocnou lekci o Soudci celého vesmíru, které jsme se předtím sami naučili.

Dennis s Mary jeli domů a na modlitbách zpytovali a očišťovali svůj život. Pak si pořídili zápis svého případu a sepsali prosby, které chtěli přednést Pánu. Potom se svým případem společně předstoupili před Soudce celého vesmíru. Požádali Pána, aby v jejich věci vynesl rozsudek a pak způsobil, aby byl vyhlášen i v soudních síních zde na zemi.

Právě měsíc poté, co se takto modlili, jim kdosi zatelefonoval. Bylo to předvolání, aby ihned letěli do hlavního města Washingtonu D.C. k soudnímu jednání. Projednávání jejich případu nebylo už více než rok v plánu. Toto jednání nikdo nečekal a všechny zaskočilo. Právní zástupci obou stran ani neměli čas celý případ prostudovat a osvěžit si patřičné údaje.

Dostavili se před porotu čtyř soudců. Dennis s Mary něco podobného nezažili. Soudci evidentně vše o případu věděli. Právníky na obou stranách podrobili křížovému výslechu a často je korigovali, když se snažili uvádět nepřesné informace. Bylo zjevné, že byli rozhodnuti, ještě než přišli do soudní síně. Ještě téhož dne vynesli tito čtyři soudcové rozsudek ve prospěch Dennise a Mary a tuto tvrdou desetiletou zkoušku ukončili! Chvála Pánu! Satan jejich trápení prodlužoval. Milosrdný a spravedlivý Soudce je uzavřel.

Od té doby, co jsme poznali tento mocný nástroj duchovního boje, jsme se setkali s řadou lidí, kteří se nacházeli ve stejně těžké situaci, v jaké jsme tehdy byli my. Bůh nechce, aby jeho lid žil v porážkách a sklíčenosti! Postavil nás sem, na planetu Zemi, abychom nad ní vládli a spravovali ji. Máme být vlastníky, ne nájemníky! Když Bůh poslal izraelský lid do země Kanánu, poslal je tam, aby tuto zemi ovládli, ne aby tam žili jako poražení!

Milý čtenáři, když jsi podle svého poznání učinil vše a když jsi v modlitbách zpytoval svůj život, zda tam není nějaký hřích nebo legální půda k tomu, aby tě satan mohl porážet, a nic jsi nenalezl, pak pamatuj, že máme konečný odvolací soud před spravedlivým Soudcem – Soudcem celého vesmíru!

²¹ *Viděl jsem, an ten roh vedl válku se svatými, a přemáhal je,*

²² *Až přišel Starý dnů, a oddán jest soud svatým výsostí, a čas přišel, aby to království svatí obdrželi.*
Daniel 7,21-22 (BK)

⁶ *I dí mi: Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žíznivému ze studnice vody živé darmo.*

⁷ *Kdo zvítězí, obdrží dědičně všechno, a budu jemu Bohem, a on mi bude synem.*
Zjevení 21,6-7 (BK)

Haleluja! Přijď brzy, Pane Ježíši! Mezitím nám dovol, abychom se spolu se všemi věrnými z Božího lidu stali vítězi. Porazme nepřitele a ovládneme zemi tak, aby evangelium Ježíše Krista šlo vítězně vpřed!

Drazí bratři a sestry v Kristu, chceme tuto knihu uzavřít následující myšlenkou. Kniha Kazatel říká, že všeliká věc má svůj čas. V našem životě budou také období utrpení a zkoušek. Právě v těžkých dobách rosteme v Pánu. Bůh však nechce, abychom v útrapách zůstávali celý život. Chce, abychom nad satanem zvítězili. Prosím, jen nepřijímejte svou situaci jako něco, v čem musíte do konce života zůstat. Hleďte Pána a očistěte svůj život. Pak povstaňte a převezměte autoritu nad zlodějem!

Snad je třeba, abys předstoupil před Soudce celého vesmíru a požádal ho o slyšení. Pamatuj, že Bůh, kterému sloužíme, je spravedlivý a milosrdný a velice nás miluje. Postaral se, abychom mohli chodit ve vítězství a nést slavné evangelium Ježíše Krista ztracenému a hynoucímu světu.

Vroucně se modlíme, aby náš úžasný Otec vám otevřel oči k poznání, že tyto pravdy platí i pro váš život. Ať vám náš Pán Ježíš Kristus požehná, zachová a provede vás.

Kéž jsme všichni služebníky užitečnými, které náš Pán – až se vrátí – najde, jak pilně pracují v jeho království. Amen.